

GEMEENTERAAD d.d. 21 JUNI 2019

=====

WYMEERSCH: ... Als u nog één keer optreedt als lid van de meerderheid zullen wij de gepaste maatregelen nemen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik snap uw ongeduld en ik wou toch ook juist even vragen of de mensen, indien dat mogelijk is, daar toch voor willen zorgen om tijdig aanwezig te zijn. Goed, ik open de zitting. En meteen moet ik een aantal raadsleden verontschuldigen voor even of voor de hele zitting. Raadsleden Lore Baeten en Freyja De Rycke zijn voor de hele zitting verontschuldigd. Raadslid Saloua El Moussaoui komt een uurtje of misschien anderhalf uur later wegens beroepsbezigheden. En raadslid Vanessa Blommaert zal ook later zijn, heeft ze laten weten. Dan wil ik ook laten weten, dat mevrouw Maria De Jaeck, ik denk dat ... Ja?

WYMEERSCH: Nog twee verontschuldigungen, mevrouw de voorzitter. Eén van de heer Jan Snellings wegens personeelsproblemen in zijn horeca-aangelegenheid. En twee, van mevrouw Freyja De Rycke, die is bezig aan een teambuilding. Ja, dat was verwacht, ja. Goed, ik wou toch even een beetje aandacht voor het overlijden van mevrouw Maria De Jaeck, ereburger en ook gewezen gemeenteraadslid van Sint-Niklaas. Ik denk dat jullie dat in de kranten al hebben vernomen, want daar is toch al één en ander over verschenen. Dan is er ook het feit, dat we de interpellaties 6 en 10, die allebei over de sluiting van 't Oneindige Verhaal gaan, dat we die samen zouden behandelen. Naar aanleiding van de treinramp in Belsele/Sinaai liet Infrabel weten, dat het onderzoek momenteel nog lopende is. Dat we daar te zijner tijd als het afgerond is, wel iets van zullen horen. En dan zou ik ook nog willen vragen of we akkoord zouden kunnen gaan de stemming van het punt 21 over de deskundige, die van een andere gemeente komt, of we die zo zonder papieren in te vullen, kunnen goedkeuren. Ik denk dat dat toch een beetje duurzamer is, aangezien het toch om een ja, één kandidaat gaat. Als jullie dat goed vinden, zouden we dat ook zo doen. Ik zie nog een vraag van mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Voor de werkzaamheden, mevrouw de voorzitter. Wij vragen de afvoering van punt 19 aan de agenda van de gemeenteraad.

VOORZITTER: Dat is de beheersovereenkomst zorgpunt. Oké, we zullen dat bespreken voor we het punt behandelen. Ja. Goed, dan gaan we beginnen met de goedkeuring van de notulen en het zittingsverslag van 24 mei. Zijn er opmerkingen? Ja, mijnheer De Meyer en mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: Voorzitter, ik wil naar aanleiding van het verslag toch nog even terugkomen op het gesprek, dat we gehad hebben in de commissie algemeen beleid. En ik richt mij in het bijzonder tot de burgemeester en de schepen voor participatie, nl. over de beleidsnota. Ik heb mijn nota's nog even nagekeken, zowel van gemeenteraden als van meerdere commissies, alsook mijn gesprekken met verschillende ambtenaren. En ik kan u driemaal zeggen, dat er telkens heel duidelijk gesteld is, dat er een bespreking zou komen van de beleidsnota, niet alleen in de commissies, maar ook in de gemeenteraad van augustus. Als dat niet het geval is, dan wil onze fractie uitdrukkelijk weten waarom er in de gemeenteraad geen bespreking in augustus komt van de beleidsnota en waar dat het beslist is. Trouwens, ik wil er u attent op maken, dat in april op de gemeenteraad uitdrukkelijk gezegd is, dit is geen eindbespreking, wij stellen slechts vast, want de stemming over de beleidsnota zal gebeuren op de gemeenteraad van augustus. Dus mijn vraag is, vanwaar deze koerswijziging en waar en door wie is deze beslist?

BURGEMEESTER: Ja, collega, ik denk dat het een toegevoegd punt was van collega Van Der Coelden, waar ik toen op geantwoord heb, in verband met het traject dat wij zouden uitstippelen rond het participatietraject over het beleidsprogramma, participatieproject over het beleidsprogramma. En toen is er geantwoord en dat staat ook in het verslag denk ik van de raadzitting van maart als ik mij niet vergis, want ik moet het voor de vuistweg zeggen, dat verslag over het participatietraject zal worden uitgebracht in augustus in de commissies. Dat is toen zo gezegd geweest. In verband met het beleidsprogramma – ge hebt bestuursakkoord, beleidsprogramma, financieel meerjarenplan – in verband met het beleidsprogramma is er door het college aan deze raad kennisgegeven van dit beleidsprogramma in de zitting van eind april, 26 april als ik mij niet vergis. Er is dan die verwarring geweest over amendering en suggesties en concretisering en invulling. Ik denk dat dat nu ook, allé, hoop ik toch, voor eens en voor altijd, dat die verwarring uit de lucht is. Maar over, ja, herbespreking van het beleidsprogramma, dit is niet aan de orde. Wij gaan in september met het college het financieel meerjarenplan voorbereiden en dat wordt dan zoals normaal het geval is, aan deze raad in december voorgelegd.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik kan alleen maar herhalen, dat maanden ervoor op een andere manier erover gecommuniceerd is en dat ik constateer, dat het beleidsprogramma dus niet goedgekeurd is en blijkbaar ook niet goedgekeurd moet worden.

BURGEMEESTER: Dat is ook niet gevraagd, die goedkeuring. Er is kennisgenomen door deze raad en er is een uitgebreide bespreking geweest door deze raad eind april.

DE MEYER: En moet dus niet goedgekeurd worden?

BURGEMEESTER: Nee, wij vragen dat ook niet. We zullen wel aan deze raad met het college de goedkeuring vragen uiteraard van ons financieel meerjarenplan.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

DE MEYER: Dus gaat men werken met een niet-goedgekeurd beleidsprogramma.

BURGEMEESTER: Maar, mijnheer De Meyer, het beleidsprogramma an sich is niet ons beleidsinstrument. Dat zal het financieel meerjarenplan zijn.

WYMEERSCH: Dat is de beste.

BURGEMEESTER: Ah ja, dat is niet belangrijk een financieel meerjarenplan?

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, u wou ook nog het woord?

WYMEERSCH: Ja, om te beginnen, moet ik mij namens mijn fractie voor 200 % aansluiten bij de opmerkingen en de vraagstelling van collega De Meyer en begrijp ik totaal niet de insteek en de inzichten, die hier verwoord zijn door de burgemeester. Tot daaraan toe. We zijn al van dit college meer gewoon dan dat. Maar ik wil van de gelegenheid gebruik maken, mevrouw de voorzitter, om toch nog even terug te komen op mijn tussenkomst naar aanleiding van de aanstelling van de Vlaamse bouwmeester ter begeleiding van de verdere ontwikkeling van markt en aanverwanten. En men heeft nogal meewarig gedaan, toen ik de rol en de figuur van de Vlaamse bouwmeester durfde te bekritisieren. De brave man is erin geslaagd van deze week terug in de pers te komen met een bepaalde visie te vertolken in verband met de mobiscore. Een mobiscore, die in feite niet meer is dan een sensibiliserend en vrijblijvend instrument voor één en ander. Maar onze Vlaamse bouwmeester poneert nu reeds de stelling, dat deze best zou kunnen gebruikt worden voor fiscale doeleinden. En wordt daarvoor teruggefloten door minister Peeters uit de Vlaamse regering, wier partijgenoten ook in deze meerderheid aanwezig zijn. Dus ik zou zeggen, u heeft waarschijnlijk en mogelijk, als u daarmee voortgaat, met deze Vlaamse bouwmeester en zijn plannen en zijn visies, wel eens een paard van Troje binnengehaald.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Kunnen we dan ook ... Ja, een tussenkomst van schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, nog heel kort in verband met de notulen van de vorige zitting. Rond het internationaal koortreffen had in april Frans een vraag van wat doet Sint-Niklaas daar en hij heeft dat vorige maand herhaald. Ondertussen kunnen we zeggen, dat er contacten zijn en dat er zeker in Sint-Niklaas podia zal gegeven worden aan meerdere koren. Er zal ook zeker al een koor deelnemen vanuit Sint-Niklaas. Dus de zalen worden geblokkeerd voor die periode. Maar heel concreet is het vandaag nog niet. Maar dat volgt sowieso.

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor zijn mededeling, die ondertussen al positiever is dan de in de wandelgangen gedane mededeling van vorige week. Ik dank hem daarvoor. Ik heb ook ondertussen via andere kanalen een aantal demarches gedaan bij een aantal koren en ook daar is blijkbaar het enthousiasme groeiende.

VOORZITTER: Oké, dan stel ik voor, dat we stemmen over de notulen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 2, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van 3 functies van commissaris van politie (directie operaties), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Is toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen rond? Kunnen we stemmen? Eenparig. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, administratief en logistiek kader, vacant verklaren van één functie van assistent (dienst gerechtelijk secretariaat), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zelfde stemming? Eenparig. Punt 4, gemeentebelastingen, belasting ter bestrijding van leegstand en verkrotting van bedrijfsruimten, gebouwen en woningen, bijkomende ontlasting van twee belastingaanslagen, goedkeuring. Een vraag van mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik zou hier toch willen tussenkomen, want men vraagt hier een uitzondering op een regel, die eigenlijk – terecht vinden wij, want dus die leegstandboete, die is heel terecht – maar men vraagt een uitzondering voor een instelling van de stad op die regel. En u weet wellicht, dat men geen schoonheidsprijzen wint door zelf een uitzondering te vragen op de eigen regels, die men verdedigt. En ik begrijp, u heeft een heel overzicht gegeven van wat daar allemaal aan de grondslag ligt. Maar de vraag is toch wel in de eerste instantie “moet een stadsbestuur en de huisvestingsmaatschappij niet in de eerste plaats zorgen, dat zulke situaties worden voorkomen”? En hoe kan je uiteindelijk een uitzondering vragen op een boete, die terecht is, terwijl je die vraagt aan privé-eigenaars? Dus dat is iets, wat wij aan geen mens uitgelegd krijgen. En als je dat probeert uit te leggen aan mensen, die gedurende 5 jaar op de wachtlijst staan van de sociale huisvestingsmaatschappij, ja, die vinden dat in feite een kaakslag naar hen toe. Iedereen weet, dat er in onze stad een tekort is aan sociale woningen. Wij vinden, dat het de taak is van de sociale huisvestingsmaatschappij om te verhinderen, dat zulke situaties zich zouden voordoen. En daarom gaan we dan ook tegen dit voorstel stemmen. Het is niet zo, dat we de sociale huisvestingsmaatschappij willen onttrekken, middelen willen onttrekken. Integendeel! Het is zo, dat we meer middelen aan de sociale huisvestingsmaatschappij willen toekennen. Maar wij vinden op z'n minst als zo'n situatie gebeurt, dat er toch wel een gele kaart mag getrokken worden, waar bij wijze van voorbeeld voor iets wat op die manier toch eigenlijk niet zou mogen kunnen.

VOORZITTER: Ik geef het ... Ah, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Collega Maes verwoordt perfect wat wij als zorg naar voor gebracht hebben op de commissie. Het werd toen ook bijgetreden trouwens door de heer Van Der Coelden. Wij zullen ons omwille van die reden onthouden.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Collega Maes heeft ons overtuigd en wij sluiten ons bij zijn tegenstem aan.

VOORZITTER: En mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Wij zullen ons om dezelfde reden onthouden.

VOORZITTER: Goed. Is er nog een ... Ja, mijnheer, euh schepen Buysrogge, sorry.

BUYSROGGE: Ja, toch misschien, allé, want er wordt gemakkelijk gesproken over dat dat van de stad is. Het gaat over de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting. Er is, mocht u aanwezig geweest zijn in de commissie zou u gemerkt hebben, dat we er een uitgebreide gedachtewisseling over gevoerd hebben over dit punt. Het is zo, dat we dus vragen aan de raad om de Sint-Niklase maatschappij te ontlasten van die belasting op leegstand. De reden daarvoor is, dat het gaat over 2 panden in een rij, die ondertussen gesloopt is geworden en waar de Sint-Niklase maatschappij bezig is om een project te realiseren. Wat goed is voor de huurders van de maatschappij. We vragen om die vrijstelling te verlenen, omdat die vrijstelling ook geldt voor die andere panden, waar nog bewoning was, die laatste jaren. En die bewoning, die was er en dat is toch niet oninteressant om ook nog eens mee te geven aan de raad. Die bewoning die was er onder andere voor de realisatie van een aantal noodwoningen en een aantal noodwoningen op vraag van OCMW en CAW. Waarvoor dat dan voor die andere panden die vrijstelling gold tot 2020. Ondertussen is heel die huizenrij afgebroken en is dus de leegstand zonder voorwerp. Vandaar dat voorgesteld wordt om voor die 2 specifieke panden van heel die rij, om daar die ontlasting op belasting te doen.

VOORZITTER: Dan stel ik voor, dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V en sp.a. Dan zijn we gekomen aan punt 6, beleids- en beheerscyclus ...

BURGEMEESTER: Punt 5.

VOORZITTER: Euh, sorry, punt 5, beleids- en beheerscyclus, jaarrekening 2018, vaststelling. Zijn er vragen? Ja, schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, ik wil gewoon eventjes ten behoeve van de raad nog eventjes de voornaamste kerncijfers meegeven wat er in de jaarrekening 2018 staat. Het is namelijk zo, dat op het vlak van uitgaven we in 2018 op exploitatie 127 miljoen uitgegeven hebben in de jaarrekening en dat er 133,8 gebudgetteerd was.

betekent dus, dat van hetgeen dat gebudgetteerd was 6,8 miljoen niet uitgegeven is. Zo kan je het bekijken. Je kan ook zeggen, dat we 95,4 % van de exploitatie effectief uitgegeven hebben en dus gerealiseerd hebben. Bij de ontvangsten was het zo, dat we 139,9 miljoen gebudgetteerd hadden en dat we er 137,6 miljoen effectief gerealiseerd hebben. Als je kijkt naar de investeringen, daar is het zo dat in het budget, in het eindbudget 49,8 miljoen gebudgetteerd hadden en dat we 25,5 miljoen effectief gerealiseerd hebben. Dat is een verschil van 24,3 miljoen of een realisatiegraad op vlak van investeringen van 51,2 %. Door de jaarrekening te bekijken kan je vaststellen, dat het resultaat op kasbasis positief geëvolueerd is van 26,3 miljoen euro naar 31,4 miljoen euro en dat we met een positief effect zitten op onze autofinancieringsmarge. Dat was in het eindbudget hadden we daar een negatieve marge van 3,2 miljoen euro en dat is geëvolueerd naar een positieve autofinancieringsmarge van 1,4 miljoen euro.

VOORZITTER: Zijn hierover nog vragen? Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en sp.a. Wie stemt tegen? Dat is CD&V. En wie onthoudt zich? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Punt 6, beleids- en beheerscyclus, meerjarenplan 2014-2019, aanpassing nr. 12, goedkeuring. Een toelichting door schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Collega's, wat hier nu voorligt, is de aanpassing van meerjarenplanning en budgetwijziging voor de meerjarenplanning en dus het budget. Wat hier voorgelegd wordt, is een drietal verschillende dingen. Eén, een aantal niet-uitgegeven exploitatiekredieten, de zogenaamde lucht in budget. Die wordt er hier en daar uitgehaald. Daarnaast zijn er een beperkt aantal effectieve budgetwijzigingen. En ten slotte, een derde facet dat hier van toepassing is, is een doorschuif van een aantal investeringen op basis van realistischere inschattingen op het vlak van hoe dat we het gaan realiseren onze investeringen. Wat betekent dat dan als je in de cijfers zelf duikt? Daar is het zo, dat op vlak van exploitatie-uitgaven we een afname hebben van 440.000 euro. Dus dat evolueert, onze uitgaven op het exploitatiebudget evolueert daar van 133.000.444 euro naar afgerond 133 miljoen. En op vlak van ontvangsten wordt er afgerond 82.000 euro meer gebudgetteerd in het nieuwe krediet. En dat nieuwe krediet komt dan op 144.752 euro. Op vlak van investeringen is er zoals ik gezegd heb een doorschuif en wordt er voor 2019, allé wordt er eigenlijk afgerond 20 miljoen minder gebudgetteerd en wordt er in 2020 20 miljoen extra gebudgetteerd. Wat betekent dat, dat betekent dat het resultaat op kasbasis, het nieuwe resultaat op kasbasis afgerond 30 miljoen is. En dat betekent ook, dat onze autofinancieringsmarge op het einde van onze budgetperiode – en die budgetperiode die ligt nu vast op 2021 – dat in 2021 onze autofinancieringsmarge, die op dat moment positief moet zijn, effectief ook positief is. En dat die afgerond een miljoen euro is.

VOORZITTER: Zijn hier opmerkingen of vragen? Mijnheer Maes?

MAES: Ja, voorzitter, schepen, het is inderdaad zo, zoals u zegt, wat zeer erg opvalt in de budgetwijziging in 2019 is inderdaad het doorschuiven van die 20 miljoen aan investeringen naar 2020. Wat vooral over rioprojecten en fietspaden en zo gaat, heb ik gelezen. Maar de vraag is dan ook, gaat dit zo de komende jaren altijd gebeuren om op die manier altijd maar projecten door te schuiven? En gaat dat niet leiden tot bepaalde uitstel van belangrijke investeringen? Als we dan de laatste studie van Belfius bv. - van oudsher de financier van lokale overheden – bekijken, dan merken we dat Sint-Niklaas daar niet alleen in is, want dat steden en gemeenten erin slagen om die strenge Europese begrotingsregels, waar wij het absoluut niet mee eens zijn en we delen de mening van professor De Grauwe op dat vlak, dat die eigenlijk de broodnodige investeringen in steden en gemeenten eigenlijk verhinderen. Wel, volgens die studie van Belfius wordt een groot deel eigenlijk gefinancierd met leningen, maar ook voor een kwart, meer dan een kwart zelfs, door opbrengsten uit de verkoop van gemeentelijk patrimonium. Hetzelfde zien we dus hier in Sint-Niklaas. In het verleden – staat ook letterlijk in het artikel dat Apache daarover heeft geschreven – dat hier in 5,3 ha is verkocht van de gronden van het OCMW. En in het meerjarenplan op pagina 78 lees ik dan ook, dat jaarlijks de stad anderhalf miljoen gaat vrijmaken voor investeringen en eigen middelen en die gaan worden gefinancierd een deel door leningen, maar ook een derde door de verkoop van stadsgebouwen. Een half miljoen aan stadsgebouwen gaat men dus verkopen. Met andere woorden, het evenwicht wordt hier door een belangrijke manier behouden door de uitverkoop van publieke middelen aan de private ondernemingen en wat dus eigenlijk de facto neerkomt op een verarming van de stad. Wij vinden dat een zeer gevaarlijke tendens, waardoor de stad steeds minder middelen beschikt en ook steeds minder greep heeft op stadsontwikkeling. Nu, wat betreft de belastingen, dus de gemeentelijke aanslag dat weten we allemaal, die zit op 8,5 %. Dat is zeer hoog, als we bekijken in ons land. Maar in de budgetwijziging lezen we op pagina 128 ook, dat de contantbelastingen, de kohierbelastingen en de retributies in het eerste jaar van de legislatuur werden vastgelegd op een stijging van 18 %. Als we dan bekijken, wat de reële stijging is van de index, dan is die gestegen met 8,4 %. Dus onze vraag is dan ook, op welke, hoeveel zijn die contantbelastingen, kohierbelastingen, enz... effectief gestegen de voorbije 5 jaar? Indien dat dan meer is dan de globale indexstijging van 8,4 % dan vragen wij dat, waarom dat dan ook hoger is gestegen dan die indexdruk? Als we bv. kijken naar de totale inkomsten van de stad voor de gemeentelijke saneringsbijdrage voor het water, dan bedroeg die in 2013 3,2 miljoen. In 2018 was dat al gestegen naar 5,2 miljoen. Een stijging met 62 %. Zoiets dat tikt natuurlijk veel harder aan bij mensen met een laag inkomen, dan mensen met een hoger inkomen.

En dus in die zin zijn indirecte belastingen een asociale belastingdruk en vinden we dat een foute keuze als men daar dan uiteindelijk de middelen gaat zoeken. En men zoekt die bv. niet, want het staat zelfs ook op diezelfde pagina aangegeven, bij de tendens van het feit, dat er steeds meer éénmansvennootschappen komen en dat die managementvennootschappen bv., dat die geen belastingen uiteindelijk betalen aan de gemeente. Dus daar op die pagina wordt ook aangegeven, dat VVSG onderzoekt op welke manier er een meer sociale fiscaliteit kan komen door ook bv. een deel van die belastingen, van die éénmansvennootschappen naar de gemeenten te laten doorstromen. Want er is een tendens, omdat zoals in Nederland om veel meer éénmansvennootschappen op te richten, door het feit dat die aanslagvoet van 33 naar 25 % is gezakt, wat sowieso altijd minder is dan vaak is gebeurd, allé, voor persoonsbelastingen. Dus in dat opzicht hebben we daar dus ook de vraag, wat gaat de stad doen om ervoor te zorgen dat de gemeenten een percentage krijgen uit de belastingen voor éénmansvennootschappen en wordt dat dan niet te zeer op de lange baan geschoven, terwijl de indirecte belastingen wel stijgen? Een andere vraag, die ik toch ook nog eens wil herhalen en die op de commissie is gesteld, dus in welke mate gaan wij in de toekomst een duidelijk overzicht ook krijgen, gaat u dat geven van de jaarrekening van het OCMW? Omdat in de toekomst normaal gezien gaat er een gecumuleerde jaarrekening gegeven worden. Ik denk dat het toch belangrijk is, dat wij als gemeenteraadsleden een zicht krijgen op het beleid inzake welzijn in onze stad en een jaarrekening van het OCMW. Een duidelijke vergelijking op dat niveau lijkt mij toch ook niet onbelangrijk. En dan zijn er een aantal punctuele zaken, die ons in de budgetaanpassingen zijn opgevallen. Op blz. 79 staat er bv. bij het verhogen van de kennis van het Nederlands, dat daar een derde van het budget wordt geschrapt. En dan vragen wij ons af waarom? Want we hebben ook recent vernomen, dat er 140 volwassenen op de wachtlijst staan voor een cursus Nederlands te starten bij basisindicatie. Nu, ik weet dat is niet de bevoegdheid van de stad, maar er zouden toch wel extra inspanningen mogen gebeuren door de stad, om ervoor te zorgen dat er effectief mensen de kans krijgen om Nederlands te leren. Wat betreft het sociaal woonbeleid, op pagina 81, actieplan 177, zien we dat er 40.000 euro wordt geschrapt in het sociaal woonbeleid. Dat is ook een vraag, die we daar hebben. Waarom wordt die 40.000 euro geschrapt? Ik wil er dan wel direct ook aan toevoegen, dat ik het wel positief vind, dat actieplan 179 op het vlak van armoedebestrijding 60.000 euro meer krijgt. Maar daar gaan we straks nog wel op terugkomen, want er is nog een tussenkomst rond. Dan heb ik ook nog een vraag wat betreft pagina 123, het schrappen van de aankoop van meubilair voor de kinderdagverblijven, voor een bedrag van 17.000 euro. Misschien dat schepen Henne dat even kan toelichten, want op de commissie is daar niet direct iets over gezegd.

Dus, ten slotte wil ik het nog eens even hebben over de financiële kosten en de verhouding ten opzichte van de schulden op lange termijn. Als we die tegenover elkaar plaatsen, dan komen we op een intrestlast van 2,8 %. Ik weet niet of wij fout gerekend hebben, maar als dat zo de algemene intrestlast is, dan vinden we dat gezien de huidige intrestlasten vrij hoog en dan is de vraag of er niet kan heronderhandeld worden om te komen tot een lagere leninglast, nu dat eigenlijk het geld vrij goedkoop is en kan geleend worden.

VOORZITTER: Goed. Dan geef ik het woord aan de schepen. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel, Jef, voor de opmerkingen, de vragen, de bedenkingen. Om te beginnen, klopt het inderdaad dat die realisatiegraad op vlak van investeringen, dat die beter moet. Het is niet onze bedoeling om budgetten in te schrijven en dan vervolgens niet of maar gedeeltelijk te realiseren en dan vervolgens ... Dat er van uitstel mag er geen afstel komen hé. Want dat is wat een bedenking in uw betoog. Dat mag niet het geval zijn. Het is ook zo, dat het niet door Europa komt, dat we een lage realisatiegraad hebben. Maar we hebben ook in ons beleidsprogramma hebben we ook gezegd, dat die realisatiegraad van die investeringen, dat we ervoor moeten zorgen, dat we die kunnen optrekken. Dat is een doelstelling, dat we onszelf opgelegd hebben om ervoor te zorgen, dat als we middelen voorzien, dat we ze met andere woorden ook uitgegeven krijgen. En dat we op vlak van investeringen, die plannings nog kunnen verbeteren. En dat komt door het feit, dat dat vaak later gerealiseerd wordt als we dat budgetteren, dat heeft te maken met een veelheid aan factoren. Dat heeft te maken met een planningsproces, dat je door moet vooraleer je een investering kunt doen. Dat heeft te maken met partners, waar je mee moet samenwerken. Dat heeft ook te maken met onderlinge samenwerking tussen de verschillende disciplines onderling. Dat heeft met een veelheid aan factoren te maken, waardoor dat sommige dossiers – en te veel naar mijn zin – maar sommige dossiers vertraging oplopen. En dus dat is iets, allé, dat is een ... En als ge dat als kritiek geeft op de jaarrekening, op het budget, dan wil ik dat aanvaarden, want dat is een terechte kritiek en een werkpunt, waar we de volgende jaren op moeten inzetten om die realisatiegraad, om die effectief op te trekken. Het feit dat er een systematische verkoop is van ons patrimonium, ik denk dat dat nogal meevalt in deze stedelijke organisatie eerlijk gezegd. We hebben inderdaad in de vorige bestuursperiode een beperkt aantal panden verkocht, een aantal pastorijen en dat soort dingen meer. Maar om nu te zeggen, dat er een systematiek inzit, waarbij we ... (overschakelen naar bandopname 2) ... ons patrimonium aan het verlopen zijn – allé, ik trek het misschien een beetje op flessen, hetgeen dat je gezegd hebt – dat is alleszins niet het geval.

Op het vlak van uw vraag met betrekking tot de algemene doelstelling van de belastingen/retributies – daar komt subiet ook nog een toegevoegd punt in de gemeenteraad over – is het zo dat we een algemene doelstelling voorop hadden gesteld in verband met die indexering en dat in het kader van de opmaak van ons meerjarenplanning, dat we daar aan het kijken zijn, dat we die verschillende belastingsystemen, die verschillende retributiesystemen zullen doorlichten, bekijken op hun effectiviteit en zien in hoeverre dat dat en ook de inkomsten bekijken ten opzichte van de oorspronkelijke ramingen. En dat we daar een evaluatie zullen doen om dan een beoordeling te kunnen maken over hoe dat we daar in de toekomst en in de opmaak van ons nieuwe meerjarenplanning, hoe we daarmee omgaan. Met betrekking tot het OCMW-beleid, allé, dat is eigenlijk ook een vraag, die wat losstaat van deze budgetwijziging, maar eigenlijk al wat een opwarmer zal ik het noemen voor de meerjarenplanning - maar ik ga de vraag zeker niet uit de weg – is het zo, dat we ervoor zullen zorgen, dat het sociaal beleid als ik dat zo mag bestempelen, dat dat ook zichtbaar is binnen het budget welke middelen dat er naar het sociaal beleid zullen gaan. Met betrekking tot de leninglast is het zo, dat er ook recentelijk een nieuwe ronde is gelopen, waardoor dat we op heden interessante lening- of afbetalingsregimes hebben kunnen afdwingen. En dan zijn er nog een aantal sectorspecifieke vragen, waar ik het woord aan de collega's geef.

HENNE: Ja, er was een vraag in verband met het schrappen van middelen, die voor de huisvestingsmaatschappij voorzien waren. Nu, dat waren middelen, die voorzien waren voor aanpassingswerken aan woningen in functie van personen met een beperking. Maar die worden op een andere manier gesubsidieerd. Die worden via het VAPH gesubsidieerd. Dus die middelen zijn intern geheroriënteerd, ook in functie van huisvesten van personen met een beperking. Sofie kan daar als ge wilt meer details over vertellen. En dan ...

MAES: Het ging over schrapping van meubilair voor het kinderdagverblijf.

HENNE: Ja, u had meerdere vragen gesteld. Maar je had ook een vraag gesteld over de huisvestingsmaatschappij. En de andere vraag over het schrappen van meubilair kinderdagverblijven. Het is zo, dat investeringskredieten, die niet gebruikt worden, automatisch overgedragen worden naar het jaar daarna. En zo bouw je overschotten op gedurende 6 jaar. Nu, er worden jaarlijks middelen voorzien om meubilair aan te kopen in de kinderdagverblijven. En dat is een rest, die opgebouwd is doorheen de jaren en die eigenlijk niet nodig is. Dus dat heeft geen zin, dat die daar blijft staan. Die kan dan beter terug in de algemene middelen opgenomen worden, zodanig dat we die anders kunnen gebruiken.

VOORZITTER: Goed. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, we hebben van die 60.000 euro er 20.000 euro gehouden. We hebben ooit al eens een beslissing genomen, dat als er terug een ouderproject komt voor personen met een beperking, dat we 10.000 euro opzij gingen houden. En we hebben eigenlijk in het budget nog 10.000 euro extra opzij gehouden voor mocht er nog een project komen. En die Nederlandse les, dat weet ik niet. Welk actienummer was dat juist? Want inderdaad, het is onze bevoegdheid niet om Nederlandse les te geven en we hebben een overeenkomst met het agentschap en we hebben Babelonië en we hebben praatkameraden en dus daarin wordt niets geschrapt.

MAES: Het staat op blz. 79.

HEYRMAN: Ja, ik heb het hier op de computer, maar ik krijg het niet open. Pagina 79? Ja, anders moeten we het in de commissie ...

BURGEMEESTER: Dat is inderdaad ... Allé, ik denk dat dat best een keer in de commissie wordt ...

HEYRMAN: Dat is 2.000 euro.

BUYSROGGE: Ja, dat is op basis van een effectieve realisatiegraad van dat actieplan, dat dat krediet met 2.000 euro naar beneden gesteld is. Dus dat is op basis van effectieve uitgaven de afgelopen jaren.

HEYRMAN: Ik dacht dat u 40.000 euro zei en ik dacht oei. 2.000 euro, oké.

BUYSROGGE: 2.000 euro hé?

MAES: Het ging over 2.000 euro, een derde van het totale budget, ja.

HEYRMAN: Ja, wel, men heeft in de rekeningcijfers gezien, dat jaar na jaar dat budget niet opgebruikt wordt. Dus in die zin. Ik denk dat dat inkopen van expertise is. Maar ik zal het u in de commissie het antwoord, wat er de voorbije jaren al op is geboekt.

VOORZITTER: Goed. Zijn er ... Ah?

MAES: Ja, ik zit toch nog wel met één vraag. Bedankt voor de antwoorden trouwens, schepen. Maar één vraag, waar u nog niet op geantwoord heeft, is wat het stijgingspercentage is van de indirecte belastingen, kohierbelastingen en dergelijke dingen meer, waar er was vastgesteld op 18 %. Wat is dat in werkelijkheid geweest? Heeft u daar een duidelijk idee over?

BUYSROGGE: Maar zoals ik daarjuist ook gezegd heb, de meerjarenplanning, zoals vooropgesteld, houdt ook 2019 nog in. Dus we zijn, in dat opzicht is de meerjarenplanning en die 18 % waar je naar verwijst, is dat eigenlijk nog niet volledig afgelopen. En gaan we ... Ik kan u daar ook, allé, wat de specifieke belastingen betreft, hebben die allemaal een verschillend ritme. Er was die algemene doelstelling om die indexering toe te passen op die eigen inkomsten.

En is het zo, dat we dat zullen evalueren zowel op vlak van inkomsten als op vlak van ja, beleidsdoelstelling, of we ermee bereiken wat we ermee willen bereiken, in functie van die nieuwe meerjarenplanning, waar we de retributies en de belastingen opnieuw zullen vaststellen en eventueel bijsturen. Dus dat is misschien voor u een onbevredigend antwoord, maar wel het enige correcte antwoord.

VOORZITTER: Goed. Zijn er nog vragen of tussenkomsten? Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat zijn CD&V en PVDA. Wie onthoudt zich? Dat zijn Vlaams Belang en sp.a. Dan gaan we door naar punt 6, euh pardon, 7, beleids- en beheerscyclus, budget 2019, wijziging nr. 1, goedkeuring. Kan dat dezelfde stemming of ... ? Oké, dan is dat zo gestemd. Punt 8, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, autonoom gemeentebedrijf 't Bau-huis, jaarrekening 2018, goedkeuring. Ja, daar is een tussenkomst over. We gaan nog wachten met de stemming. Ja, drie? Ik geef dus het woord aan ... Ah?

GEERTS: Nee, ik wou gewoon zeggen, dat dat voor ons niet dezelfde stemming is.

VOORZITTER: Ah ja, oké, dat is goed. Goed, dan geef ik het woord aan mijnheer Ghesquière.

Ghesquière: Toch een kleine opmerking, voorzitter en burgemeester, in verband met 't Bau-huis. Ik vond het vreselijk jammer, dat gelijktijdig met de commissie op 20 mei de vergadering moest plaatsvinden voor 't Bau-huis, de raad van bestuur. Dus men zat op die moment hier nog op de commissie, ik dacht zelfs de commissie van de burgemeester als ik mij niet vergis. En op diezelfde avond was dus de planning voor de raad van bestuur van 't Bau-huis. Dat is natuurlijk toch wel best te vermijden in de toekomst, want we moeten ons toch goed kunnen informeren hé.

VOORZITTER: Dat is een terechte opmerking, denk ik. Ja, schepen?

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Schepen Somers, wilt u uw micro gebruiken alstublieft?

SOMERS: Ja, we hebben die datum samen belegd.

Ghesquière: Op een moment dat we nog niet wisten natuurlijk hoe zwaar dat de commissie van de burgemeester ging zijn hé.

SOMERS: Ja en we hadden dan speciaal een half uur marge genomen, dat we zeiden van laat de commissie een ...

Ghesquière: In de toekomst gaan we dat best vermijden.

SOMERS: Ja, maar nu ligt er een nieuwe datum al vast ook voor die van gedachtewisseling hé rond 't Bau-huis. Maar we gaan dat effectief wel in het oog houden.

VOORZITTER: Het is in ieder geval wel een punt om aan te denken in de toekomst. Goed, dan als er geen verdere tussenkomsten zijn, kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en sp.a. Wie stemt tegen? Dat is CD&V. En wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Punt 8 euh 9, pardon. Ik wil het wat langer laten duren hé. Punt 9, politie-aangelegenheden, politiezone begroting, begrotings- en jaarrekening 2018.

BURGEMEESTER: Is ook toegelicht in de commissie. Geen specifieke vragen.

VOORZITTER: Zijn er vragen? Ja, mijnheer Ghesquière?

GHESQUIERE: Eén kleine opmerking, voorzitter. Het was inderdaad heel interessant in de commissie. We hebben daar heel duidelijke cijfers gekregen. Eén cijfer heeft mij toen wel verontrust. Dat was het bedrag van de personeelskosten van 20 miljoen voor de begroting 2018, waar er in feite maar een kleine 19 van uitgegeven is. Maar dat bewijst uiteraard, dat men jammer genoeg het korps niet volledig kan invullen. Ik wil wel de korpschef bedanken voor de goeie informatie, die we intussen gekregen hebben van de invulling van het korps. En effectief, jammer genoeg, we hebben dat ook eens links en rechts nagecheckt, het klopt dat ook andere korpsen met identiek hetzelfde probleem kampen. Dat men dat moeilijk kan invullen. Het is dus heel jammer, dat men voldoende centen voorziet om voldoende blauw op straat te krijgen op manier van spreken, maar dat men het niet ingevuld krijgt. Maar voor de rest, tot daar mijn opmerkingen.

VOORZITTER: Ik dank u voor uw opmerking. Dan stel ik voor, dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat kan ... Dat is de voltallige gemeenteraad, behalve ... Ah, onthouding voor de PVDA. Punt 10, dat is een kennisneming.

BURGEMEESTER: Mag de korpschef beschikken?

VOORZITTER: Is het oké dat de korpschef nu verdwijnt? Oké, dan dank ik de korpschef voor haar aanwezigheid en wens ik haar nog een fijne avond. Punt 10, dat is een kennisneming, organisatiebeheersing, rapport organisatiebeheersing 2018 en planning 2019-2020. Ik zie dat schepen Buysrogge daar een toelichting bij heeft.

BUYSROGGE: Ja, het is geen uitgebreide toelichting. Het is eigenlijk gewoon om te zeggen, dat we in mijn commissie, allé, in de commissie van Julien moet ik eigenlijk zeggen, dat we de bespreking van agendapunt 10 tot en met 17, dat we dat in één bespreking gevoerd hebben. Dus ik ga mij niet moeien met de werkzaamheden. Maar stel, stel dat we dat in één – allé, ik spreek met twee woorden uiteraard – stel dat we dat in één bespreking zouden voeren, wil ik er alleen de raad ook opmerken, dat op basis van de bespreking, die we gevoerd hebben, dat er nog een aanpassing is gebeurd aan agendapunt 12. En daarover kan ik op het moment dat we daarover iets te vertellen hebben, meer toelichting geven.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer vraagt het woord.

DE MEYER: Gezien de terechte aanpassing van punt 12, art. 3, mede op onze vraag, zullen we met iets meer overtuiging deze punten goedkeuren.

VOORZITTER: Goed, dank u. Dan punt 10 was een ... Vraagt er nu nog iemand het woord? Nee, dus punt 10 is een kennisneming, dat is zonder stemming. Ja, dan punt 11, organisatiebeheersing, nieuw organisatiebeheersingssysteem, voor stad en OCMW, goedkeuring. Is daar nog een vraag over? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is de voltallige gemeenteraad, behalve ... Nee? Ja, dat is meerderheid, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Punt 12, definitie dagelijks bestuur, goedkeuring. Toelichting? Ja, is dat dezelfde beslissing? Oké, dat is dezelfde stemming. Punt 13, zelfde beslissing? Punt 14? Punt 15? Oké. Punt 16 en 17? Het gaat te vlug, jongens. Punt 18, opleidings- en ontwikkelingsbeleid, aanpassing rechtspositieregeling, goedkeuring.

BUYSROGGE: Toegelicht in de commissie en een protocol van akkoord met de vakorganisaties.

VOORZITTER: Zijn daar nu nog vragen? Zijn daar nu nog vragen rond? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de voltallige meerderheid, Vlaams Belang en CD&V. Onthouding voor PVDA? En wie stemt tegen? En sp.a heeft ook voorgestemd. Dan is er de vraag om afvoering van punt 19 door raadslid Wymeersch en ik geef hem het woord om zijn vraag te motiveren.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. We hebben het over dit punt ook al gehad tijdens de commissievergadering van de burgemeester. Mijn uitgangspunt was en is vanavond opnieuw en nog altijd, dat ons gevraagd wordt een goedkeuring te hechten aan een beheersovereenkomst tussen stad, OCMW en zorgpunt Waasland. Nu worden wij straks tijdens de OCMW-raad gevraagd de beheersovereenkomst tussen OCMW en zorgpunt Waasland goed te keuren. Dus is het zeer, technisch zeer moeilijk om nu tijdens de gemeenteraad een beheersovereenkomst goed te keuren, die nog niet goedgekeurd is in de OCMW-raad. Ik weet wat de uitleg zal zijn, want die heeft u ook tijdens de gemeenteraad, euh tijdens de commissie gegeven, dat wegens de synergie tussen OCMW en stad en dat qua personeel en weet ik veel, dat het allemaal zo'n beetje in mekaar overloopt en dat het ergens toch normaal is, dat we dit zo in de flow kunnen doen. Dan zeg ik neen, technisch – en we houden ons daarbij – technisch is het niet mogelijk een overeenkomst goed te keuren als gemeenteraad, een overeenkomst tussen OCMW en zorgpunt, die door de OCMW-raad nog niet is goedgekeurd. Daarom vragen wij dit punt uit te stellen naar de volgende gemeenteraad.

Ge zou kunnen zeggen, we stellen dit uit tot na de OCMW-raad en we hernemen dan de gemeenteraad, maar daar is geen uitnodiging voor verstuurd, dus daar is geen 2^e gemeenteraad mogelijk. Dan is er tijdens de commissie gezegd van wij zullen dit goedkeuren onder opschortende voorwaarde van. Dat heb ik nog nooit meegemaakt, dat een gemeenteraad een punt goedkeurt onder opschortende voorwaarde. Dus ik stel voor, dat wij dit uitstellen. We zullen natuurlijk wel de beheersovereenkomst OCMW/zorgpunt behandelen en stemmen tijdens de OCMW-raad. Dus dan is het moeilijkste al voorbij. En dan kunnen we in augustus dus als gemeenteraad daar dan akte van nemen en dus ook dat goedkeuren. U zult zeggen van ja, en dit en dat. Luister, burgemeester, mevrouw de voorzitter, mijnheer de schepen, allemaal goed en wel, maar zorgpunt werkt op dit ogenblik min of meer – en ik wik mijn woorden niet, het is misschien een beetje kort door de bocht – het zorgpunt werkt ongeveer 6 maand in de quasi illegaliteit. Want er is geen beheersovereenkomst, dus zij werken, maar er is geen beheersovereenkomst. Of dat nu 6 maand is of 8 maand is, daar zal geen kat naar kraaien. Dus stel ik voor ... Ik wel, ik wel. Dus stel ik voor, voer dat af, want het is technisch niet correct, dat we iets goedkeuren dat nog geen voorwerp heeft.

VOORZITTER: Goed, de burgemeester zal ...

BURGEMEESTER: Ja, collega's, allé, vooraleer dat ik inga op de vraag om of antwoord op de vraag of wij al dan niet ingaan op de vraag tot afvoering van dit punt, wil ik toch het volgende zeggen. Eén, in Beveren, Zwijndrecht en Kruibeke is de beheersovereenkomst tussen het zorgpunt Waasland enkel goedgekeurd door de respectieve raden voor maatschappelijk welzijn, door de OCMW-raden. Niet door de gemeenteraden. We hebben in Sint-Niklaas het geoordeeld, dat het wijs is om dit ook door de gemeenteraad te laten goedkeuren, omdat een heleboel aspecten, die betrekking hebben op de samenwerking tussen het zorgpunt en Sint-Niklaas ook dus slaan op diensten, die door de stad en niet strikt genomen door het OCMW worden geleverd. Vandaar dus dat we eigenlijk zowel nu als straks in de raad voor maatschappelijk welzijn dit punt ter goedkeuring voorleggen. Wat betreft uw bekommernis rond de opeenvolging van de beslissingen hebben wij tijdens de commissie voorgesteld en eigenlijk bijna denk ik samen geconcludeerd, maar ik merk dat u nu daar afstand van neemt, om aan het voorstel van beslissing, dat inderdaad nog niet woordelijk is aangepast in E-besluit, dus het enige artikel bij de eerste zin een passus toe te voegen. Er staat nu art. 1, ... dus de gemeenteraad besluit art. 1, de beheersovereenkomst van stad en OCMW Sint-Niklaas met zorgpunt Waasland voor wat betreft het algemeen gedeelte en het specifiek gedeelte goed te keuren onder de opschortende voorwaarde van goedkeuring door de raad voor maatschappelijk welzijn.

Dus onder opschortende voorwaarde van goedkeuring door de raad voor maatschappelijk welzijn. Ik denk dat dat dan misschien ten overvloede of om alle twijfel weg te werken, denk ik uw bekommernis kan goedkeuren. Maar natuurlijk, als u zegt dat het zorgpunt al een halfjaar in de illegaliteit, in de complete illegaliteit werkt, ja, of wij dat dan doen of niet, dat zal dan aan uw beoordeling van de werking van het zorgpunt geen afbreuk doen. Maar ik vraag dus aan de raad om niet in te gaan op de vraag van raadslid Wymeersch tot afvoering van dit punt en om dan bij de bespreking ten gronde dus de bespreking of de goedkeuring te vragen van het enige artikel, aangepast zoals ik daarnet heb voorgelezen.

VOORZITTER: Goed.

WYMEERSCH: Ik begrijp, mevrouw de voorzitter, de haast van de burgemeester om toch dit hoofdstuk rond zorgpunt en beheersovereenkomsten en dergelijke af te sluiten, maar wij zijn niet de schuldigen. De OCMW-raad is niet in de schuld. Het gemeentebestuur, heel het stadsbestuur is niet de schuld. Als zorgpunt er niet in slaagt om op een ordentelijke manier en op een ordentelijke tijdsspanne een beheersovereenkomst op papier te zetten, dan kunnen wij daar toch niet aan doen. Maar goed, wij zullen ons neerleggen bij uw inzicht. Wij zullen ons op dit punt voor de afvoering onthouden. En dan over de inhoud zullen wij discussiëren ten gronde tijdens de OCMW-raad.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we stemmen over de afvoering. Wie stemt ...

WYMEERSCH: De vraag is niet meer nodig.

VOORZITTER: Oké, goed. Dank u. Dan gaan we stemmen over de beheersovereenkomst onder opschortende voorwaarde dus. Wie stemt voor?

BURGEMEESTER: Ja, maar ik leg het samen met het amendement voor hé. Het is een nieuw voorstel.

VOORZITTER: Ja, dus wie stemt voor, dat is de meerderheid en sp.a. Wie tegen? Dat is het Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? CD&V en PVDA. Goed, dan zullen we straks daar meer over horen. Punt 20, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden Cipal dv, algemene vergadering, akteneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, CD&V en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn Vlaams Belang en PVDA. Punt 21, stedelijke academie voor schone kunsten, academierraad, vervanging lid. Het was over deze stemming, dat we vroegen om het niet op papier te hoeven doen. Dat kan, oké. Zijn hier vragen? Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat is CD&V, sp.a en voltallige meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn Vlaams Belang en PVDA. Punt 22, werken, stedelijke basisschool Gavertje Vier Belsele, overheidsopdracht ter oplossing van de verwarmingsproblematiek, kennisneming.

Daar hoeven we niet over te stemmen. Zijn hier nog vragen of toelichtingen? Nee, goed. Dan gaan we over naar punt 23, werken, aanleg gemeentepark Nieuwkerken, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Nee, het is een kennisgeving. Ja, dus geen stemming. Punt 23, ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Hebben we uitvoerig besproken in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier opmerkingen, vragen? Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik vat mijn tussenkomst van de commissie samen. Eerst en vooral vinden we het een heel goeie zaak, dat het bestek en het ontwerp opgemaakt wordt door iemand van eigen diensten. We vinden dat dat meer zou moeten gebeuren. En dat het best ook in andere diensten zou gebeuren. Uiteraard zijn wij dit project zeer genegen. We denken wel dat het zinvol is wat betreft de fruitaanplant, dat men toch nog eens nadenkt over de organisatie in de loop der jaren van de fruitpluk. En ook de nodige zorg. Zoals u weet, valt fruit ook op de grond, komen daar wespen naartoe. Als daar kinderen spelen, bejaarden gaan wandelen, dat men eens nadenkt hoe men problemen op dat vlak voorkomt. Ik heb op de commissie – en ik wil dat ook nog eens uitdrukkelijk in de gemeenteraad doen – aandacht gevraagd voor het onderhoud van het parkbosje in de Peperstraat. Dit laat soms aan de wensen over. Tot daar de samenvatting van mijn tussenkomst in de commissie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Schepen De Meester of ... Ja, oké. Dan stel ik voor ... Ja, nog een vraag van mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, kort. Wij wilden ons met de fractie wel graag aansluiten bij de bekommernis van de heer De Meyer rond het onderhoud. En in dat verband zouden wij graag - maar dat kan op één van de volgende commissiezittingen – een stand van zaken hebben van de gebiedsgerichte werking en de cijfers daarrond. Hoever het ermee staat en hoe de invulling is van personeel.

VOORZITTER: Oké, dat is genoteerd. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 24, werken, stadhuis, restauratie neogotisch deel – fase 1, stadswinkel, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Ja, mijnheer Van Der Coelden?

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie. Verder geen vragen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden heeft toch een vraag.

DE BRUYNE: Ah toch.

VAN DER COELDEN: Het is niet zozeer een vraag, voorzitter, het is eerder een toelichting bij ons stemgedrag. We zullen ons op dit punt onthouden. We zijn voor het feit dat het neogotisch gedeelte van het stadhuis gerestaureerd wordt.

Alleen als we het bedrag zien, dat dit zal kosten, dan vragen wij ons af of dit inpasbaar zal zijn in de meerjarenplanning, die eind van 't jaar gemaakt wordt en wat dan wel de timing zal zijn van deze werken. En omdat we daar geen goed oog in hebben, als we zien wat er allemaal nog op het lijstje staat en wat de middelen zijn waar de stad uiteindelijk over zal beschikken de komende 5 jaar, in die zin zullen wij ons onthouden bij de stemming.

VOORZITTER: Ik dank u voor die verklaring. Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ja, wij wensen ons aan te sluiten bij de opmerking van collega Van Der Coelden. Meer bepaald ook op die commissie is daar inderdaad het prijskaartje gepresenteerd en dat is niet gering. Maar daar is ook nog gesproken over het techniekhuis en de 11 miljoen die daar eventueel zou komen. Dus ook in dat opzicht is de vraag hoe gaat het allemaal gefinancierd worden? En gaan we ons ook bij dit punt onthouden.

VOORZITTER: Ja, ik had ook nog gezien dat mijnheer Wymeersch en mevrouw ...

WYMEERSCH: Om dezelfde reden gaan wij ook ons stemgedrag bepalen, één. Ten tweede, wij zijn nooit, zelfs geen koele minnaar geweest van dit project. Wij vinden de manier, waarop dit stadhuis zal – excuseer mij de woorden – mismeeesterd worden, beneden alle peil. Ik vind het ontwerp passen zoals een tang op een varken. En ten derde en dat is dan mijn suggestie van 2 maand geleden, wij zijn daarmee in de fout gegaan. Wij hebben dat ook niet gezien. Maar wij zijn ten slotte geen stadsplanners of geen stedenbouwkundigen. Maar als ik zie welk stadsgezicht men nu heeft ontwikkeld door het afbreken van deze oude vleugel, het vrijkomende zicht op stadhuis én de O.-L.-Vrouwkerk, als men zich datzelfde gezicht kan voorstellen aan de andere kant, als men binnen afzienbare tijd – en gezien de budgettaire mogelijkheden of minder mogelijkheden kan dat misschien langere tijd duren – aan de andere kant van het stadhuis, die ook die vleugel aanpakt, dan hebt ge een totaal ander stadsgezicht. En een totaal ander marktgezicht met een vrijstaand neogotisch stadhuis, ingevuld langs weerskanten met een groenzone van aan het stadhuis, van de markt tot voorbij de O.-L.-Vrouwkerk en dan zijn een aantal geplande maatregelen, die ge nu in ogen schouwt, onder leiding van de Vlaamse bouwmeester, minder ingrijpend nodig. Dan ligt het daar voor het grijpen. Dan ligt het daar voor het grijpen. En dan zult ge u de vraag stellen, wel wat doen we dan met onze diensten? Dan moet ge niet lang zoeken hé. Dan moet ge niet lang zoeken. Daar hebt ge het H. Heymanplein waar ge én een stadsbibliotheek kunt neerplanten én uw stedelijke administratie in een administratief centrum. En dan moet ge niet gaan leuren met de andere kant van het H. Heymanplein bij deze of gene grootwarenhuis. Ik denk dat we daar, ik zeg het, we zijn daar mee de fout in, we hebben ook te laat gezien. Maar anderen hadden dat kunnen en moeten zien.

VOORZITTER: Ik dank u voor uw toelichting, mijnheer Wymeersch. Ik geef ook nog het woord aan de heer Uytendhouwen.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter, heel kort. Wij vinden het uiteraard wel een goeie zaak, dat er een neogotische vleugel ook mee onder handen genomen wordt. Maar ja, ook vele vraagtekens bij de prijs van zowel dit werk als van de nieuwe vleugel. En om die reden gaan wij ons ook onthouden op dit punt.

VOORZITTER: Ik dank u voor deze toelichting. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid ... (overschakelen naar bandopname 3) ... En wie onthoudt zich? Dat is de voltallige ... Nee, dat zijn sp.a, CD&V, PVDA. Wie is tegen? Vlaams Belang. Nu ja, maar goed. Ik dacht dat u zich allemaal zou onthouden vandaag.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Nee, ik kan dat niet weten, want dat zit in uw hoofd, ja. Goed. Punt 25, werken, site Puyenbeke, aanleg BMX- en baseballveld, overheidsopdracht tot het leveren en plaatsen van terreinverlichting, kennisname. Daar hoeven we niet over te stemmen. Mijnheer Ghesquière?

Ghesquière: Toch nog een kleine opmerking bij dit punt, voorzitter. Ik heb in de commissie gevraagd, schepen, om de bevolking daar zeker ter plaatse bij te betrekken, want de mensen die daarrond wonen, die zien daar natuurlijk toch wel een aantal dingen op zich afkomen. Onder andere wat betreft parkeergelegenheid in de toekomst. Ook de toegang daar naartoe. Het aantal verkeersbewegingen zal ik maar zeggen. Ik veronderstel dat er toch in het kort nog een planning is om een hoorzitting te geven voor de bevolking daar?

VOORZITTER: Oké. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Het is ook in het commissieverslag mee opgenomen, dat er alleszins ook op heel korte termijn gecommuniceerd zal worden naar de buurt. Maar allé, op dit moment in deze fase zal het voornamelijk ... Dus we hebben dan vorig jaar die bewonersvergadering georganiseerd. Nu is het dan de bedoeling om zeker ook op korte termijn een bewonersbrief, om op die manier de hele buurt verder op de hoogte te brengen van de stand van zaken en de voortgang van het dossier.

Ghesquière: Dus u plant nog niet direct een vergadering? Eerder dus een brief?

BUYSROGGE: Ja, in deze fase zouden we nu een brief willen versturen, ja.

Ghesquière: Maar in latere fase komt u daarop terug met een vergadering?

BUYSROGGE: Ah ja, op het moment dat het wat concreter wordt terug en zo en als er, allé, kan er zeker op termijn, allé, binnen afzienbare tijd kan er zeker nog eens een bewonersoverleg zijn op het moment dat er concrete plannen zijn.

Wanneer dat de werking van die clubs en zo starten, dan vind ik dat het sowieso belangrijk is, om met de clubs in interactie te kunnen laten gaan met de buurt. Ik denk ook dat dat het draagvlak zeker nog kan versterken.

GHEsqUIERE: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Oké, dan dank ik jullie. Dan gaan we over tot punt 26, zakelijke rechten, aanleg drinkwatertoevoerleiding Farys, inneming ter hoogte van stadsbos Puitvoet, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dus geheel toegelicht in de commissie met bijhorend beeldmateriaal.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen over? Nee? Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Goed, punt 27, zakelijke rechten, Nijverheidsstraat, erfdiensbaarheid ondergrondse leiding ten voordele van basisschool De Fontein, voorwaarden akte, goedkeuring.

HANSSENS: Ja, hier helpen wij de basisschool een stuk uit de nood voor het afkoppelen van het regenwater.

VOORZITTER: Zijn hier nog ...

HANSSENS: Een goeie zaak denk ik.

VOORZITTER: Excuseer. Zijn hier nog vragen over? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 28, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, gemeente- en gewestwegen, wijzigingen en aanvullingen, goedkeuring. En dat is ook voor schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dat is naar aanleiding van het rioproject Vossekotstraat. Daar zijn een aantal zaken veranderd daar. Onder meer rond parkeren, met invoeren van een fietsstraat en zo meer.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen, bedenkingen of opmerkingen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 29, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, tonnagebeperingen op grondgebied Sint-Niklaas, goedkeuring.

HANSSENS: Ja, de gemeenteraad van Sint-Niklaas is de eerste in een rijtje van gemeenteraden, die dit reglement of toch delen uit het reglement gaat moeten meenemen. Het gaat over de invoering van een grote zone met tonnagebepering tussen N70 en E34 en zelfs een stukje over de E34. De volgende gemeenteraden zijn die van Stekene, Beveren en Sint-Gillis-Waas begin juli, die het mee gaan goedkeuren. Daarna volgt het opsturen van de reglementen naar MOW, het Vlaamse gewest en die moeten hun toestemming of hun goedkeuring daarvoor geven binnen de 60 dagen, waarna deze maatregelen kunnen ingaan.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer, u vroeg het woord en u kan ...

DE MEYER: Ja, het eerste deel van mijn tussenkomst kon ik evengoed houden daarnet als ik tussenkwam over het park in Nieuwkerken. En eveneens bij een 5-tal andere punten.

Burgemeester, ik richt mij tot u en leden van het college en ook tot de collega's. Ik heb soms het gevoel, dat de gemeenteraad overbodig wordt. Als ik merk over hoeveel vóór de gemeenteraad reeds gecommuniceerd wordt, dan denk ik dat we samen toch eens moeten nadenken als dit het meest zinvolle is. Het is geen terechtwijzing naar iemand, maar het is een uitnodiging om daar samen toch wel eens over na te denken. Schepen, had u mij gevraagd hoe moet ik hierover communiceren – maar uiteraard zal u die vraag niet aan mij stellen – dan had ik u toch de suggestie gegeven, doe dit minstens samen met de Wase collega's, want dit is geen Sint-Niklase maatregel. Dit is een maatregel om de verkeersproblematiek in het Waasland aan te pakken. Zorg er alstublieft voor, dat er niet alleen een eenduidige beslissing is op de gemeenteraden, maar ook een eenduidige communicatie. Het is vrij eenvoudig voor wat betreft het luikje + 3,5 ton dat de vrachtwagens niet meer door de gewone straten mogen, maar op de gewestwegen moeten. Maar anderzijds zit ge ook met heel veel handelaars in al die verschillende gemeenten, die ook soms ter plekke in één van deze gemeenten moeten leveren. Zorg ervoor dat ge naar deze handelszaken een goede, eenduidige communicatie hebt en liefst van deze gemeenten samen, want het is een grensoverschrijdende problematiek. Ik zou het ook appreciëren, mocht er in de Stadskroniek op termijn een goede communicatie komen, zodanig dat enerzijds de inwoners van de stad weten wat kan en wat mag en wat niet, maar ook dat de betrokken handelaars daar goed over geïnformeerd zijn. De korte informatie, die ik nu al gezien heb, beantwoordt daar voor mij niet volledig aan. Wij zullen dit punt wel goedkeuren, omdat we denken dat het fundamenteel gezien een wenselijke maatregel is.

VOORZITTER: Dank u. Dan geef ik eerst het woord aan mevrouw Van De Walle.

VAN DE WALLE: Ja, goedenavond iedereen. Ik zou toch ook wel graag de schepen van mobiliteit willen bedanken voor het initiatief. Ik vind het een prachtig initiatief, want ik zou eraan willen toevoegen, dat ik vorig jaar denk ik bijna alle huizen in de Hoge Bokstraat heb afgedaan en dat bij elke inwoner van de Hoge Bokstraat dezelfde zorg naar voor kwam, nl. het zware vrachtverkeer. Omdat dat niet alleen hinder gaf qua geluid, maar dus ook bij heel veel mensen dat er dus scheuren zichtbaar waren in hun gevel. Dus in naam van al deze mensen, maar ook in naam van mezelf, wil ik de schepen nogmaals proficiat wensen. Hopelijk hé, als we het hier vanavond goedkeuren. En dus bedanken dat hij zijn belofte is nagekomen aan de vele inwoners.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van De Walle. Dan vraag ik een applaus, want het is uw maidenspeech hier in deze raad.

A P P L A U S

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, ik wil zeker aansluiten bij de positieve toon van de vorige spreekster. Ik denk dat we, zoals we dat gewoon zijn, een heel goeie uitleg gekregen hebben van de schepen. We hebben wel één bedenking. Uiteraard zullen wij, ik denk binnen 6 maanden of toch op een bepaald tijdstip een evaluatie krijgen. En het zou kunnen, maar dat is zuiver hypothetisch, dat we toch wel een aantal misschien vervelen neveneffecten zien. Want allé, we moeten ons ook geen illusie maken. Het verkeer zoekt zijn weg. Daarom denken we dat het goed zou zijn, dat ook bij de opmaak van het meerjarenplan daar toch ruimte voorzien wordt om, allé, dat je middelen hebt om desgevallend ook flankerende maatregelen te nemen voor die straten, die misschien wat geconfronteerd worden met de negatieve gevolgen van de positieve maatregelen, die u invoert. Dus wij willen daar, allé, toch wel wat engagement, dat indien daar zaken zijn, die niet lopen of niet rijden zoals verwacht, dat u daar middelen hebt om te corrigeren.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Dan geef ik het woord aan mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u. Ja, wij willen hier ook bij dit positieve verhaal aansluiten. Wij vinden dit een zeer moedige beslissing om die maatregel te nemen en ervoor te zorgen, dat het doorgaand verkeer – want daar gaat het uiteindelijk om – het zware doorgaand verkeer, dat dat niet door de dorpskernen en door belangrijke wegenassen loopt en dat de leefbaarheid van onze stad en de levenskwaliteit van de bewoners, dat die voorgaat op dat vervoer. Zeker in het licht van de komende werken op Oosterweel. Nu, het is in de commissie ook al aan bod gekomen, volgens mij - het is wel een belangrijk gegeven en daar staat en valt alles mee - dat is de handhaving van die maatregel. En de handhaving, die zal manueel moeten gebeuren door controles. Want er zijn geen automatische maatregelen mogelijk om die te controleren. En in dat opzicht willen we toch nog eens aandringen bij de schepen om ervoor te zorgen, zeker in het begin van de invoering, dat er voldoende controle is, zodanig dat de camions, die niet op de hoogte zijn – want er zijn heel veel camions uit allerlei landen die door de regio rijden – dat die zich daaraan houden. En ten tweede, denk ik dat het ook belangrijk is, dat als er mensen in die betrokken straten of dorpskernen wonen, dat er een kanaal is, een nummer of een email waar zij ook hun bezorgdheden of inbreuken eventueel kunnen melden, zodanig dat er een zicht is waar dat eventueel de handhavingsproblemen zich voordoen. Ik denk dat dat een belangrijk gegeven is, want anders hebben we een maatregel, die misschien een deel zijn effect gaat missen. En ik denk niet dat dat de bedoeling is van iemand, die dit voorstel hier vandaag gaat steunen.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord nog even aan de schepen.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Op 6 juni, mijnheer De Meyer, heb ik al mijn collega's op de hoogte gebracht van het feit dat dit op de agenda van de gemeenteraad stond. En heb ik mij ingelicht van wanneer komt het op jullie gemeenteraad. Dat bleek dat onze gemeenteraad de eerste in de rij was. Ik heb gezegd, hoe gaan we daarover communiceren. En geen van mijn collega's – en dat siert hen – wou dat doen vóór de bespreking in hun respectieve commissies. Ik doe dat trouwens ook niet graag. Ik heb dan onmiddellijk ook gezegd van houd er rekening mee als de pers de agenda krijgt en mijn commissie is geweest, zitten ze ofwel in mijn commissie ofwel niet, maar zal dat naar buitenkomen. Ze waren zich daar heel goed van bewust. Ondertussen hadden wij ook een gezamenlijk persmoment geprikt, nl. op 1 juli. Dan waren alle commissies en gemeenteraden gedaan. Maar ja, als men een vraag stelt, dan antwoord ik daarop. Zeker als het in de gemeenteraad vandaag komt. En zo is het gegaan. Dus ik heb wel degelijk die contacten gelegd en zij waren zich daar wel degelijk van bewust, dat dit kon gebeuren. Dus ik betreur dat ook wel een beetje, maar het is nu wat het is. Het is nu gemeenteraad. We kunnen moeilijk vragen aan de pers om te wachten om daar iets over te schrijven. Dat is één. Ten tweede, ik deel uw bezorgdheid om de communicatie. Hoe gaan we dat communiceren? Hoe gaan we heel duidelijk maken, dat die maatregel pas later ingaat en hoe – en dat is voor alle sprekers dat ik zeg – gaan we ook uitleggen dat dit niet betekent, dat er geen enkele vrachtwagen meer door uw straat rijdt hé. Want dat zal niet het gevolg van deze maatregel zijn. Er moeten nog leveringen gebeuren, zoals u ook correct hebt aangehaald. Er zitten veel handelaars en vervoersfirma's binnen die zone. Dus die mogen daarin en die mogen daaruit. Dat is de normaalste zaak van de wereld. Maar wij denken, dat op basis van de controles, die al uitgevoerd zijn, vooral op de as Nieuwkerken/Vrasene/E34, dat we tot de helft, tot een derde, tot de helft minder vrachtverkeer erop zouden kunnen krijgen. Maar, we moeten dat natuurlijk ook in combinatie zien met de aankomende werken aan de Oosterweel, waar wel wat verkeersoverlast wordt verwacht en dat er dan ook nog eens extra verkeer gaat bijkomen, dat er vandaag nog niet zou rijden. Dus het zou best kunnen zijn, dat dit hoogstens een soort van bewarende maatregel is om de negatieve impacten toch een stukje te absorberen en liefst nog wat minder vrachtverkeer daardoor krijgen. En daar moeten we ook heel duidelijk in zijn. We zullen dat, de suggestie van de Stadskroniek vind ik een heel goeie en dan kunnen we daar ook contactgegevens inzetten, waar mensen hun bezorgdheden of vragen naartoe kunnen sturen. Er zullen aankondigingsborden worden geplaatst op die wegen, waar de regels veranderen, zodat het ook heel visueel is voor wie er voorbijkomt, dat er iets staat te veranderen. En wij zullen de handelaars én bedrijven aanschrijven met een gerichte brief om die informatie ook door te geven.

Zoals mevrouw Geerts ook heeft aangegeven, zullen wij inderdaad deze maatregel evalueren en metingen doen om het effect daar een stukje van te meten. Maar ook zullen wij verder werken met de collega's binnen Interwaas als de studie over doorgaand vrachtverkeer in het Waasland is afgewerkt naar welke maatregelen, handhavingsmaatregelen wij moeten invoeren om zo'n gebod op doorgaand vrachtverkeer succesvol te handhaven. Dat zal in de eerste plaats door politiecontroles moeten gebeuren de visu. Dat gaat gewoon niet anders. En later misschien ondersteund met camera's. Waarom zeg ik ondersteund? Omdat ANPR-camera's wel overtredingen kunnen vaststellen ofwel op basis van hoogtemetingen, ofwel op basis van ... en dan de tijd die het duurt om twee controlepunten voorbij te rijden om zo vast te stellen, ja, gij zijt hier niet gestopt, ge zijt hier gewoon doorgereden. Het probleem is een beetje het laatste luik van die vaststellingen. Eens je een pv opgemaakt hebt, moet die ook wel ergens naartoe gestuurd worden. En daar mangelt het wel aan. Wij kennen niet de gegevens van heel wat landen. Vanwaar zijn die voertuigen, waar komen die vandaan? En nog erger, als we het wel al weten, dan verdwijnen de pv's of de boetes in het niets. Daar moet echt wel werk van gemaakt worden. Dat heb ik trouwens ook besproken met de Europese commissaris van transport een 3-tal weken geleden in Brussel. Ik heb daar natuurlijk geen engagement gekregen, aangezien een nieuwe commissie wordt ingevoerd. Maar dat wordt wel door de Europese administratie verder opgevolgd. Voilà, dan denk ik dat ik de meeste opmerkingen heb beantwoord.

VOORZITTER: Als niemand nog het woord vraagt, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 30, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, snelheidsregimes op grondgebied Sint-Niklaas, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, we hebben, de dienst mobiliteit heeft voor het makkelijk managen van het aanvullend reglement op het verkeer alle snelheidsmaatregelen of alle snelheidsbeperkingen opgelijst in één hoofdstuk. Dat is makkelijker te onderhouden. Er staan geen nieuwe beslissingen in. Dit is louter het herwerken van het hoofdstuk rond snelheid en overall alle snelheidsregimes samengevat of samengebracht in één hoofdstuk.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Huys vraagt het woord.

HUYS M.: Ja, schepen, ik heb enkele bedenkingen hierbij. Ik heb de indruk dat de basis, die gebruikt is om de selectie te maken van zones 30 en die af te scheiden van het regime van 50 km/uur, dat het niet heel duidelijk is welke de selectiecriteria er zijn. Want ik geef een voorbeeld. Er zijn bepaalde straten waar 2 regimes van kracht zijn, nl. regime 30 en dan weer 50. Het schoonste voorbeeld is de Ankerstraat. Van de Houtbriel tot de Zamanstraat 30 km/uur en van de Zamanstraat verder is het 50 km/uur.

En de school, waarvoor eigenlijk de zone 30 zou moeten liggen, ligt dan in de zone 50 km/uur en niet in die van 30. Ik heb ook de vraag waarom - zoals in andere steden - de zonering 30, de zonering eigenlijk niet van kracht is? Ik denk dat het gemakkelijker was geweest van heel het binnengebied, bv. de stationswijk, overal in alle straten zone 30 te maken in plaats van te diversifiëren. Dat vermijdt ook het plaatsen van het aantal borden. En ten slotte is er nog de vraag, de handhaving. Ik heb nog nooit, nog nooit een politieagent gezien, die achter mij rijdt of mij stilhoudt als ik 50 km/uur in een zone 30 rijdt. En dat is nu toch al een paar jaar. Dus, allé schepen.

VOORZITTER: Ja, schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, Marc, ge weet dat ik het vaak eens ben met u. Vandaag zal dat wellicht niet op al uw punten zijn, dat ik het eens ben met u. Maar in deze zit veel waarheid. Maar daar zit wel een logica in. We hebben ervoor gekozen in het mobiliteitsplan om alle invalswegen of dragers binnenstedelijk van het verkeer op 50 km/uur te houden, behalve daar waar er ja, tijdelijke zones 30 zijn voor scholen of fietsstraten zijn, daar geldt dan maximum 30 km/uur en alle wijken daartussen 30 km/uur te maken. Nu, voor een heel aantal wijken is dat niet het geval. Waarom? Omdat we vinden dat de wegenis daar ook niet op gericht is. Maar ik deel, allé, ik deel de wens om eigenlijk ja, versneld naar die zones 30 te gaan, waar ze nu vandaag nog niet zijn. Maar ik pleit er toch ook wel voor, voor die verkeersdragere, om die nog voorlopig toch zeker op 50 km/uur te houden. Want dat diversifieert en dat nodigt uit om juist die wegen te nemen, die er ook vaak voor uitgerust zijn. Niet allemaal, maar de meeste toch wel.

VOORZITTER: Mijnheer Huys?

HUYS M.: Ja, ik denk dat dat ... Ja, dat is uw visie. Maar ik geef nog eens het voorbeeld van Ankerstraat, die doorloopt in de Truweelstraat. Truweelstraat en verder door is 50 km/uur en ik kan u verzekeren, het gevoel dat ge hebt als ge rijdt in de Ankerstraat of de Truweelstraat is juist hetzelfde. Dus ik vraag mij af waarom dat ge daarvoor moet diversifiëren? Gewoon omdat zozegd theoretisch die weg een uitvalsweg zou zijn.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor dit voorstel? En dat is de meerderheid, sp.a, PVDA en CD&V. Wie is tegen? Dat is het Vlaams Belang. Punt 31, zakelijke rechten, rioproject Valkstraat/Moortelhoekstraat, aankoop grond innemingen 6, 7, 10, 11, 22, 23, 31, 32, 34, 35, 36 en 39. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dat is heel kort besproken in de commissie. Maar er is ook niet veel over te zeggen, over die innames.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen over? Dan kunnen we overgaan tot de stemming. Wie is voor? En dat is eenparig. Punt 32, zakelijke rechten, Kazernestraat, verlenging duurtijd opstalrecht Het Veer vzw en Centrum Ambulante Revalidatie vzw, goedkeuring.

HANSSENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie. We verlengen de concessie eigenlijk of de duur van het opstalrecht, zodat er voldoende jaren zijn om in aanmerking te komen om subsidies te krijgen voor de verbouwing van de gebouwen.

VOORZITTER: Waren daar nog vragen over? Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 33, zakelijke rechten, aanleg BMX-terrein, strook grond voor nutsleidingen, aankoop en voorwaarden akte, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zelfde stemming? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ja, gij hebt een glazen bol, hé Frans. Punt 35, verenigingen, vennootschappen en ... Ah, punt 34, sorry. Punt 34, urbanisatie, restauratie huis Muyle, verlenen van erfdienstbaarheid, goedkeuring. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Alhoewel ze niet allemaal op de agenda van de gemeenteraad staan en sommige uitsluitend tot de bevoegdheid van het schepencollege behoren, bestaat dit dossier eigenlijk uit 4 punten, nl. de restauratie van huis Muyle, de erfdienstbaarheid van de doorgang, de appartementengebouwen die in 2^e bouwzone komen en de bomen die gerooid worden als 4^e punt. Eerst en vooral, de restauratie van huis Muyle vinden we als fractie een bijzonder waardevolle zaak. Ik denk dat dat goed is, dat eindelijk het huis Muyle kan gerestaureerd worden. De voorziene erfdienstbaarheid vinden we zeer zinvol voor voetgangers. Maar we zijn er tegen, dat daar door kan gefietst worden. Enerzijds als je uit park Colman komt, fiets je op het voetgangerspad en als je langsheen de markt fietst, fiets je opnieuw door de voetgangers. Dit leidt ongetwijfeld tot conflicten. We vinden dat de doorgang uitdrukkelijk moet beperkt worden tot voetgangers, die eventueel hun fiets uiteraard meenemen, nogal duidelijk. Maar doorfietsen vinden we onverantwoord. Op dit moment zijn er in het park reeds meerdere zorgen over mensen, die daar doorfietsen. Soms terecht, soms ten onrechte. Die discussie moeten we niet voeren. Maar daar doorfietsen, vinden we onverantwoord. En we zouden graag hebben, schepen, dat ge dat niet alleen meeneemt voor de verdere besprekingen, maar dat ge vanavond ook een uitdrukkelijk engagement daarvoor uitspreekt. 3^e punt, aan dat dossier is ook gekoppeld, dat er 5 appartementen gebouwd worden in de 2^e bouwzone, 3 op het gelijkvloers en 2 op de verdieping. Ik moet u zeggen, u zal dat ook weten, schepen, de mensen die woonachtig zijn in de nabijgelegen panden, zowel appartementen als woningen, hebben daar grote zorgen mee.

Vandaag kijken ze uit op het park op de bomen en ze zullen in de toekomst, zeker op de 1^e en de 2^e verdieping, sommigen uitkijken op een appartementsgebouw. Dat is voor niemand prettig. Dat dossier kent een lange geschiedenis en in het verleden werd zelfs elke aanbouw daar door adviserende overheden geweigerd. Ik heb wel gezien, dat die adviezen ondertussen gunstiger geworden zijn. Maar desalniettemin heb ik bijzonder veel begrip voor de mensen, die daarrond wonen en die problemen hebben met de 2^e bouwlaag. Ten slotte, schepen, er staan ook 8 bomen. U hebt ons gezegd op de commissie deze zijn in slechtere toestand. Dat is zeer relatief. Als de klimop verwijderd wordt, kunnen deze bomen opnieuw ten volle uitgroeien als gezonde bomen. Er worden er 7 gerooid. Ze worden vervangen door 6 bomen. 3 iets groter, 3 kleinere. Eigenlijk vinden we dit jammer, dat dit op deze manier moet gebeuren. Er is reeds zo weinig groen en zeker hoogstammige bomen in de onmiddellijke omgeving van de markt ...

VOORZITTER: Ja, mag ik vragen van ...

DE MEYER: In het verleden, voorzitter, werden bezoekers die zich niet aan de spelregels hielden, maar gezien zou ik zeggen, alle begrip. Ik vind het bijzonder jammer, dat een schepen, zeker een schepen van Groen er geen problemen mee heeft, dat daar onmiddellijk naast de markt 7 bomen moeten sneuvelen. Tot hier mijn korte tussenkomst.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, ik kan eigenlijk het hele pleidooi van collega De Meyer onderschrijven. En ik wil vooral inpikken op het laatste argument. Het is niet de eerste keer – dit dossier is ook in het verleden al voorgelegd aan het schepencollege, toen we daar zelf nog deel van uitmaakten – en toen was daar toch wel vanuit een bepaalde fractie heel wat voorbehoud, om het zacht uit te drukken, vanwege de kwaliteit van het groen in dat binnengebied. Dus want misschien zijn er nieuwe elementen of zijn er zaken gewijzigd, maar allé, ik wou heel graag van de schepen vernemen waarom er nu 6 maanden later dit ineens wel kan, terwijl er heel wat bezwaren waren een aantal maanden geleden.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik vind het iets vreemd, dat de houding van sp.a precies gewijzigd is in dit dossier ook.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Maar het is zeer duidelijk. De verschillende punten, die u aanhaalt, mijnheer De Meyer koppelt die een beetje los van elkaar, de restauratie, de trage doorsteek, de gebouwen, de bomen. Maar uiteraard is het één dossier en zijn die dingen aan elkaar gekoppeld. Het is inderdaad zo, dat een bebouwing in 2e bouwzone, dat die uitzonderlijk is.

Dat we dat ook uitzonderlijk willen houden en dat we dat zeker niet in woonlinten gaan ... (overschakelen naar bandopname 4) ... toestaan, maar het gaat hier over het bouwblok aan het Jef Burmpark. En het betreft hier inderdaad een hefboomproject voor de renovatie van het huis Muyle. Dat is ook zo in het verleden, toen dat het behandeld werd in het college, altijd zo bekeken. Het betreft hier ook een laag volume. Je spreekt over een appartementsgebouw. Het klopt, het is een meergezinswoning. Dat is correct. Maar het gaat hier over twee bouwlagen. Dus die ook zeer sterk worden ingebed in de omgeving. Het klopt ook, dat bij de velling van de bomen of bij de aanvraag tot velling van de bomen, dat daar een positief advies bijzit van onze natuurambtenaar. En ik lees voor uit het advies van de natuurambtenaar "De te vellen bomen bevinden zich in matige conditie, slecht ontwikkelde of ijle kruinen, schuine groeiwijze, beperkte diktegroei, dood hout in de kruin, wellicht door het dichte plantverband of door de dichte en vergaande begroeiing met klimop. De esthetische en maatschappelijke waarde van de bomen is door de jarenlange concurrentie van klimop en aanpalende soortgenoten relatief beperkt. De velling van de bomen wordt dan ook gunstig geadviseerd, mits dat de aanvrager voorziet van een heraanplant van de bomen". De natuurambtenaar legt een plantmaat op van 20/25. Dus dat is een grote plaatmaat, dat is de minimale plantmaat, die de bomen moeten hebben. En er worden ook beschermingsmaatregelen opgelegd voor de te behouden esdoorn. Dus ik denk dat het essentieel is in dit verhaal, dat het woonproject echt is ingebed in de omgeving. Dat het laag is, dat het niet te hard ingrijpt in de omgeving. En vandaar de houding om met dit dossier verder te gaan. En dus ook naar de raad te komen. Wat de trage doorsteek betreft, hadden we inderdaad die discussie in de commissie en hebben we ook het advies gevraagd van de mobiliteitsambtenaar en hebben we ook met het college besproken. We vinden het als college, dat een verbod tot fietsen nogal een, allé, dat die maatregel voor ons iets te ver gaat. Ook de mobiliteitsambtenaar adviseert om fietsen niet te verbieden. Zoals ik ook al aanhaalde in de commissie, maar dat is ook een argument, dat de mobiliteitsambtenaar in haar advies aangeeft, dat het geen kortere route is. Dus dat die weinig aantrekkelijk is om snel te fietsen. En zij voegt daar nog aan toe, dat de verharding, die in lijn ligt met de verharding die reeds aanwezig is in het Jef Burmpark, dat die verharding niet echt uitnodigt om snel te fietsen. Het gaat over diezelfde verharding. Dus vandaar dat we het advies van de mobiliteitsambtenaar ook volgen in deze om daar niet te gaan verbieden. We gaan uiteraard in de gaten houden hoe die situatie daar evolueert met de trage doorsteek.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Dank u, schepen. Dus u geeft inderdaad een aantal aspecten en u zegt “ik denk dat het niet te hard ingrijpt in de omgeving”. Die afweging kan ik zelfs nog een deel volgen. Maar mijn vraag was, wat zijn nu juist de elementen, die gemaakt hebben, dat u een andere kijk nu hebt op dit dossier dan enige maanden geleden.

VOORZITTER: Ik geef nog even het woord ook aan mijnheer De Meyer.

DE MEYER: Wat betreft de fietsers, schepen, daar wil ik toch even op terugkomen. Ik had in de commissie deze week uitdrukkelijk begrepen, dat ge vatbaar waart voor dat argument en ook de ambtenaar, die er toen bij was. Want als men daar mag doorfietsen, dan is mijn vraag, als men uit de doorgang komt, mag men dan over het voetgangerspad verder fietsen of moet men afstappen?

DE MEESTER: Heb je graag, dat ik direct antwoord of ...

DE MEYER: Ja, ik wil ook verder gaan met mijn ...

DE MEESTER: Ja, nee, nee, eigenlijk is dat hetzelfde als dat je nu langs de andere kant uit het Jef Burmpark zou komen of als je de Nieuwstraat, als je door de Nieuwstraat fietst en het kruist met het voetpad. Dus ik denk inderdaad, op het moment dat je kruist met het voetpad, dat je dan ... Ja, maar niet in de Hemelaerstraat. In de Hemelaerstraat is de situatie hetzelfde. Ja, ja, met de Nieuwstraat. Nee, maar ik bedoel als ge uit de Nieuwstraat komt en ge komt op de markt, dan kruis je ook daar het voetpad, zelfs gewoon het voetpad dat doorloopt aan de andere kant, aan de Hemelaerstraat kruis je ook het voetpad.

WYMEERSCH: Moogt ge al fietsend over het voetpad of niet?

VOORZITTER: Ja en de korpschef is net vertrokken.

DE MEYER: Ja, ik heb het moeilijk met het pleidooi om te zeggen fiets maar over het voetpad. Ik denk dat dat voor de zwakste weggebruikers niet veilig is. En de mensen, die daar wandelen, senioren of mensen met kleine kinderen, verwachten ook niet onmiddellijk dat er fietsers uit die poort komen. Schepen, als u tot nog toe deze beslissing op deze wijze met het college genomen hebt, dan zou ik uitdrukkelijk vragen om de wijsheid te hebben – en niemand kan u dat verbieden – om toch eens na te denken en eventueel uw beslissing ter zake bij te sturen. Het is een beetje zoals de discussie “mag men al of niet op een zebrapad over de markt fietsen”. Juridisch blijkt dat wel te mogen, maar ik denk ook dat het verstandiger is om dat niet te doen. Ik zou dat trouwens, schepen – ik wil u de suggestie meegeven – als schepen zeker en vast niet doen. Ik zou daar gewoon afstappen. Ik erger mij daaraan als ik daar een politieagent of een schepen zie overfietsen. Dan denk ik naar onze jongeren toe, naar kinderen toe, naar schoolgaande jeugd, dat is niet een voorbeeldfunctie. Maar dat helemaal terzijde. En dat is een louter persoonlijke interpretatie. Schepen, u citeert een verslag van ambtenaren.

Welnu, ik ga ook een ambtenaar citeren. En die begint zijn advies als volgt “Wij betreuren het verwijderen van 7 volwassen bomen in voorliggend project”, enz... Dus het ene argument is, maar er zijn ook andere. Ik had – ik herhaal het – van u als schepen en zeker als de schepen van Groen op dat vlak verwacht, dat gij moediger zou zijn en uitdrukkelijk stellen “dit kan voor ons niet”. Voor onze fractie vinden we dit duidelijk minder verantwoord.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden vraagt ook nog het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, voorzitter, wij zullen ons bij de stemming straks onthouden en ik zal uitleggen waarom. Ik denk dat Jos een punt heeft, waar hij het heeft over de situatie van de fietsers, die al fietsend uit het huis Muyle – het is niet Muyle trouwens, het is Myle volgens mij – uit het huis Muyle zouden komen, dat ge dan inderdaad in een probleem zit. Maar dat gaat ook niet de enige plaats zijn in de stad, waar je dat tegenkomt. Ik denk dat 50 m verder, het tussenstukje tussen de luifel en de Nieuwstraat, dat je ja, heel de dag door hetzelfde fenomeen hebt. We willen dat vanuit onze fractie ook niet dramatiseren, temeer omdat we ervan overtuigd zijn, dat dit niet de meest aantrekkelijke doorsteek zal zijn voor de fietsers. Allé, dit biedt weinig tijdsvoordeel voor fietsers. Wat niet belet, dat ge daar inderdaad moet voorzien, dat mensen kunnen fietsen. Maar we willen daar ook niet te zwaar tillen aan de mogelijke conflicten, die er zouden zijn tussen fietsers en mensen in de Hemelaerstraat, de Nieuwstraat of de markt. Wat zwaarder op de lever ligt, is hetgeen wat collega Geerts het daarnet over had. Ik ben zelf – dat zal al meer dan 15 jaar geleden zijn, denk ik – als gids met groepen mensen via het huis Colman, dat er toen nog stond, in dat binnengebied binnengedrongen. Ge moest daar bijna een machete bij u hebben om u daar een weg te banen door het groen. Nu, persoonlijk denk ik, maar we zaten toen in de meerderheid, dus we zijn daar wat medeschuldig voor, dat het Jef Burmpark al een eerste serieuze aanslag geweest is op de groenvoorzieningen. Allé, de meest monumentale bomen, die in dat binnengebied stonden, die zijn verdwenen. Ik denk dat het Jef Burmpark een goeie realisatie was. Alleen vind ik persoonlijk, dat daar centraal in het project, ook rond het centrale parkje dat er is, dat daar te dens gebouwd is. En ik vrees een beetje, allé, dat dit een herhaling wordt. Maar dat nu ten koste van andere bomen en ten koste van ander groen. Ook hier heb ik de indruk, dat men – en ik begrijp dat, Muyle heeft jaren leeggestaan en op een bepaald moment was er zelfs schrik, dat dat een vorm van bewuste verwaarlozing zou kunnen worden om het uiteindelijk te kunnen slopen als monument – maar dat hoeft nog geen reden te zijn om met een projectontwikkelaar, die er altijd het maximale wil uithalen, om daarmee mee te gaan om ook deze keer tot in de kern van het binnengebied bebouwing toe te laten. Dus, allé, ik denk dat we hier terug een stap te ver gaan.

En als het er allemaal staat, dat we zullen zeggen bon, het is mooi, het is beter dan vroeger, het is fijn dat ge nu ook vanuit de markt als voetganger en fietser toegang krijgt tot dat binnegebied, maar het is toch een beetje te dens, het is een beetje van het goeie of van het slechte te veel. Dus het is een glas dat halfvol en halfleeg is qua stedenbouw. En het is om die reden, dat we ons zullen onthouden bij de stemming.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ik wil uiteraard nog een antwoord geven op de opmerking van mevrouw Geerts, die eigenlijk wel wat in diezelfde lijn ligt als wat Kris hier nu ... De plannen, die meermaals inderdaad op het college kwamen, voor ons is het altijd duidelijk geweest, dat het moest gaan over beperkte volumes en dat die goed moesten ingebed zijn in de omgeving. Vandaar dat er ook heel wat voorwaarden opgelegd worden rond het heraanplanten van het groen. Uiteraard is het de bedoeling, is het altijd de bedoeling om maximaal dat groen, dat aanwezig is, om te behouden. In dit geval is dat inderdaad niet evident en wordt de meest monumentale boom beschermd, zodat die zeker blijft staan. Maar ik denk dat dat voor ons de afweging is en ik denk inderdaad een bouwvolume van 2 bouwlagen, die ook niet aaneengesloten zijn, die ook nog eens onderbroken worden met een inbedding, met een groendak, met aandacht voor de omgeving, dat zijn inderdaad voor ons de klemtonen geweest als college. En ik denk dat we met dit project, dat we daar ook aan tegemoetkomen. En het is inderdaad zo – en dat spreekt voor zich en ik betreur dat ook – als er bomen moeten gerooid worden, dan is dat inderdaad iets dat je betreurt. Dat is ook de houding uiteraard van onze ploeg, die het beheer openbaar domein doet en die daar hun advies over geeft. En ook onze natuurambtenaar maakt die afweging of dient die afweging te maken. Maar ik denk dat die dat inderdaad met de nodige kennis doet. En dat ook de maatregelen, die we opleggen, dat die ook met de nodige kennis gebeuren.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, nog een heel kleine tussenkomst.

GEERTS: Ja, wat die waardevolle bomen betreft, zou ik toch durven pleiten en ik zou daar graag een engagement hebben van het college, dat men eigenlijk van in het begin van de werkzaamheden de nodige controles doet. Want allé, we hebben daar eigenlijk niet altijd heel goede ervaringen mee. Je kan – en ik verwijs naar een bouwwerf in de buurt van de Heistraat, ik verwijs naar een bouwwerf in Belsele – waar we ook een hele reeks maatregelen op papier gezet hadden ter bescherming van de bomen. Maar die werden niet nageleefd. En gelukkig hebben we daar heel attente burens gehad, die de stad gealarmeerd hebben. Maar misschien is het goed bij deze, van nu zelf van in het begin van de bouwwerken de nodige controles te doen. Want maak u geen illusies, anders zal er daar ook niets van overblijven.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik wil zeker niet detaillistisch zijn en de zaak hopeloos rekken. Maar ik blijf met de onnozele vraag zitten “waarom 7 bomen rooien en slechts 6 heraanplanten”. En waarom 3 van grootorde 3 en 3 van grootorde 2? Waarom niet allemaal 7 grote in de plaats van 3 kleinere en 3 grotere? Het is een detaillistische vraag, schepen, maar ik zou van u verwacht hebben, dat ik deze vraag niet zou moeten stellen en dat er zou op geanticipeerd zijn. U verwijst steeds – dat wil ik toch nog eens herhalen – naar de verslagen van één ambtenaar, maar er zijn ook adviezen van andere ambtenaren.

DE MEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en het Vlaams Belang. Wie stemt tegen en wie onthoudt zich? CD&V, sp.a en PVDA. Punt 35, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering, akteneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, toegelicht in de commissie en geen verdere vragen, denk ik.

VOORZITTER: Zijn daar opmerkingen of vragen rond? Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? En dat kan eenparig. Punt 36, premies en andere voordelen voor onthaalouders, goedkeuring.

HENNE: Ja, die zijn allemaal toegelicht in de commissie en daar waren geen verdere vragen bij, denk ik.

VOORZITTER: Oké, dat is eenparig. Punt 37, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden AGB 't Bau-huis, statutenwijziging, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dat is toegelicht in de commissie en ja, het zijn geen noemenswaardige wijzigingen, dus ik denk niet dat er daar nog bijkomende vragen gaan zijn.

VOORZITTER: Zijn er vragen of tussenkomsten rond? Dan ... Is er een vraag, mijnheer De Meyer, want ... Geen woord begrepen, was de ...

BURGEMEESTER: Toegelicht in de commissie, zei de schepen.

VOORZITTER: Ja, zijn er vragen? Goed, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat kan ... Ah nee, niet eenparig. Behalve Vlaams Belang. En dan wie is tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Goed. Dan komen we aan punt 38, ... Ah ja, oké. Dan gaan we naar de aanvullende punten, maar er is een vraag om even te schorsen en een plaspauze in te lassen. Dus ... Ik stel voor 10 minuten schorsing.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: ... differentiering opcentiemen onroerende voorheffing. Ik geef het woord aan mijnheer Uytendhouwen.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel. En ik ga toch nog even mijn punt toelichten. Beste collega's, zoals jullie weten, reflecteert het kadastraal inkomen de gemiddelde jaarlijkse nettohuurwaarde van een onroerend goed op een bepaald referentietijdstip. En tot op vandaag is dat 1 januari 1975. De wettelijk voorziene 10-jaarlijkse actualisatie van KI's is immers sindsdien niet meer uitgevoerd. En dat uitblijven sinds bijna 45 jaar van een dergelijke perekwatie is meteen de belangrijkste reden voor de onrealistische band tussen het KI en de werkelijke huurwaarde van onroerende goederen. Stellen dus, dat de huidige KI's helemaal niet meer realistisch zijn, collega's, dat is eigenlijk dan ook een open deur intrappen. En niemand ontkent nog, dat we door onrealistische KI's momenteel paradoxale toestanden op het vlak van onroerende voorheffing kennen. Zo wordt een bestaande woning in een verouderd stadsdeel nog altijd meer belast dan een oude woning met ruime tuin in het buitengebied. En nog meer geldt dit, collega's, voor handelspanden. Handelspanden in vroeger drukbezochte winkelstraten hebben nu nog altijd een zeer hoog KI. Zelfstandigen, die het nu nog aandurven om een zaak te openen in minder florissante winkelstraten, die zijn daar dus duidelijk de dupe van. En voor onze stad, voor onze stad denk ik concreet aan bv. de Stationsstraat en de Mercatorstraat. Naar ik verneem, situeren de KI's in de Reinaertgalerij zich tussen de 3.000 en de 5.000 euro voor winkeloppervlaktes van amper hooguit 25 m². Onverantwoord en absurd vind ik dat. En meteen ook één van de factoren, denk ik, waarom de leegstand en leegloop in het kernwinkelgebied niet afneemt. En intussen blijven we maar leegstandsheffingen opleggen, die als een bijkomende financiële bestraffing eigenaars er noodgedwongen toe doet besluiten hun pand ja, te laten betrekken door minder kwalitatieve handelszaken en dat dan nog aan dumpinghuurprijzen noem ik dat. En dit terwijl we net die kwaliteit, die verbreding en diversiteit in het winkelaanbod heel hard nodig hebben om het kernwinkelgebied aantrekkelijker te maken. En ik weet, burgemeester, dat deze problematiek u en uw fractie nauw aan het hart ligt en dat u reeds meerdere malen de federale overheid een verzoek tot herziening van de gemeentelijke KI's heeft gericht. En inderdaad, zo'n herziening zou inderdaad de problematiek aan de heffingsbasis zelf oplossen. Maar ik laat mij echter vertellen, dat men aan uw verzoek nooit gevolg heeft willen geven. De wil om federaal iets aan de heffingsbasis te doen, is er dus duidelijk niet. En ik vrees, dat die er in de nabije toekomst ook niet vlug zal zijn.

En dus, zoals het meestal is, is Vlaanderen binnen zijn bevoegdheid op zoek gegaan naar correctiemechanismen, die de gemeenten zelf kunnen invoeren om zo tot een eerlijker onroerende voorheffing te komen. En sinds dit aanslagjaar is het door een aanpassing van het decreet lokaal bestuur voor gemeenten dan ook mogelijk om binnen het grondgebied de gemeentelijke opcentiemen te gaan differentiëren. Het doel hiervan is inderdaad dat bedrag van die onroerende voorheffing te laten variëren per bv. wijk of stadsdeel of nog volgens het gebruik dat gemaakt wordt van het onroerend goed. En dan bedoel ik privégebruik of professioneel gebruik. Een nieuw en nuttig instrument vind ik in handen van de gemeenten, collega's, want op deze manier kan een gemeente onder meer bijdragen aan de heropleving van bv. een stationsbuurt en kan ze de bevolking ook aanmoedigen, stimuleren om in die stadskern te komen wonen, wat goed is voor de mobiscore. En ik prijs mijzelf gelukkig met een mobiscore van 9,5. Maar de stad kan hiermee daarnaast ook zelfstandigen dat extra duwtje in de rug geven om een winkel te openen. Ik verneem trouwens, ik verneem trouwens dat ook onze centrummanager het idee genegen is en dat dit is opgenomen in het voorstellenlijstje van het team economie. Dus, collega's, besluitend zou ik willen stellen, we zijn het er allemaal over eens, dat de kadastrale inkomens allang niet meer in overeenstemming zijn met de actuele, gemiddelde jaarlijkse nettohuurwaarde en dat dit tot een onrechtvaardige onroerende voorheffing leidt. We stellen vast, dat pogingen vanuit deze stad om aan de vaststelling van de KI's zelf iets te doen, dat dat op onwil van de federale overheid stuit. We krijgen nu als stad eindelijk die mogelijkheid om er via een differentiering van gemeentelijke opcentiemen zelf iets aan te doen en zo een vind ik eerlijke correctie op onroerende voorheffing uit te voeren. En we kunnen als stad op deze wijze bovendien wonen en handeldrijven in de stad of in de kernen van de deelgemeenten fiscaal aantrekkelijker maken en zo een stimulans geven aan het gewenste ruimtelijk en economisch beleid, dat we willen voeren, eerder dan enkel te werken via een sanctioNERende maatregel zoals de leegstandsheffing. En laat ons dan ook, collega's, minstens, minstens de oefening doen en de haalbaarheid onderzoeken van een evenwichtig systeem van differentiering van die gemeentelijke opcentiemen, zoals geformuleerd in mijn voorstel van beslissing, waarover ik met vertrouwen de stemming vraag. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Uytendhouwen. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Dank u wel, Johan. Het is zo, dat inderdaad, de indexering van het KI, dat dat op zich laat wachten. Dat hebben wij zelf niet in de hand. Los van initiatieven, die we ter zake in het verleden al genomen hebben. Dat is de federale overheid die daarover beslist. En daar komt inderdaad niet veel beweging in tot nader order.

Het klopt ook, dat we nu dankzij de Vlaamse decreetgever en sinds februari hebben we ook een omzendbrief van minister Homans ontvangen, dat meer verduidelijking geeft over hoe dat kan geïnterpreteerd worden zo'n verdere differentiatie. Als college zelf hebben we ook nog niet beslist hoe we ermee gaan omspringen. Of we er al dan niet gebruik van gaan maken. Het is zo – en ik heb dat daarjuist ook al in het kader van een tussenkomst van collega Maes gezegd – als het ging over de verschillende belastingsystemen, die we hebben als stad, die zijn we nu tegen het licht aan het houden in het vooruitzicht van de meerjarenplanning 2020-2025. En het is zo, dat we daar als leidraad ons beleidsprogramma hebben en meer specifiek hoofdstuk 10, de stad verantwoord en klantgericht besturen, heb je daar actie 44, belastingen en premies doorlichten en hervormen. Een concrete actie, die we daar afgesproken hebben, waartoe we ons geëngageerd hebben en wat we ook budgettair zullen vertalen in de meerjarenplanning, is die belastingverlaging van de aanvullende personenbelasting, die nu 8,5 % is en die we in de loop van de komende meerjarenplanning met een procent zullen verlagen tot 7,5 %. En daarnaast en in het licht daarvan, denk ik, moet je uw voorstel bekijken, zeggen we dat we voor de komende beleidsperiode geen gelijkaardige indexering willen doen dan die 18 %, zoals de vorige bestuursperiode, maar dat we gerichte aanpassingen willen doen. En wat we daar al afgesproken hebben, hierbij ontzien we de vele verenigingen in de stad. We passen belastingen en premies aan in functie van het effect, dat we willen beogen. Minder hinder, afval, overlast en leegstand, meer duurzaamheid, enz... Dus dat is waartoe we ons al geëngageerd hebben. We zijn nu die verschillende belastingsystemen aan het doorlichten en de retributies aan het doorlichten met de bedoeling om met een concreet voorstel naar deze raad te komen, waar dit ook een vraagstuk is, waar we nog niet op geantwoord hebben. Ik stel wel aan de raad voor – maar het is natuurlijk maar een voorstel – om niet in te gaan op dit concrete voorstel, omdat dat al direct ons zou engageren tot dit systeem in te voeren enerzijds en anderzijds dat er ook in het voorstel, niet in het voorstel van beslissing, maar wel in de toelichting sprake is van een systeem dat budgetneutraal zou zijn, waarbij dat woningen in buitenwijken, waar je zelf ook al naar verwezen hebt, het is daarjuist ook door Frans nog verwoord in het kader van de koppeling tussen de mobiscan en de fiscaliteit is hier nu ook het voorstel woningen in buitenwijken. Daarentegen hebben we vaak met net een te laag KI, zegt Johan. Door de opcentiemen te verhogen, zullen deze eigenaars meer onroerende voorheffing moeten betalen. Dus dat is natuurlijk wel een pad waar we als college zeker ook nog geen standpunt over genomen hebben. En mochten we dit voorstel van beslissing dan aannemen, dan schrijven we ons wat mee in in dat traject, hetgeen we voorlopig niet wensen te doen.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ik wil toch even wijzen, er is maar één voorstel van beslissing en dat gaat niet over het verhogen van opcentiemen in de buitenrand, dat gaat over het doen van de oefening en de haalbaarheid onderzoeken van een eerlijk, evenwichtig gedifferentieerd systeem. Hoe dat eruitziet, dat weet ik zelf niet. Dat weet niemand nog. Dat zegt u zelf. Dan vraag ik gewoon om de oefening minstens te doen. Dus dat is geen enkel engagement dan het doen van de oefening. En ik denk als ge ze nu niet start en ge zijt bezig met het geheel, ja wel, dan denk ik niet dat we er gaan komen tegen december. Dus het is gewoon de vraag om de oefening te doen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Eerlijk gezegd, schepen en leden van het college in het algemeen, onschuldiger en minder dwingend dan dit kun je het toch niet formuleren, denk ik. Allé, ge zit daar met uw belangrijkste, samen met de aanvullende personenbelasting, met veruit uw belangrijkste bron van eigen inkomsten van heel uw stad, 20 miljoen. Waar dat we, denk ik, allemaal in deze gemeenteraad ten eerste heel veel voorbeelden kennen van mensen uit de praktijk, die zeggen mijn KI dat beantwoordt absoluut niet meer aan de reële waarde van mijn woning, want ik woon in een vroegere winkel en dat wordt maar niet aangepast. En ten tweede, waar ik denk – en dat is belangrijker – dat we allemaal wel het idee hebben van waarom – allé, in het verleden – waarom kun je dat niet differentiëren, waarom kun je dat niet tot een efficiënter beleidsinstrument maken door verschillende tarieven toe te passen op verschillende gedeelten van uw stad, op verschillende soorten woningen? Die mogelijkheid is er nu wettelijk. Allé, dan zou je toch verwachten, dat we op zijn minst die, allé ja, die helderheid van geest of die openheid van geest onder mekaar en over grenzen van meerderheid en oppositie heen hebben om te zeggen dat moeten we eens bekijken wat daar kan inzitten voor de stad. En meer vraagt die motie niet. Allé, dus ik begrijp niet, dat ook hier weer wordt gezegd ... (overschakelen naar bandopname 5) ... van neen.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik ook het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Schepen, ik heb met heel veel aandacht uiteraard naar mijn fractieleider geluisterd, maar ook naar uw antwoord. En ik vond het eerste deel van uw antwoord correct. En ik zei tegen mijn collega “dit engagement is eigenlijk voldoende”. Maar het tweede deel van uw antwoord, waarin u een pleidooi houdt om het KI in het buitengebied te houden, om daar het KI te verhogen, dat laat ik volledig aan ... Nee, nee, zeker niet verhogen. Ge moet de zin eens goed lezen. Zeker niet. Ik wil een concreet voorbeeld geven van situaties, die zich vandaag in Sint-Niklaas voordoen. Neem bv. de Ankerstraat. Vroeger behoorde de Ankerstraat tot het kernwinkelgebied.

Vandaag behoort een deel van de Ankerstraat niet meer tot het kernwinkelgebied en desalniettemin zit men met diezelfde hoge KI. Allé, we moeten in alle openheid en in alle rust daar durven over spreken en over nadenken. En we moeten niet proberen de zwarte piet naar x, y of z door te sturen. Het is gewoon de vraag om een oefening en niet om een politiek spelletje hé.

VOORZITTER: Schepen? Ah sorry, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ge zijt er niet bij vandaag hé, meiske.

VOORZITTER: Nee, ik heb een beetje tandpijn.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, heel, heel kort. Schepen, u dicht woorden toe aan interpellant, die hij niet heeft uitgesproken en u dicht hem zelf ideeën toe, die hij niet heeft. Het is niet aan mij om collega Uytendhouwen te verdedigen. Daar is hij letterlijk en figuurlijk groot genoeg voor. Maar hier staat gewoon als u kunt lezen “voorstel van beslissing: de gemeenteraad beslist om de financieel directeur de haalbaarheid en voorwaarden te laten onderzoeken om tot differentiering over te gaan van de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing”, punt. U gaat of u bent al bezig met uw meerjarenplanning, daaraan gekoppeld sowieso een financiële meerjarenplanning. Niet alleen de politieke inzichten, maar ook het financieel plaatje, dat daarvoor nodig is. Dan is zulke oefening wel nodig hé om te zien of dat dat batig of een minder batig resultaat geeft als ge zo’n differentiering zou willen bekijken en zou willen invoeren. Daarom moet ge niet wachten tot in september/oktober/november of tot volgend jaar om deze oefening te maken, want uw meerjarenplanning begint laat ons zeggen vanaf 1 januari 2020 en loopt voor de eerstvolgende 6 jaar. Dus dan moet ge de oefening hic et nunc aanvangen. En daarom is het voorstel van collega Uytendhouwen en zijn fractie duidelijk, kort en krachtig “geef opdracht namens de gemeenteraad, de gemeenteraad geeft opdracht aan de financieel directeur om de oefening te doen”. Niet minder, maar ook niet meer. Dus ge moet daar niets achter zoeken. Wij willen weten wat er kan en wat eventueel de opbrengst al dan niet zou kunnen zijn. Wij steunen dit voorstel volmondig.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Ja, drie elementen nog van antwoord. Eén, dat het KI verouderd is, is denk ik iets waar we het algemeen over eens zijn. Dus daar denk ik is geen discussie over. Dat daar de verantwoordelijkheid ook ligt bij een andere overheid dan deze raad, denk ik is ook iedereen het eens. Twee, in verband met het engagement om ons belastingsysteem tegen het licht te houden en eventueel aan te passen waar nodig, hebben we als beleidsploeg een engagement genomen en dat engagement staat op pagina 50 in ons bestuursprogramma.

Waarbij dat we zeggen dat we dus hierbij rond de hervorming van de belastingen, dat we dat, we passen belastingen en premies aan, dus een engagement om een aanpassing voor te leggen in functie van het effect dat we beogen. Minder hinder, afval, overlast en leegstand, meer duurzaamheid. Nu, het lezen van een voorstel van beslissing, collega's, is belangrijk om goed te weten wat er nu exact voorgesteld wordt. Nu, een bondige toelichting daarbij lezen, is ook belangrijk. En in die zin wil ik de raad er gewoon op wijzen, dat in het voorstel, zoals dat geformuleerd is door collega Uytendhouwen, er gezegd wordt één, oude herenhuizen of woningen in slechtere buurten van de stad hebben vaak nog een te hoog KI uit het verleden. Door de lage opcentiemen – zoals er voorgesteld wordt – zal de onroerende voorheffing voor deze eigenaars dalen. Goed, positief. En dan, tweede element van zijn voorstel, woningen in buitenwijken hebben vaak net een te laag KI. Door - het voorstel van collega Uytendhouwen - de opcentiemen te verhogen, zullen deze eigenaars meer onroerende voorheffing moeten betalen. Is het voorstel, gekoppeld aan het voorstel van beslissing. Daarvan, daarvan zeggen wij, wij willen ons niet automatisch in dit traject schrijven. En vandaar ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: ... vandaar het voorstel, wetende dat we de belastingen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, ssshht, mijnheer Wymeersch, mijnheer Wymeersch! Allé, kom.

BUYSROGGE: Wetende dus, dat we bezig zijn om die verschillende belastingsystemen, verschillende retributietarieven tegen het licht te houden, zou ik aan de raad met enige schroom, maar toch durven voorstellen om dit voorstel van beslissing niet aan te nemen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Uytendhouwen, nog een ...

UYTDENHOUWEN: Als ik dan gewoon nog mag toevoegen, dat wij ons ook niet engageren op een voorstel, waarbij dat wij nu reeds zeggen – dat heb ik gezegd – dat wij er akkoord mee zijn, dat er elders opcentiemen zouden verhogen, maar dat dat een mogelijk gevolg van de oefening zou kunnen zijn. Maar dan moeten we wel de oefening maken. Komt die budgetneutraliteit inderdaad uit de gehele oefening, waartoe jullie zich geëngageerd hebben van het gehele systeem van retributies en dergelijke meer, komt daar dan de budgetneutraliteit uit, des te beter. Maar het is een mogelijkheid, waar we nu nog geen weet van hebben of ze haalbaar is of niet. En laat ons gewoon die oefening doen. En voor de duidelijkheid, als die zinsnede jullie stoort, ja, dan wil ik ze gerust weglaten hoor. Want het is op geen enkele manier te interpreteren als een anticipatie op wat wij als fractie zouden willen. Wij willen gewoon de oefening. En jullie willen ook de oefening, dus ik zie niet goed in waar het verschil zit.

VOORZITTER: Ja, mevrouw Geerts vraagt nog het woord.

GEERTS: Ja, ik denk, allé, minder dan dat kan je als vanuit de oppositie al niet meer vragen. En ik begrijp soms, dat het vervelend is als men concrete engagementen vraagt vanuit de oppositie en dat jullie dan zeggen, laat ons eventjes wachten tot we zelf klaar zijn met al onze oefeningen. Maar minder dan dat, allé, dan denk ik, schepen, dat het eigenlijk niet om de inhoud gaat, maar dat het gewoon principieel is “wat jullie ook voorstellen, wij zeggen neen”. Want hier wordt eigenlijk gewoon voorgesteld om iets te onderzoeken en zelfs dat is niet haalbaar. Allé, dat vind ik, dat is geen goede manier van werken, denk ik.

VOORZITTER: Goed, dan als er geen tussenkomsten meer zijn, stel ik voor om te stemmen. Wie stemt voor het voorstel van mijnheer Uytendhouwen? De voltallige oppositie. Wie stemt tegen? De voltallige meerderheid. Dan gaan we naar het tweede punt, een interpellatie van raadslid Wymeersch, Belsele kermis, dringende evaluatie meer dan nog, met een uitroep tegen, ja. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik heb over dit onderwerp al verschillende keren, ook al tijdens deze zittingsperiode, geïnterpelleerd. En ware het resultaat niet van wat het geweest is een paar weken geleden, had ik misschien nog een beetje gewacht om te interpelleren. Maar het resultaat stak zo schril af tegen het antwoord van de bevoegde schepen, dat ik tijdens, na mijn interpellatie heb gekregen vorige keer, dat ik dit toch zo snel als mogelijk aan de agenda moest zetten. Belsele kermis was dit jaar desastreus. En ik verklaar mij nader. Trouwens, dat het er al duidelijk signalen gekomen zijn tot op het stadhuis moge blijken uit het feit, dat daar waar vorig jaar er geen evaluatievergadering gekomen is, dat er nu plots binnen de 10 dagen na de kermis reeds bij de lokale horeca en aanverwanten een uitnodiging voor een dringende evaluatievergadering is binnengekomen. Dus, daar moeten toch wel al voldoende signalen geweest zijn. Wat hebben we vastgesteld? En nu zal de schepen misschien zeggen, het weer was slecht. Tja, dat is het risico van elke kermis, maar zo slecht was het nu ook weer niet. Maar we hebben vastgesteld – en ik refereer naar één van de uitspraken van de schepen vorige keer in haar antwoord – dan heeft ze letterlijk gezegd en hier zitten getuigen genoeg in de zaal “de horeca in Belsele zal deze kermis nog nooit zo’n kermis meegemaakt hebben”. Wel, mevrouw de schepen, dat klopt. Dat klopt 200 %, want nu is de horeca in Belsele niet meer wat hij 5 of 10 jaar geleden was, maar alle horecazaken in Belsele bevestigen mij, onafhankelijk van mekaar, dat ze een omzetverlies hebben geboekt tegen vorig jaar van tussen de 70 en de 75 %. Dat is geen peulschil hé. Ik heb niet gesproken over een winstmarge, die achteruitgaat. Omzetverlies van 70 tot 75 %. Is ook niet moeilijk, want het hart van de kermis vroeger was op het dorpsplein. Omringd door de horeca aan de ene kant, de kerk aan de andere kant. Dat is stelselmatig zo’n beetje ingeperkt.

Maar dit jaar hebben we moeten vaststellen, dat het meest feestelijke gebeuren, nl. optreden, muziek, vedetten, weet ik veel, dat dat weggemoffeld werd achter de kerk, achter zwarte schermen, zodat mensen die de horeca bezochten en die vroeger dan bijna letterlijk op de eerste rij zaten om op de eretribune van het spektakel en optredens en feestelijkheden, iets konden horen, maar zeker niets konden zien. Met als gevolg een totaal gebrek aan cliënteel. Een leeg dorpsplein in Belsele tijdens Belsele kermis. Eerste vaststelling. Is het alleen de horeca? Neen, want stel u voor, nu is er geen massaal veel plaats om kermiskramen en molekens en weet ik veel te plaatsen in Belsele. 5 à 6 à 7 en daarmee houdt het op. Maar wat moest men vaststellen en moesten dus de mensen in Belsele vaststellen? Dat de belangrijkste kermisattracties – en ik zeg bv. de botsauto, de autoscooter, de rups, een lunapark – dat die daar niet waren. De kermis begon en die waren er niet. Hoe komt dat nu? Het lunapark hebben ze nog kunnen herstellen, ik bedoel niet letterlijk, maar ze hebben nog ergens in een ... (?) en ze hebben nog één gevonden dat te elfder ure wou uitrukken en zich positioneren op het kermisplein in Belsele. Ik wil maar zeggen, mevrouw de schepen, door het kermisgebeuren volledig uit mekaar te trekken, op het dorpsplein niets meer toe te laten, de horeca niet meer te laten participeren in het kermisgebeuren, hebt ge de ziel – en daar had ik voor verwittigd – hebt ge de ziel van Belsele kermis volledig gefnuikt. We hebben het niet over het wielergebeuren. Gaspard weet daar veel meer van dan ik. Dat het wielergebeuren en de aantrekkingskracht waarschijnlijk in heel Vlaanderen, ook in het Waasland, lichtjes achteruitgaat, dat stellen we vast. Dat is zo. Maar dus eigenlijk het kermisgebeuren en de ziel van Belsele kermis is volledig verloren gegaan. Dus ik vraag u, met welke inzichten gaat gij nu naar die evaluatie? Hoe gaat gij die horeca, die dus duidelijk op zijn teen is getrapt – en dat is zeer zacht uitgedrukt – wegens – ik geef u de cijfers – een inkomensverlies, nee, een omzetverlies van 70 à 75 %, hoe gaat gij die zover krijgen, dat ze toch nog willen meewerken aan het kermisgebeuren van volgend jaar en verder? Want op het ogenblik gaan er stemmen op – ze zijn maar met 2, 3 à 4 niet meer – om dus bij gebrek aan cliënteel, want achter het hoeksken staan ze dus met tapkranen bij de vleet, aan de lopende meter hé ... Dus diegenen aan wie de stad - terecht of ten onrechte, die discussie gaan we niet voeren – de stad de organisatie aan gegeven heeft om het kermisgebeuren uit te bouwen en te organiseren, die verkopen daar drank à volonté. Dat komt er nog eens bij. Maar hoe gaat gij de kermis in Belsele aanpakken met de middenstand, specifiek de horeca daarin te betrekken, opdat het terug Belsele kermis zou worden, zoals het vroeger ooit eens is geweest?

VOORZITTER: Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel. Ik ga beginnen met eerst een opmerking te maken rond het feit, dat u zegt binnen de 10 dagen een evaluatie. Ik denk dat er vanuit heel veel hoeken bij grote evenementen een evaluatie wordt gevraagd. Is dat in het verleden altijd gebeurd? Neen. Is dat soms gebeurd? Ja. Ik heb mij dat voorgenomen van dat telkenmale te doen. En ik heb dat ook gezegd. Vandaar dat we ook na het evenement of na de kermis eigenlijk zeer snel de betrokkenen hebben uitgenodigd. Ik vind dat maar een evidentie. En dat heeft niets te maken met commentaar, dat tot aan mijn bureau is gekomen. Maar wat ik wel gehoord heb, toen ik er rondliep, is dat eigenlijk de horeca stelselmatig weigert om als ze ook maar gevraagd worden om met enige groepen samen te werken of te praten, dat die dat niet willen doen. Vandaar dat ik gezegd heb, ik wil dat niet meer horen, die kansen van en ze willen er niet bij en we mogen er niet bij. Ik heb gewoon gezegd, kijk, in deze evaluatie zal iedereen uitgenodigd worden en is het nu aan alle betrokkenen in heel dit verhaal om naar deze evaluatievergadering te komen. En kom je niet, dan toont dat ook aan, dat ge niet geïnteresseerd zijt in het toekomstverhaal van Belsele kermis. Die evaluatievergadering zal doorgaan in september. Waarom in september? Gelet op een mismatch of het niet-overeenkomen van vakantieperiodes van mensen op de dienst, van mij als schepen, van mensen die in de diverse organisaties zitten. Vandaar dat er nu een datum is voorgesteld in september. Tot daar eigenlijk de evaluatie. Wat ik gehoord heb met betrekking tot Belsele kermis is eigenlijk zeer positief. In totaliteit spreek ik dan van het gebeuren. Er was zeer veel publiek. Er was veel sfeer. Er zijn zeer veel enthousiaste reacties. Heel veel bezoekers hebben ook ingecheckt via facebook, filmpjes op facebook gezet. Ik denk dat dat allemaal zaken zijn, die aantonen dat de mensen, die Belsele op die momenten bezocht hebben, zeer tevreden waren. Wat ikzelf ook heb moeten vaststellen, is dat zowel vanuit de VRB als vanuit Belsele Sportief er op een zeer professionele manier gewerkt is. Alles was op een degelijke manier opgesteld. Alles was op een zeer goede manier georganiseerd. Ik heb daar zelf niets kunnen vaststellen, dat daar fout is gelopen. Wat is er wel fout gelopen? Dat is het feit – en dat is niet een lunapark dat we vlug op het einde nog hebben moeten bellen – dat is het feit dat de rups en de autoscooter niet aanwezig waren. Die waren uitgenodigd, zoals ze altijd uitgenodigd worden, aangezien die een standplaats hebben daar. Die hebben de stad niet verwittigd, dat zij niet kwamen. Als ge niet verwittigd wordt dat ge niet komt, dan kun je ook geen ander kraam vinden. Dus wij wisten de dag van dat het ging starten eigenlijk dat die kramen niet gingen komen, om de eenvoudige reden dat ze daar niet waren om hun standplaats in te nemen. Als ge dan nadien toch nog eens telefonisch contact opneemt met hen en vraagt ja, waarom heb je niet verwittigd.

Ah ja, ik heb wel verwittigd, maar laat het dan wel zijn aan iemand die momenteel de functie op het stadhuis niet meer uitvoert om de reden u welbekend. Ik denk niet dat dat de manier van werken is. Zeggen dat je de stadsdiensten verwittigd hebt dat je niet komt en dat je dan eigenlijk iemand gaat contacteren, waarvan dat je zeer goed weet, dat je die niet hoeft te contacteren om deze melding te maken. Ik zal dan ook kijken wat we kunnen doen met die kermisattracties en we zullen kijken wat mogelijke maatregelen kunnen zijn. Daar ga ik niet op vooruitlopen. Wij zullen ook een gesprek voeren met de desbetreffenden. Wat betreft de cafés, die hadden we een toelating gegeven om hun terrassen uit te breiden. De stad had tafels en stoelen ter beschikking gesteld. Op zaterdag waren de terrassen al weg, de cafés dicht vanop het moment eigenlijk dat de fuif nog maar goed en wel begonnen was. Ja, ik kan daar niet aan doen, maar als ge niet open zijt, denk ik niet dat ge omzet kunt maken. Dat is één. Dus dat uw omzet dan daalt in vergelijking met een moment, dat ge vorig jaar open waart, het spijt mij wreed, maar ik vind dat maar de evidentie zelf. Gesloten is geen omzet. Op zondagnamiddag was ik daar zelf aanwezig, zat heel dat terras propvol. Het uitgebreid terras propvol. Tijdens de vedetteparade was dat allemaal vol. Allé, die mensen ... Ge moest een half uur wachten op uw drank, zoveel volk was daar de zondag.

WYMEERSCH: Eén van ons twee was zat hé!

SOMERS: Ik niet. Alleszins niet. Laat dat duidelijk zijn. Ja, voilà. Dus dat er een aantal opmerkingen zijn, ja. De opmerkingen van de kermisattracties, die niet aanwezig waren, waardoor je natuurlijk ook in één keer een gat had tussen eigenlijk de paar attracties die er nog waren en de tent van Belsele Sportief, allé, dat geef ik allemaal toe. Maar allé, dat heeft niets te maken met Belsele Sportief. Dat heeft niets te maken met de VRB en dat heeft ook niets te maken met de horeca. Dat zijn gewoon twee kermisattracties, die zonder verwittigen niet zijn afgekomen. Er zal dus nu een evaluatie gebeuren. Maar in alle eerlijkheid moet ik zeggen, dat de sfeer, de samenwerking ook, want vanuit de twee organisaties hoor ik dat de samenwerking zeer goed verloopt en dat er een bereidheid is om met de horeca te gaan samenzitten en te kijken in welke mate dat zij die ook kunnen betrekken bij het geheel. Maar ge moet willen. En vandaar dat ik al die partijen in de evaluatie nu heb bijeengebracht en ik hoop dat iedereen dan ook aanwezig zal zijn op die evaluatie om in de toekomst, als er mensen niet tevreden zijn, verbeteringen voorstellen en die te kunnen doen en die eventueel mee te nemen. Maar ik ga niet een evaluatievergadering doen om eigenlijk een uur negatieve input te krijgen en eigenlijk geen voorstellen tot verbetering of voorstellen te krijgen op welke manier, dat je op een goede manier kunt samenwerken. Het is naar de toekomst en niet naar het verleden dat er moet gekeken worden.

VOORZITTER: Is er nog ... Ja, mijnheer Gaspard Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ik ga er kort over tussenkomen. Wat betreft de standplaatsen van de kermissen is het zo, dat ge nog wat moet leren. En dat is normaal, het is het eerste jaar. Maar ik zal u zeggen waarom. Om de zoveel jaar met Sinksen valt die kermis samen met Stenenmuur, wat nu het geval was. Met andere grote kermissen, waarbij dat veel kramen afhaken, die een betere kermis nemen dan de onze. Jawel. En dat zijn dingen, die ge op termijn zult moeten vastleggen. Ofwel blijft ge komen, ofwel blijf je weg. Maar het is Sinksen voor dezelfde tijd met Belsele en ge geeft toe, dat ze terzelfdertijd een andere kermis innemen, dan sta je eigenlijk zonder kermiskramen, zoals er nu gebeurd is. Dat is het probleem wat betreft de standplaatsen op de foor. Dat zijn dingen voor de toekomst, die ge ook met de nieuwe marktleider - die mens zal dat allemaal wel perfect op punt stellen – moet nazien en aanpassen. Wat betreft de terrassen zijn er wel mogelijkheden om te maken dat iedereen goed is. Maar dat moet ge overleggen onderling hé. Voilà.

VOORZITTER: Goed, oké. Zijn er nog opmerkingen? Dan ja ... Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, drie elementen. Drie componenten van de kermis. Eén, Belsele Sportief. Met Belsele Sportief zijn er voor de niet-ingewijden de organisatoren van de wielervedstrijden, goed. Die hebben en die hadden in het verleden al geruime tijd ook een occasioneel drankkraam ter hoogte van het gemeentehuis in Belsele. Dat is al jaar en dag. Zijn daar problemen mee geweest? Nooit. Is dat een goede samenwerking in Belsele met Belsele Sportief? Uiteraard, want dat is een Belseelse organisatie, die dus ook de lokale middenstand en horecazaken frequenteert om het zo te noemen. Daar dus geen enkel probleem. Tweede component, de organisator, die door de stad is aangezocht of betrokken om laat ons zeggen het meer feestelijk gedeelte te organiseren met een aantal tegemoetkomingen van de stad, maar ook met de verplichting dat ze zelf een aantal financiële middelen zouden aanbrenge. Dat is klein begonnen, relatief klein. Is de afgelopen 2 à 3 jaar uitgegroeid. En men heeft moeten vaststellen, dat zij het aantal middelen om geld te genereren hebben aangewend, bv. zelf drank verkopen, zelf sterke drank verkopen, VIP-tenten organiseren, enz..., enz... Dat is gegaan min of meer met de nodige fricties, maar dit jaar was dat plotseling anders, omdat zij verdwenen – en dat is dan het derde luik, het hart, het middenste, het Belseledorpsplein – waar zij dus opstonden en waar dus het kermisgebeuren, optredens en dergelijke doorging, dat werd leeggelaten, want men ging achter de hoek op het Sint-Andreasplein ging men daar achter zwarte schermen – daar had niemand geen zicht meer op – ging men daar dus zijn feesten organiseren met de tapkranen, met de sterke drank, met de VIP-tenten, enz..., enz...

Goed, dus het dorpsplein bleef leeg. Kwam daar inderdaad bij, dat een aantal kermisattracties niet zijn komen opdagen. Ge zegt van ja, ze hebben ons verwittigd en wij hadden een uitnodiging gestuurd, maar we hebben daar niets van gehoord. Hoe dat komt, dat ge daar al dan niet niets van gehoord hebt, dat laat ik in het midden. Maar als ge als uitnodigende kermisorganisator geen antwoord krijgt of geen antwoord binnenkrijgt, dan vind ik het normaal dat ge eens een telefoon pakt of een briefje schrijft of een mail stuurt om te zeggen van zeg, hallo, wij hebben nog niets gehoord. Dat is blijkbaar niet gebeurd. Dat is blijkbaar niet gebeurd. En zeggen van ja, ze hebben naar de verkeerde gebeld, dat kan best zijn, maar dat weten wij niet en dat weet u niet. Het is de taak van iemand, die iemand uitnodigt, van eens te bellen van zeg, ik heb nog van u niets gehoord, komt u nu of komt u nu niet, dat we maatregelen kunnen .... Dat is dus niet gebeurd. En, mevrouw de schepen, ik ben zelf een paar keer over de markt, de kermis gewandeld en gemarcheerd en als ge natuurlijk tijdens een jongerenfuif om 11 uur à half 12 's avonds uw uitgebreid terras, waarvoor ge dus personeel hebt geëngageerd, daar voor 3/4e leeg ziet staan, dat dan één van beide horecazaken gesloten heeft om 11 uur, half 11 à 11 uur - de andere niet - dat lijkt mij niet onlogisch. Dat ge uw personeel dan naar huis stuurt en zegt van de gordijnen gaan toe. De andere horecazaak is opengebleven. Maar tijdens het spektakel, waar ... Tuurlijk was iedereen tevreden over het spektakel, was daar ambiance, was dat tof, was daar goeie drank en was daar dit en was daar dat, maar dat is Belsele kermis niet, dat is een Schlagerfestival waar ge dus langs de deur moet binnengaan en waar voor de rest niemand mee te maken heeft. Dat is geen kermis meer. Ge moet u de oefening eens maken in onder welke voorwaarden dat ge terug kunt naar de situatie van 2 à 3 jaar geleden en op die manier terug naar mekaar kunt toegroeien. Doet ge dat niet en gaat ge of laat ge toe, dat men voortgaat op het pad dat men dit jaar is ingeslagen, dan is dit het begin van het einde van de kermis in Belsele. En ik geef u op een papiertje, er komt een moment – want men wil altijd meer en groter en beter – er komt een moment – en dan zal het helemaal gedaan zijn en ik hoop dat ik ongelijk heb – dat men vanuit de organisatoren, die de stad heeft aangezocht en dat is als ik mij niet vergis – Gaspard, gij zult dat beter weten dan ik – een overeenkomst voor 3 jaar geweest, waar ze nog 1 jaar te doen hebben, een contract voor 2018-2019-2020, maar als ge niet kunt naar een oplossing zoeken, dat men terug naar de situatie toegroeit van een paar jaar geleden, dan denk ik dat ge op het einde komt van Belsele kermis, want ik zeg u, men wil altijd meer en beter. Ge gaat evolueren naar een situatie, waar men voor Belsele kermis, ten minste de festiviteiten die daarmee gepaard gaan, toegangsgeld zal moeten betalen en dan is het helemaal het hek van de dam.

VOORZITTER: Oké. Dan stel ik voor dat we doorgaan naar het volgende punt, dat is de interpellatie van raadslid Marc Huys over de oostelijke tangent: “het oneindige verhaal”, megalomane waanzin, politiek gegoochel, nepargumenten, noodzaak of zinloze kosten? Jullie krijgen ook allemaal een begeleidend papier.

HUYS M.: Collega's, ge gaat allemaal een cadeautje krijgen. Dat zijn twee papiertjes, waarop eerst en vooral de situatie staat en ten tweede een soort ... (overschakelen naar bandopname 6) ... van matrix, een simulatie die als voorbeeld wordt gegeven bij mijn betoog. Nu, mijnheer de schepen, om u gerust te stellen, dit is een interpellatie, die niet tegen u gericht is, absoluut niet en ik ben ervan overtuigd, ik ga aan het einde suggesties geven of ten minste één grote suggestie en ik ben ervan overtuigd, dat ge daar ja op gaat zeggen. Nu, voor diegenen die niet weten wat de oostelijke tangent is, ik zal het nog eens eventjes uitleggen. Het is een verbinding tussen de E17 en de Singel, dus de R42, die loopt voor een deel langs de westkant van de spoorlijn Sint-Niklaas/Mechelen – die vertrekt eigenlijk van de Mercatorknoop – gaat in een tunnel onder de spoorlijn Eigenlo om langs de oostkant verder te gaan tot de aansluiting met de E17, waar een onvolledig soort klaverblad wordt voorzien, waarvan een brug over de spoorlijn nodig is. Dus ge zit met een tunnel, met een brug, enz... Nu, waarom deze interpellatie? Ik heb gelezen, dat dat ten minste heel dat project 100 miljoen ging kosten. Dat is nummer één. En ten tweede, voel ik mij ook – ik zeg het oprecht – een beetje schuldig, omdat ik aan de basis heb gelegen van het begin van de oostelijke tangent. Nu, ik ga omdat er al zoveel mist over gespoten is, ga ik het hele verhaal eens uit de doeken doen op een rustige manier en het plan zal daarbij helpen. Het idee om de R42 te verbinden met de E17 dateert van 1989. De burgemeester zal dat nog wel weten. U zat toen in de gemeenteraad. 1989, collega's, dat is 30 jaar geleden. Dan is er in dat VLP gezocht naar een oplossing voor het doorgaand verkeer. Men moet niet vergeten wat de situatie toen was hé, want dat is belangrijk. De Prins Alexanderlaan/N16 kent ge. De Parklaan had toen 2 rijstroken. De markt had toen 3 rijstroken. Dus ge had heel veel doorgaand verkeer, dat gewoon via de N16 de Parklaan op kwam gereden en zo de markt over en verder door de Plezantstraat, enz... Nu hadden we het gedacht om een verbinding te maken tussen, een directe verbinding tussen de R42 en de E17. Maar er was geen consensus. Dus wat we gedaan hebben, is gezegd goed, we gaan dat uitstellen. We gaan gewoon besluiten om die optie verder te onderzoeken en om ... het staat trouwens op pagina 98 van het VLP van 1991 als ge dat wilt bekijken. Nu, dat onderzoek dat zal moeten plaatsgehad hebben is – en ik ken toch iets van het opmaken van mobiliteitsplannen – onderzoek kan alleen op basis van de gegevens over de verkeersstromen.

Als ge niet weet, wat de herkomst is en de bestemming van uw verkeer, kunt ge onmogelijk iets zinnigs zeggen, kunt ge geen matrix maken, kunt ge geen simulatie maken van wat er zou gebeuren met uw nieuwe baan. En ik heb bij wijze van voorbeeld – en dat is dan het tweede papier, dat ik meegegeven heb – eens bekeken – maar het is maar een voorbeeld hé, want de matrix is niet volledig – wat de herkomst en bestemming betreft, zien we wel bij aanname dat de N16 – en dat is belangrijk – behouden blijft als toegangsweg, dat het verkeer dat van de N70 oostkant komt de N16 opgaat in de richting van Brussel, koopcentrum, N16, naar de west ook richting Brussel de N16 neemt naar koopcentrum, N16 neemt naar Antwerpen, de N16 naar Gent, de N16 vanuit het centrum naar Brussel de N16, enz... Er zijn maar twee uitzonderingen, dat is namelijk dat het verkeer dat origine heeft in de N70 oost – dat is de noordkant – en bestemming heeft Antwerpen, dat die heel waarschijnlijk denken dat dat de gemakkelijkste oplossing is en de oostelijke tangent zal nemen. Wat Gent betreft, dat weten we nog niet. Misschien zal die keuze gedeeld zijn. Maar in elk geval heb ik dat ook ingeschreven als ... (?). Als ge die matrix bekijkt - het is eigenlijk een heel eenvoudige oefening – dan ziet ge dat de oostelijke tangent niet zoveel verkeer gaat aantrekken als algemeen wordt beweerd. Nu, er is 10 jaar overgegaan, 10 jaar, dat er geen sprake meer is geweest van die oostelijke tangent. Ondertussen, tijdens die 10 jaar, was er een mogelijkheid geweest om bv. een reservatiestrook te leggen langsheen de Laarstraat, zodanig dat die tunnel niet nodig was en dat die brug dan ook niet nodig was. Dat een volledige aansluiting op de E17 wel mogelijk was. Maar men heeft niets gedaan, noch ruimtelijk, noch mobiliteitswaardig. Op 21 december 2001 werd het mobiliteitsplan van Sint-Niklaas goedgekeurd. Eigenaardig genoeg werd die oostelijke tangent daarin opgenomen als bewezen noodzakelijke verbinding tussen de R42 en de E17, zonder herkomst bestemmingstellingen. Nu kunt ge u afvragen, maar hoe is dat nu mogelijk, hoe kan dat goedgekeurd zijn als er geen simulaties zijn gemaakt, als er geen waardevolle tellingen zijn gebeurd? Wel, ik zal het u zeggen en nu komt de clou van alles. Op 29 januari 2002, dat is dus één maand na de goedkeuring van het mobiliteitsplan, werd de principsovereenkomst getekend tussen de toenmalige burgemeester – ik weet dat ik hier geen namen mag noemen of toch? – en de toenmalige wijlen minister van mobiliteit. En in dit document keurt de Vlaamse overheid de aanleg van de oostelijke tangent goed, belooft zelfs geld voor de heraanleg of voor de aanleg sorry, onder bepaalde voorwaarden. En hier ga ik een hele passage citeren, omdat die té belangrijk is. Ge moet weten, vooraleer ik ga citeren, dat in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen de N16 werd gecategoriseerd als primaire weg 2. Dat betekent de categorie juist onder de autosnelweg.

En ik citeer nu “Bij de eerstvolgende herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen zal de administratie Wegen & Verkeer ...” – nu is dat het Agentschap, vroeger was dat de administratie – “... het voorstel indienen om de wegcategorisering in Sint-Niklaas aan te passen. Er zal worden voorgesteld om de categorisering van de N16 als weg van categorie primair 2 te verlaten. Dit betekent dat de N16 een secundaire of lokale weg zal worden in functie van de selectie in het provinciaal ruimtelijk structuurplan, het PRS, voor de provincie Oost-Vlaanderen. Bij het openbaar onderzoek van het provinciaal ruimtelijk structuurplan zullen beide partijen adviseren om de N16 te selecteren als secundaire weg 3, in het geval dat de nieuw aan te leggen oostelijke tangent geselecteerd wordt als weg van categorie primair 2 ter vervanging van de N16.” En dat is belangrijk. Dus hier wordt voorgesteld om de nieuwe weg aan te leggen, terwijl er een volledig waardevolle weg, uitgerust voor heel wat verkeer, heeft grote capaciteit, is op 2 keer 4 rijstroken gebracht destijds en om dat te verlaten en dat terug te brengen tot 2 keer 1 rijstrook of 2 keer 2 rijstroken. En in het PRS, pagina 364, wordt inderdaad de N16 geselecteerd als wegcategorie secundair 3. Ik moet geen tekeningske maken om te zeggen wat voor gevolgen dat heeft. Het verkeersverloop op en rond de N70 gaat één grote chaos worden en wat de N16 betreft, is de logica, dat die versmald moet worden tot een weg voor lokaalverkeer en niet meer als uitvalsweg naar de E17 en Brussel. En als ge logisch verder denkt, zult ge afslagen naar Gent en Antwerpen op de N16 ook moeten worden afgesloten, want anders blijft die N16 fungeren als toegangsweg, wat in feite neerkomt op het afschaffen van het klaverblad. Ja, ik moet u niet vertellen, dat dit waanzin is hé. In 2007 wordt dan de startnota van de oostelijke tangent opgemaakt. Nu, in die startnota werd aan het studiebureau ... (?) de opdracht gegeven om tellingen uit te voeren. Die zijn uitgevoerd in 2005. En dat zijn geen tellingen zoals men zou verwachten herkomst bestemmingstellingen. Het zijn wel gewoon statische tellingen. Dat betekent dat ze dus het aantal PAE's op een bepaald moment en op een bepaalde plaats hebben geteld. De resultaten werden dan via een primitief toedelingsprogramma verwerkt en op die resultaten heeft men zich dan gebaseerd om de oostelijke tangent te verantwoorden. Nu, 2005 dat is als ik mij niet bedrieg 14 jaar geleden. Ondertussen is de situatie op de N70 grondig gewijzigd. Het wegvak tussen de rotonde en de R42 werd verbreed, de capaciteit van de rotonde werd verdubbeld, op de Parklaan en de Grote Markt werden het aantal rijstroken herleid van 2 naar 1. Ik denk dat op die manier het oorspronkelijk doel van de oostelijke tangent, dat dat op die manier bijna perfect gerealiseerd is. En dan komen we op de goedkeuring van de Vlaamse regering. Eind 2016 keurde de Vlaamse regering het gewestelijk, het GRUP dus, gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de oostelijke tangent goed.

Opmerkelijk daarbij is de motivering, die de Vlaamse regering geeft om enkele bezwaren en opmerkingen, die werden geuit, bij het doel van de oostelijke tangent te ontcrachten. En er zijn volgens die Vlaamse regering 5 redenen om de oostelijke tangent te verdedigen. Eerste reden is – en ik citeer letterlijk – “De aanleg van de oostelijke tangent kadert in de doelstelling van het vervolledigen van de Ring van Sint-Niklaas”. Dat is nooit de doelstelling geweest. De doelstelling is geweest om eventueel het doorgaand verkeer op te vangen en dat naar de Ring af te leiden. En ge moet nu eens denken, als dat zou gebeuren, dan zou de autosnelweg, de E17, deel uitmaken van de Ring van Sint-Niklaas hé, met alle gevolgen van dien. ... (?), daardoor verdwijnt de verkeersdruk langsheen de N16 en binnen het centrumgebied van Sint-Niklaas ten gevolge van het doorgaand verkeer. Het spijt mij hier te moeten zeggen, maar dat verkeer, dat op de Ring zit, ja, de Ring is eigenlijk geen Ring hé. Ik bedoel, ge komt op Vijfstraten op een rotonde en komt ge op 2 kleinere rotondes. Ge zit daar bijna in het centrum van de stad. Ten derde en nu begrijp ik het niet meer “Door de aanleg van de oostelijke tangent bekomt men ...” – en help mij, want dit begrijp ik niet – “... een grote verkeersrelatie tussen de E17 en de oostelijke tangent”. 4e reden, “De relatie tussen de oostelijke tangent en de R42 ...” – en nu komt het – “... dient te primeren op de verkeersrelatie tussen de N70 en de oostelijke tangent”. Natuurlijk, anders is die niet te verantwoorden. Er is één reden, waar ik kan inkomen en die ik denk de eigenlijke echte reden is waarom de oostelijke tangent toch een zekere waarde heeft, is namelijk de oostelijke tangent heeft een meerwaarde voor de ontsluiting van een TTS – dat ligt dus aan de andere kant van de E17 – en Europark-Zuid. Maar de meerwaarde beperkt zich tot enkele bedrijven in Europark-Zuid, oké. Maar enkel voor zover hun verkeer richting Antwerpen of Gent gaat en niet naar Brussel bv., want dan geraken ze daar niet. Voor de TTS is de meerwaarde eerder beperkt wegens de onvolledige aansluiting op de E17. Zo kan het verkeer naar de TTS rijden, komende uit Gent, maar kan niet meer terugkeren naar Gent. Dat moet via de Hoogkamerstraat. Hoe gaat het nu verder met dat dossier? Er zijn drie scenario’s mogelijk, vind ik. Ten eerste, dat de oostelijke tangent wordt uitgevoerd volgens die overeenkomst van 2002. Wat impliceert, dat de N16 moet worden gedegradeerd tot lokale weg. Dit op kosten van de stad, want dat stond er ook in hé. De stad, die 60 miljoen in die tijd zou moeten ophoesten. Om meer verkeer aan te trekken naar de oostelijke tangent zullen de afslagen Antwerpen en Gent moeten worden afgesloten, waardoor de N70 meer belast zal worden. Tweede mogelijk scenario, de oostelijke tangent wordt uitgevoerd, maar zonder de degradering van de N16. Dit heeft twee gevolgen. Eerst en vooral de beloofde financiering door de Vlaamse regering komt in het gedrang, omdat het protocol niet wordt nageleefd.

En de oostelijke tangent zal – zoals ik daarjuist heb aangetoond – redelijk weinig verkeer aantrekken. Dan komen we op het derde scenario, het scenario dat wij voorstellen, dat de oostelijke tangent niet wordt uitgevoerd en dat de N16 in zijn huidige functie de categorisering van primaire weg 2 behoudt, zoals oorspronkelijk bepaald in het ruimtelijk structuurplan. Nee, maar dat is mijn suggestie. Want ik weet dat dat een zeer moeilijke vraag is, een zeer moeilijke positie. Ik zou willen voorstellen, dat om de mist, die rond dit dossier hangt, te doen opklaren, dat er nieuwe tellingen gebeuren, herkomst bestemmingstellingen, die geactualiseerd zijn met wat ze nu gebeuren en niet 14 jaar geleden. Rekening houdend met de huidige toestand en dat we op basis van die tellingen – dan kunnen we nog discussiëren – dat er simulaties worden opgemaakt, wat er gebeurt indien bv. de N16 openblijft of indien de N16 praktisch gesloten wordt. Dus dat is mijn voorstel. Ik stel ook voor, dat we ondertussen geen onomkeerbare verdere stappen zouden ondernemen om ervoor te zorgen, dat die oostelijke tangent er inderdaad mordicus komt. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan de schepen. Ja, excuseer. Eerst nog een aanvullende vraag door raadslid De Meyer.

DE MEYER: Ja, aanvullende vraag en tegelijkertijd toch een paar bedenkingen. Elk zijn waarheid natuurlijk. Ik herinner mij nog, collega's, als er sprake was van de westelijke tangent, dat vele mensen daar septisch tegenover stonden. Terecht, begrijpelijk. En zich de vraag stelden "heeft dat wel zin, zal dat de problemen aan die zijde van Sint-Niklaas oplossen". Collega's, ge moet nu eens kijken, zeker op de spits, welk verkeer er aanwezig is. Ik geef u dat alleen mee. De geschiedenis, die onze collega schetst, is een deel van het facet. Want natuurlijk de oostelijke tangent moet ge toch ook zien binnen het Waas mobiliteitsplan, waar geen woord over gezegd is. En dat heeft niets te maken met de overeenkomst, die destijds gesloten werd met wijlen minister Stevaert. Dat is van latere datum. En het plan, dat goedgekeurd is door de Wase burgemeesters van 6 verschillende politieke families, van 6 verschillende politieke families en door het maatschappelijk middenveld in Interwaas, een studie die toch antwoord geeft op vele vragen en ook op sommige vragen van onze collega hier, mobiliteit op de weg in het Waasland en opgemaakt door Vectris, biedt toch wel een antwoord op heel wat vragen, die gesteld zijn. Is het plan, dat vandaag voorligt van de oostelijke tangent het ideale? Dat heb ik zeker niet gezegd. Was het vatbaar voor bepaalde verbeteringen? Zeker en vast. Heeft men soms te weinig creativiteit aan de dag gelegd? Mogelijks wel. Dus ik zou daar heel wat bemerkingen kunnen over formuleren.

Mijn vraag is natuurlijk aan burgemeester en schepencollege, in welke mate is dit bevoegdheid van de stad Sint-Niklaas of is dit een bevoegdheid van Vlaanderen en daarbinnen met het Waasland in zijn geheel als gesprekspartner, waar ik ook in vroegere tussenkomsten al voor gepleit heb. Laat ons ook eventjes over de gemeentegrenzen heen kijken. Ik denk als we die discussie ten gronde willen voeren, daar hebben we niet de 5 minuten nodig van een toegevoegd punt, maar toch wel een paar dagen. Laat mij het voorlopig hiertoe beperken.

VOORZITTER: Ik dank u voor uw tussenkomst, mijnheer De Meyer. En dan geef ik het woord als er niemand nog wilt tussenkomen aan de schepen. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Ik ben, ik heb sinds de persconferentie – want ook de oppositie gaat wel eens naar de pers voor de gemeenteraad, sorry - ... Van u mag dat, ja, dat is goed. ... tot nu eigenlijk met verbazing zitten luisteren. En om dan uw punt te horen eindigen met “laat ons die mist dat er hangt opklaren”. Ik denk dat het in de hoofden van de meeste mensen, die hier zitten, er helemaal geen mist is over dit dossier. En laat mij volledig aansluiten bij wat collega De Meyer heeft gezegd. Laat ons vooral niet een signaal geven, dat we ook maar twifelen aan dit project. Want, beste mensen hier, dit project is een levensnoodzakelijk project voor de leefbaarheid van onze stad, voor de leefbaarheid van onze economie. Maar niet alleen van onze stad, maar ook verder in het Waasland. Laat ons loskomen van de historische context, die u hebt geschetst, maar eens vooruitkijken en een aantal vaststellingen doen, waar we vandaag mee geconfronteerd worden. We zitten daar inderdaad met een nu goedwerkend stukje N70, waar op het spitsmoment 3.000 voertuigen, 2.000 voertuigen doorlopen. Met dat rondpunt, waar 3.000 voertuigbewegingen op één uur doorgaan, waar 500 fietsoversteekbewegingen tegelijk met die 3.000 gemotoriseerde bewegingen gebeuren. Laat ons ook eens kijken naar de ruimtelijke context. Een litteken, dat los door onze stad gaat, die ervoor zorgt dat we eigenlijk met twee steden zitten, ten noorden en ten zuiden van de N70. Laat ons die oversteekbaarheid van die N70 verbeteren. Laat ons die omgeving naar een hogere kwaliteit brengen. En moet ik toch wel zeggen van ja, dit project kan dat waarmaken. Gaat dat niet zo, ja, dan blijft ge met verkeersinfrastructuur daar zitten. Laat ons vooral geen spelletjes rond dit dossier spelen. De Vlaamse overheid heeft een heel duidelijk engagement gegeven. Het is, vele van de collega's hebben gebeukt om dit mogelijk te maken, op het punt te komen waar we nu zitten en we zijn er nog lang niet. Maar er ligt een financieel engagement nu op tafel om er werk van te maken. Laat ons dat alstublieft niet in gevaar brengen.

VOORZITTER: Goed. Dan ja, mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ja, ge weet dat ik daar al verschillende vragen over gesteld heb. Is er al een overeenkomst gemaakt met de zaken, met de bedrijven aansluitend? Want volgens mij is er geen overleg of toch geen afspraken gemaakt met die mensen.

HANSSSENS: De sociale bemiddelaar van het Vlaams gewest is nu bezig met de huisbezoeken te doen. En dat wordt dit jaar nog afgerond. Dus iedereen gaat het Vlaams gewest persoonlijk over de deur gekregen hebben voor het einde van het jaar. Om dan te komen tot een overeenkomst. En daar rekenen ze nog eens 2 jaar voor om alle overeenkomsten afgewerkt te hebben.

VOORZITTER: Dan geef ik nog het wederwoord aan mijnheer Huys voor een korte repliek.

HUYS M.: Schepen, als ik uw antwoord goed interpreteer, gaat ge niet in op mijn vraag om geactualiseerde tellingen te doen. Nu, ik kan u verzekeren, ik heb 13 mobiliteitsplannen gemaakt voor diverse gemeenten. Op elke PAC, elke provinciale auditcommissie is gevraagd geweest “waar zijn de tellingen”, “waar zijn die resultaten”. Ik begrijp u niet. Zijt ge bang om geconfronteerd te worden met de resultaten of wat?

VOORZITTER: Goed. Schepen?

HANSSSENS: Maar we zijn daar, mijnheer Huys, we zijn daar voorbij, we zijn daar voorbij.

HUYS M.: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSSENS: Het project is beslist.

HUYS M.: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSSENS: Maar de beslissing is gevallen. U voert achterhoedegevechten voor ik weet niet welke reden. Wat zit daarachter? Laat dit ...

VOORZITTER: Goed, ik ja ... Ik vraag een beetje sereniteit en mijnheer Wymeersch, een laatste repliek misschien.

WYMEERSCH: Twee opmerkingen ter afsluiting, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Ja.

WYMEERSCH: Mijnheer de schepen, wat daarachter zit, is de bekommernis om niet node-loos 100 miljoen te spenderen aan iets dat mogelijks nutteloos is, één. Ten tweede, wat wij hier hebben willen doen – en dat is een aanzet en ik denk dat ge daar toch rekening mee moet houden – is dat ... Want u gaat er gemakkelijk over hé. Ieder is ervan overtuigd van en iedereen is overtuigd dat en iedereen is ervan overtuigd zo. Geen 75 % van wat hier in de raad zit, is op de hoogte van het hoe en het wat tot in detail van die oostelijke tangent. Laat ons, ... Wat de verdienste is van Marc in dit dossier en van onze fractie, is dat wij dat terug bespreekbaar willen maken en dat we inderdaad de oefening op een wetenschappelijke manier willen benaderen. U bent daar niet bang voor.

Ge hebt al zoveel geld uitgegeven, dit college en vorige colleges, aan studies allerhande en tellingen allerhande. Doe dat nu één keer. Het kan u geld opleveren.

VOORZITTER: Goed. De burgemeester vraagt nog het ...

BURGEMEESTER: Ja, heel kort, collega's, gewoon een vaststelling. Hier bestaat al bijna 20 jaar in de stad politiek - ook maatschappelijk binnen de stad en binnen de regio - een consensus over de noodzaak van deze oostelijke tangent. Ik stel vast, dat het Vlaams Belang zich distantieert en uit die consensus stapt.

WYMEERSCH: Nee, mevrouw de voorzitter, als u mij toestaat, als u mij toestaat?

VOORZITTER: Ja, goed.

WYMEERSCH: Ik was lid van de commissie openbare werken en mobiliteit in het Vlaams parlement indertijd dat het protocol werd afgesloten. We hebben er altijd de grootste twijfels bij gehad en ik heb die ook altijd hier verwoord. Maar dat betekent nog niet, omdat men buiten alle democratische gremia om een protocol van burgemeester naar schepen, van burgemeester naar minister heeft gesloten, dat is goedgekeurd en dat zijn eigen weg is beginnen leiden. Maar als men dan toch wil refereren naar iets, dat men teruggrijpt naar het protocol en dan zult ge zien, dat dit protocol om de haverklap met de voeten is getreden. En als men dit protocol uitvoert zoals het zou moeten uitgevoerd worden, dat men geen stap verder komt.

VOORZITTER: Goed. Ik zou deze bespreking willen afsluiten en doorgaan naar de volgende interpellatie. En dan geef ik meteen weer het woord aan raadslid Wymeersch in verband met het Na-Tourcriterium.

WYMEERSCH: Ik zal wat korter zijn, mevrouw de voorzitter. Ik weet niet voor wie het is. Ah, voor mevrouw Ine Somers, goed. Maar ik richt mij tot de burgemeester. Wij hebben of u, het college heeft vorig jaar beslist, dat het Na-Tourcriterium niet meer zou doorgaan omwille van een tanend gebrek aan interesse. Ik zal het zo omschrijven. Maar, vermits dat Sint-Niklaas blijvend een stad wilde zijn met een uitstraling wat betreft het wielergebeuren, maakte men zich sterk dat men het Na-Tourcriterium zou vervangen door een wielerevenement met internationale uitstraling. Men opperde daar, mijnheer de burgemeester, als ik mij niet vergis door uzelf verwoord, van de Eneco Tour, dat ondertussen is omgevormd tot de BinckBank Tour of het één of het ander. Nu moet dat lukken, dat die natuurlijk al een paar jaar start als ik mij niet vergis in de naburige gemeente Beveren. Wordt natuurlijk moeilijk om een naburige gemeente te gaan beconcurreren. Maar plotseling worden wij geconfronteerd met de start van de Belgium Baloise of is het Baloise Belgium Tour of iets in die aard. Enkele opmerkingen daarbij. Eén, als dat het wielerevenement is met internationale uitstraling, met alle sympathie voor de organisatie op zich, dan heb ik daar mijn vragen, mijn bedenkingen en mijn twijfels bij.

Ten tweede – en nu kan het slecht weer geweest zijn, alhoewel de dinsdagavond bij de voorstelling van de ploegen en de renners viel dat best nogal mee – maar ook, maar ook omwille van de non-communicatie over het gebeuren en over het feit was daar op de markt bij de voorstelling van de ploegen en de renners, afgezien van diegenen die er moesten zijn, was daar geen 100 man. Er was geen 100 man. Is ook niet moeilijk als de meeste mensen het maar wisten, dat er zoiets ging gebeuren, op de ochtend via de krant. Daar is geen communicatie rond geweest, er is geen propaganda rond geweest, er is niets rond gebeurd. 95 % van de Sint-Niklazenaars wisten niet, dat er 's avonds een wielervoorstelling was en dat men 's ochtends, 's anderendaags 's ochtends ging geconfronteerd worden met een doortocht een paar keer van een wielerpeloton, wat dan nog voor de nodige verkeersmoeilijkheden ... (overschakelen naar bandopname 7) ... heeft gezorgd. Dus mijn vraag is gewoonweg, één, is dit het evenement met internationale uitstraling, dat men voor ogen had of komt er nog een verrassing uit de bus in de nabije toekomst ter opvolging van het Na-Tourcriterium? En ten tweede, hoe is het mogelijk, dat er zulke communicatie werd gevoerd, zulke non-communicatie werd gevoerd, zodanig in feite niemand in Sint-Niklaas en in het Waasland op de hoogte was, dat deze ronde van België de Belgium Baloise Tour hier in Sint-Niklaas van start ging?

VOORZITTER: Goed. Schepen Somers? Ah, excuseer, nog een tussenkomst van mijnheer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Nu, burgemeester, ik denk dat ge vrij goed weet wat de organisatie is. Ge hebt al op verschillende plaatsen aanwezig geweest, waar zo'n organisatie plaats heeft gevonden. Dat kun je ook vaststellen, dat dat een succes was. Lochristi bv., de start was goed. Beveren was goed. Dat heeft vooral te maken organisatorisch met medewerking van de stad. De organisatie op zich is een sterke organisatie. Ook de planning en de veiligheid. En dat mag gezegd zijn. Maar wat betreft de coördinatie tussen de stad en vooral de veiligheid, politie is totaal mislopen. Ik ga een voorbeeld geven. Ja, nu de voorstelling op dinsdag, het was slecht weer, maar ook daar is – gelijk dat Frans zegt – was geen mens op de hoogte van de organisatie. Dan de start zelf op woensdag was helemaal een ramp, omdat er een totaal verkeerde communicatie was tussen de politie en het stadsbestuur. Men leidde de wagens volledig om dwars door de stad om zo langs de Parklaan op te rijden. Gelukkig is dat op tijd kunnen voorkomen, zodanig dat ... Dat is rechtgezet. Maar daar was al een eerste fout, wat betreft de totale misopvatting wat betreft het bereiken van het stadscentrum van alle ploegwagens en bussen. Nu, als ge ziet organisatorisch, we komen Sint-Niklaas buiten en dan rijdt ge Sint-Gillis binnen. Daar zie je alle scholen buitenstaan met een vlagje. Dat noem ik samenwerken met een organisatie. Dat is positief. Dat was, in andere steden en gemeenten is dat ook zo.

Alle scholen werken daar mee en ge kunt daar zonder veel geld uit te geven een prachtige organisatie rond uitwerken. Maar dan moet ge dat ook vanuit de stad mee coördineren. Dat is totaal niet gebeurd. Voor de rest ga ik daar niet veel over zeggen, maar ik denk dat we daar een stap gemist hebben, die op een ander veel organisaties wel is gelukt, Ine. Dan moet ge eens gaan kijken hoe men dat oppakt en dat kost daarvoor geen geld. Maar bv., ik zal ook zeggen de markt was vrij vroeg afgesloten. Dat was niet nodig. Was totaal niet nodig. Alle wagens werden naar de markt geleid. De markt is groot genoeg. Alles kon erop. Men moest de stad zo vroeg niet afsluiten. En men heeft chaos gecreëerd. Dat was niet nodig. Ik wil maar hebben, voor de toekomst, zijn dat dingen die ge moet meehebben. Organisatorisch moet ge er zeker bij zijn met het overleg. Wie dat gecoördineerd heeft, ik weet het niet. Maar voor mijn part was dat chaos. En ik denk dat, de organisatie is vooral bereid, Lieven, om eens samen te zitten hoe men dat op een ander doet om tot een succes te komen. Ik denk dat dat vooral belangrijke dingen zijn voor de toekomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. En dan geef ik het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, rond een aantal opmerkingen, die hier zijn gemaakt. Ik deel er daar een heel groot stuk van uiteraard en we mogen ons daar niet achter schuilen. Het was slecht weer, maar allé, we mogen dat niet als reden gaan aanwenden om te zeggen dat er te weinig volk was. Omdat er te weinig mensen wisten wat er plaatsvond op onze markt. Ik moet zeggen, dat de organisatie zeer laat op gang is gekomen. Ook het feit, dat er een standje was en muziek was tijdens de avond van de ploegenvoorstelling, dat is maar zeer laat beslist, waardoor dat er ook eigenlijk zeer weinig communicatie is kunnen rond gebeuren. Dat er meer communicatie kon gebeuren rond het event, daar deel ik jullie mening in. Dat er niets gebeurd is, dat is dan ook wel weer niet waar. Want allé, er zijn 200 posters, er zijn een enorme hoeveel flyers door Golazo aangeleverd, die verspreid zijn in Sint-Niklaas. Ja, ja, ja. Allé, en die werden ons aangeleverd door Golazo hé. Dus dat is niet een drukwerk, dat wij zelf gemaakt hebben. Dat is ons aangeleverd door de organisatie en dat is verspreid. Er zijn posts geweest op sociale media, zowel van de stad als Golazo. Er zijn persberichten door Golazo zelf verstuurd. Kan er sneller communicatie zijn? Kan er meer herhaalde communicatie zijn, zodoende dat iedereen weet, diverse vormen van communicatie in dit kader en kan dat veel beter? Ja, daar deel ik wel de mening. Maar dat er helemaal niets gebeurd is, allé, dat wil ik toch wel eventjes ook nuanceren. Dus oké ja, we weten het, het was slecht weer, het was tijdens een examenperiode, het was tijdens de week.

Maar ik luister dan vooral ook naar mijn collega, die ook wel de koers, mijn voorganger die koersen toch wel zeer goed kent, dat er in andere en naburige gemeenten ondanks het slechte weer wel meer activiteit rond was en meer volk rond was. Maar net als elke activiteit zullen wij ook dit analyseren en kijken wat er moet verbeteren. Maar allé ja, ik deel wel een aantal van jullie opmerkingen en bekommernissen. Ik heb ze ook vernomen van mensen en we moeten vaststellen, dat er wel interesse was, maar het had veel beter gekunnen.

VAN PETEGHEM: Voor de toekomst, we zijn een scholenstad. Als ge ziet hoe dat, als ge heel die organisatie bekijkt, dan zie je in elke stad en gemeente die scholen betrokken zijn. Dat leeft daarmee mee. En dat zijn zaken, die ge moet opbouwen, moet uitwerken en Lieven, ge zult dat ook wel al gezien hebben als ge ernaartoe gaat, dat is ook zo. Dat zijn zaken, die ge zelf moet uitwerken. Dat kan de organisator zelf niet doen. Dat moet de stad doen. En daar kan je perfect iets uitbouwen, zeker op een woensdagnamiddag.

VOORZITTER: Goed, ik geef ook nog het woord aan de heer Wymeersch voor een reactie.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, ge kunt alles proberen, maar ge kunt moeilijk het licht van de zon ontkennen. Op mijn eerste vraag heb ik ...

SOMERS: Dat heb ik toch niet gedaan.

WYMEERSCH: Ja, er was geen zon nu ook, soit. Op mijn eerste vraag heb je niet geantwoord. En ik heb u wel samen met uw schepen aan uw linkerzijde op het podium zien staan en een verklaring horen afleggen over dit en dat en het gindse, van Sint-Niklaas wielersstad. Maar mijn eerste vraag was, is dit de start van de Belgium Baloise Tour het internationale wielerevenement dat de nodige uitstraling aan de stad zal geven? Als dat het is, dan vind ik dat maar een klein visje, één. Ten tweede, gij zegt er waren posters, dus affiches, flyers. Ik heb daar niets van gezien. Ik zou niet weten waar die liggen op het moment. Hangen hebben ze niet gedaan, die affiches. En die flyers heb ik nergens zien tevoorschijn komen. Ik ben nogal geïnteresseerd in sociale media, maar op sociale media heb ik noch van de stad, noch van Golazo enige aankondiging van deze Belgium Baloise Tour gezien. Dus het is slecht georganiseerd geweest in alle opzichten en het is niet gecommuniceerd geweest. Niet slecht, maar niet gecommuniceerd geweest. En als ge daar geen lessen uittrekt en zegt van we hebben ons best gedaan en die heeft een foutje gemaakt en daar is een foutje gebeurd, maar eigenlijk was het zo erg niet en het was de fout van het slecht weer en veel vijven en zessen. Ofwel doet ge het op een serieuze manier, ofwel blijft ge eraf. En ge moet daar niet zitten giechelen als een moeraskip, want zo gaat ge het niet helpen hé.

SOMERS: Mijnheer Wymeersch, ik zou graag hebben, dat ge een beetje deftig praat tegen een schepen. Ik doe dat ook naar u. Ik gebruik ook geen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

SOMERS: Ik gebruik ook geen, ik gebruik alleen namen, uw naam is gegeven bij uw geboorte en niets anders hé. Ik zou dat ook graag hebben, dat ge dat naar mij doet.

WYMEERSCH: Ge moet eens leren, dat uw micro soms aanstaat ook hé.

SOMERS: Heb je dat goed begrepen??

WYMEERSCH: Ja, ja, maar ik heb ...

SOMERS: Of ik beantwoord geen één vraag meer hé.

WYMEERSCH: Ja, ja, maar ik heb het goed gehoord hetgeen dat ge daarjuist zei.

SOMERS: Dan zult ge ook eens een deontologisch probleem hebben.

WYMEERSCH: Ik heb het goed gehoord. En het is trouwens niet kwibus, het is paljas hé tegen mij.

VOORZITTER: Ja, we gaan over tot het volgende punt. Mijnheer Wymeersch, ik geef u het woord voor het volgende punt, groene “proeftuin” aan de esplanade aan het station.

WYMEERSCH: Ik kan er niet aan doen, maar ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Wij lezen in de pers – en dat verrast ons al in het begin, omdat we het eerst in de pers moeten lezen en daarna een interpellatie indienen – dat er zoiets als een proefopstelling gaat gebeuren wat betreft groenelementen, groenvoorziening aan de esplanade aan het stationsplein. De esplanade, de groene ramblas van één van de vorige legislaturen. Een proeftuin van circa 120 m². Wat het zal zijn, dat staat er niet expliciet in. Maar in die 120 m² zou men kunnen gebruik maken, van die 120 m² zou men zelfs kunnen gebruik maken voor het organiseren van een aantal evenementen. Wat dat ook moge zijn, want op een oppervlakte van 120 m² denk ik niet dat ge heel grote dingen kunt organiseren. Maar voor de rest kennen we daar geen uitleg en/of geen inzicht over. Wij weten niet wie dat zal aanleggen. Zijn dat onze eigen diensten of zijn dat derden? Wie zal dit ontwerpen? En ik verwijs naar één van de vorige tussenkomsten van collega De Meyer. Zijn dat onze eigen diensten, die dat gaan ontwerpen of is dat ook door derden? Met andere woorden, derde vraag, wat zal dat kosten die proefopstelling? Qua ontwerp, qua aanleg en qua groen op zich. En wat is uiteindelijk de idee, wat gaat men daarmee doen? En is men zeker van die 120 m², want met die beperkte ruimte zou ik eens willen weten welke evenementen men in die proefopstelling zou willen organiseren om te zien wat daar mogelijk is.

SOMERS: Mijnheer Wymeersch, ik denk dat ik op alle vragen, die u nu stelt, heb geantwoord in de commissie. Ik heb die informatie in de commissie gegeven, maar ik ga ze nogmaals graag aan u overmaken. Want ik denk niet dat u – tenzij ik mij vergis – in die commissie zit.

WYMEERSCH: Ik zit daar niet in, nee.

SOMERS: Awel, voilà. Dus ik zal ze dan ook graag nog eens herhalen. Van 10 september tot 10 oktober zal VLAM en ik ga daar direct een wijziging bijzeggen, want ik breng de nota naar het college en ik zal het al direct zeggen, om die 10 oktober op vraag van de organisatie aan te passen naar 15 oktober, dus nog 5 dagen later. Dus als het college maandag daarmee akkoord is, dat die tuin daar nog 5 dagen langer ... Dus ik zal het u al meegeven. Dus normaal gezien goedgekeurd in het college van 10 september tot 10 oktober zal VLAM – het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing – een tijdelijke tuin inrichten op het Stationsplein. Met het initiatief wil de organisatie de Vlaamse tuinaannemers in de kijker zetten. De tijdelijke tuin wordt volledig aangelegd en onderhouden door VLAM. Dus één, door wie ontworpen? Door VLAM, niet onze eigen diensten. Kosten? Aanplanting, het plaatsen van een tuin, nul onderhoud, nul. Ja? Het is de bedoeling, dat de tuin benut wordt door ondernemers en verenigingen uit Sint-Niklaas om hier allerlei activiteiten te laten doorgaan. Dit kan gaan van een yogasessie tot workshops bloemschikken, van theedegustaties tot een openlucht schildersessie van de academie, enz... Er wordt gevraagd aan de stad om onze verenigingen en ondernemers warm te maken om dergelijke initiatieven te organiseren. Ook de opvolging van al die voorstellen en initiatieven worden volledig door VLAM voor zich genomen. Het is niet de bedoeling dat daar popconcerten – allé, daarvoor zal de tuin waarschijnlijk ook te klein zijn – maar het moet allemaal wel kaderen in ja, ontspanning, sporten, gezondheid. Allé, zij kaderen wel die activiteiten in bepaalde thema's. Dus zij vragen gewoon aan de stad, doe een oproep naar uw verenigingen, naar uw ondernemers. Breng ons in contact met alle suggesties, die je krijgt. En zij gaan eigenlijk met die mensen, die suggesties gedaan hebben, een volledig plan van aanpak - uiteraard in afspraak met ons – verder organiseren. De stad Sint-Niklaas - zij hebben een oproep gedaan naar de steden – en de stad Sint-Niklaas heeft zich kandidaat gesteld voor het project. En wij zijn dan ook als centrumstad geselecteerd. Het heeft in het verleden ook al en ik wil misschien ter informatie een aantal foto's aan jullie bezorgen via jullie bakjes om eens te kijken hoe dat in het verleden in Kortrijk en in Genk en zo heeft plaatsgevonden. Het is telkens een andere invulling, omdat ze het echt doen op maat van de locatie zelf. Dus zij komen naar hier, zij kijken hoe dat zij het meest praktisch die invulling kunnen doen. En ik heb ook wel afgesproken met mijn collega Hanssens, dat wij dan effectief die inplanting ook gaan afstemmen met de diensten hier op het stadhuis. Maar zij moeten daar eigenlijk zelf qua werklast niets aan doen. Maar het is maar normaal, dat ook zij daar volledig van op de hoogte zijn, ondanks dat zij niet moeten instaan voor het onderhoud. Allé, ik vind het zelf een zeer positief initiatief. Het brengt, allé, het plein op een andere manier eens in de kijker. Het gaat mensen tot aan dat plein brengen. Het brengt ondernemers en verenigingen dicht bij elkaar.

En volgens mij kan zo'n tijdelijke tuin en een vergroening van dat plein ons misschien inzichten geven naar de toekomst toe. Maar laat het wel wezen, dit is gewoon een, ja, een project van 5 weken, waarbij dat er een oproep is gebeurd, waar wij ons op ingeschreven hebben en waarbij wij als stad geselecteerd zijn voor 2019. Voilà.

VOORZITTER: Ik heb gezien mijnheer De Meyer wou nog even tussenkomen en dan mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: Het is geen gezagsargument, collega, hoegenaamd niet. Maar als gewezen voorzitter van de commissie landbouw ben ik het project genegen. In die zin, dat de VLAM - u ook bekend van uw tijd toen ge nog lid waart van de commissie landbouw ...

WYMEERSCH: Ik was uw ondervoorzitter, voorzitter.

DE MEYER: Voilà. ... wist ge dat de VLAM stond voor niet alleen promotie van land- en tuinbouw, maar meestal ook voor kwaliteit. En men heeft hier als bedoeling de tuinaanleggers eventjes in de kijker te brengen. Ik draag dit project een warm hart toe. Wordt dit een succes, laat het ons hopen. We zullen het zien. Maar ik zal zeker een bezoekje brengen. Ik denk, collega, als het juist is, dat u land- en tuinbouw een warm hart toedraagt, dat ge dit project een kans moet geven.

VOORZITTER: Goed, mijnheer Wymeersch na deze positieve woorden.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, collega De Meyer is blijkbaar zijn vorig leven nog niet helemaal ontgroeid, want hij probeert altijd, toen al, het gras van voor mijn voeten te maaien. Maar desalniettemin, ik ben zeer tevreden, ik ben zeer tevreden dat dit niet, dat dit de stad niets kost, daar ging het mij niet over. Ik wilde enkel weten wat en waarom. Dat het de VLAM is, dat verheugt mij, want zoals Jos het zegt, VLAM heeft altijd een plekje in mijn hart gehad. Ik heb dus ook 20 jaar in de commissie landbouw gezeten, Jos. Dus, wij kennen die organisatie maar al te goed. Die 120 m², mevrouw de schepen, die vind ik aan de krappe kant. Aan de krappe kant om daar iets zinvol in te organiseren. Als ik zie, dat mijn eigen duivenhok al 140 m² is en ik vind daar ook soms mijn draai nog niet in terug, dan weet ik dat 120 m² niet al te ruim bedeed is. Ten tweede, wat is uiteindelijk de bedoeling van die proef? Want het is een proefopstelling. Is het de bedoeling dat dat gaat uitmonden in een groter experiment of in een mogelijkheid om één en ander op die esplanade of op het Stationsplein als dusdanig om dat als proef aan te wenden, om te zetten in een grotere groenaanleg in de zin zoals VLAM dat zal geprobeerd hebben te realiseren? Dat is mijn vraag. Of is het eenmalig gebeuren? Het is gedaan en we doen daar niets mee. Is het de bedoeling om daar lessen uit te trekken en iets mee te doen?

SOMERS: Eén, het is eigenlijk een éénmalig initiatief van VLAM, waar wij ons op hebben ingeschreven. Ik heb ook, waarom heb ik dat ook gedaan? Enerzijds omdat ik ook graag vergroening heb van pleinen, dat is één. Maar twee, omdat ik ook naar de gemeenteraad de belofte heb gedaan om een aantal zaken te onderzoeken, die naar de toekomst toe op het Stationsplein kunnen plaatsvinden. Er zijn van de horeca uit en van een aantal handelaars uit al een aantal suggesties tot bij mij gekomen. En ik heb gezegd van ja, kijk, wacht daarmee. Als we weten of we die tuin hebben of niet, dat past daar misschien in. Dat kadert daar misschien in. Als blijkt dat vergroening van dat plein door de burgers gesmaakt wordt, ja, dan denk ik dat wij als bestuur daar wel rekening mee moeten houden. Maar het is zeker niet de bedoeling om die VLAM-tuin, die daar gezet wordt, te gaan nabootsen en te gaan hermaken. Maar ik vind het een zodanig mooi initiatief, dat je wel moet eens kunnen proeven van wat geeft dat aan meerwaarde op dat plein en moeten we daar misschien naar de toekomst toe lessen uittrekken. Maar die ga ik zeker niet alleen als schepen van evenementen nemen. Dat zal dan vanuit de meerderheid gebeuren.

VOORZITTER: Ja, nog heel kort?

WYMEERSCH: Ja, ik dacht omdat ik ergens meen gelezen te hebben in de pers, dat het een proefopstelling zou zijn. Dus ik had een idee. Misschien wordt het uitgebreid, maar misschien kan het een idee zijn om – en dan kijk ik naar collega Hanssens – voor de vergroening van de rand rond de markt, dat daar misschien lessen uit kunnen getrokken worden. En misschien dat men daar, een licht gaat branden.

DE MEYER: Nodig ons uit op de opening en we zullen komen proeven.

VOORZITTER: Ja, goed. Dan gaan we verder met de volgende interpellatie en het zijn twee interpellaties die we samennemen, nl. de interpellatie van de heer Maes en die van de heer Van Der Coelden. En ik zal ze ook in die volgorde het woord geven. Dus mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Het gaat dus over de sluiting van boekhandel 't Oneindige verhaal. Dat nieuws is ons vorige week ter ore gekomen en ik moet zeggen, dat dit bij mij hard aankomt. En ik vind dat dit voor Sint-Niklaas en omgeving echt een ware ramp is. Hiermee zou, als dit allemaal doorgaat, Sint-Niklaas één van de weinige centrumsteden zijn, waar men niet langer over een zelfstandige boekhandel zou kunnen beschikken. En de meerwaarde van een assortimentsboekhandel – want dat is uiteindelijk toch 't Oneindige verhaal – ja, dat is een boekhandelaar, die met liefde voor boeken, met aandacht voor literatuur, voor poëzie, voor literaire non-fictie, met aandacht op die manier een andere boekhandel uitbouwt en iets wat je zelden vindt in een ketenboekhandel, omdat daar voornamelijk oog is voor bestsellers.

Dus, zonder zo'n assortimentsboekhandel, dan ga je in een neerwaartse spiraal komen op cultureel vlak in onze stad en dat komt de stad absoluut niet ten goede. En de zaakvoerders hebben laten weten, ja, dat het moeilijk concurreren is tegen het Waasland Shoppingcenter en E-commerce. En dat klopt. Dat is een tendens, maar dat is ook een element, dat niet persé een natuurwet is en dat het gevolg is van beleid. Want uiteindelijk zie je, dat bv. in Nederland de boekhandels het veel beter doen dan in Vlaanderen en dat bv. steden zoals Mechelen en Brugge over meerdere assortimentsboekhandels beschikken. Dus de vraag is eigenlijk, wat heeft het stadsbestuur ondernomen om hier toch in onze stad een assortimentsboekhandel te behouden? Als we kijken wat de situatie is in de Stationsstraat – ik ben vorige week zaterdag gaan tellen zelf – dan merk ik, dat daar op dit moment niet minder dan 20 winkelpanden leegstaan. Te koop of te huur. Twee daarvan die zouden verhuurd zijn, staat erop. En vier winkels, die afficheren een totale uitverkoop, zoals ook boekhandel 't Oneindige verhaal. Dat is mijns inziens een beleidskeuze, die men heeft gemaakt door eigenlijk voornamelijk het Waasland Shoppingcenter te stimuleren. En de recente campagne van Unizo, van Winkelhier, die heeft eigenlijk in de verf gezet het belang van lokale winkels en lokaal winkelen. Dus zij hadden een slogan "wij stoppen, bedankt voor alle jaren". Dat was een eyecatcher op de etalage van de winkels. Wel, bij die winkels was het niet echt, maar bij 't Oneindige verhaal jammer genoeg wel. Maar ik wil hier vandaag vooral ingaan op het belang en de rol van het stadsbestuur daarin, meer bepaald ook op de openbare aanbesteding van boeken voor de bibliotheek. Dus in de laatste aanbesteding had de stad ingeschreven, dat het kastklaar aanleveren van boeken als facultatief criterium werd meegenomen. Wat merken we dan? Een facultatief criterium werd wel meegeteld in de puntentelling, wat mij niet echt logisch lijkt. En het kastklaar leveren van boeken, dat is dus ja, eigenlijk al geplastificeerd en klaar om in de kast van de bibliotheek te plaatsen. Dat kan alleen maar gebeuren op dit moment door een tweetal grote ketens in Vlaanderen. Met andere woorden, als men dat gaat inbouwen in de openbare aanbesteding, dan sluit men eigenlijk lokale zelfstandige boekhandels de facto uit. En er zijn allerlei mogelijkheden binnen de Europese wetgeving om andere criteria in te bouwen. En, het criterium op vlak van dienstverlening en ook criteria op het vlak van lokale inplanting in het socio-culturele leven. En het is daarom dat steden als Mechelen en Brugge een groot deel van hun boeken aankopen bij een lokale bibliotheek. En de vraag is dan ook, waarom neemt het stadsbestuur die criteria niet op in zijn openbare aanbesteding? Want de boekhandelaren van 't Oneindige verhaal, die hebben mij laten weten, dat wanneer zij voor een deel ook konden rekenen op die bibliotheekleveringen, dat hun boekhandel wel degelijk leefbaar zou zijn in Sint-Niklaas. Zeker nadat er in Vlaanderen de gereguleerde boekenprijs is ingevoerd.

Minister Gatz heeft daar zijn nek voor uitgestoken. Hij heeft daar ook een maximale korting voor de nieuwe boeken voor bibliotheken vastgelegd. Dus die heeft wel die keuze gemaakt, een beleidskeuze gemaakt en die heeft wel zijn nek uitgestoken. Dus in die zin zou ik toch ook willen pleiten ervoor, dat de stad zijn nek zou uitsteken om ervoor te zorgen, dat een zelfstandige assortimentsboekhandel ook in onze stad kan blijven bestaan. Want uiteindelijk, een assortimentsboekhandel – en een Nederlandse studie heeft dat trouwens aangetoond – is niet alleen een winkel, maar is ook een cultureel centrum. En ik citeer uit het Nederlandse rapport “Het zijn creatieve ontmoetingsplekken, waar evenementen en activiteiten worden georganiseerd, waar vaak ook horecavoorzieningen aanwezig zijn. En boekhandels vervullen de rol van een socio-culturele vereniging en dragen daarbij bij tot een aantrekkelijk winkelklimaat”. Nu, ik denk dat ’t Oneindige verhaal die rol perfect vervulde. De boekhandel organiseerde tal van boekvoorstellingen. Ze nodigde auteurs uit. De zaakvoerder lag zelfs mee aan de basis van het literair evenement Archipel, wat hier jaarlijks in onze stad doorgaat. En ’t Oneindige verhaal gaf zelfs boeken uit van lokale auteurs, denken we maar aan Nelly Maes, aan wijlen Daan Anthuenis of Bart Plouvier. Dus in dat opzicht vervulde zij die rol op socio-cultureel vlak als cultureel centrum ook mee in onze stad. En misschien komt voor ’t Oneindige verhaal alle hulp te laat, maar daar gaat mijn collega Kris Van Der Coelden het straks nog over hebben, maar ik denk dat het wel belangrijk is, dat er een boekhandelsbeleid komt. En daar is mijn vraag naar de schepen – en ik weet, het is niet uw verantwoordelijkheid wat er de voorbije 6 jaar is gebeurd, u bent nu pas schepen van cultuur – maar u kan wel naar de toekomst toe een aantal zaken ervoor zorgen, dat er inderdaad een boekhandelsvriendelijk beleid ontstaat, dat bv. er aanpassingen komen aan de openbare aanbestedingen en misschien zijn er ook samenwerkingsverbanden mogelijk met de nieuwe bibliotheek. Bv. in Nederland heeft men daar in een aantal steden samenwerking, waarbij dat een boekhandel en een bibliotheek – wat twee ontmoetingsplaatsen zijn voor boekenliefhebbers – dat die eigenlijk in dezelfde infrastructuur gaan huizen. Dus in dat opzicht is mijn vraag aan het stadsbestuur van ja, hoe, welke stappen gaan jullie nu nog ondernemen om te zien ja, of er eventueel een doorstart kan komen voor ’t Oneindige verhaal, of er een nieuwe zelfstandige boekhandel kan ontstaan? Wel, ik heb 30 jaar in de boekensector gewerkt. Ik heb daar nog altijd contacten, dus ik wil daar zeker en vast advies en aan meewerken om dat mogelijk te maken. Dus maar ik vind, dat het een ramp zou zijn, mocht onze stad geen assortiment, niet meer beschikken over een assortimentsboekhandel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Ik zou het heel kort kunnen maken en zeggen, dat ik er vorige week in de commissie cultuur bij schepen Baeyens op aangedrongen heb om het gesprek aan te gaan met de mensen van 't Oneindige verhaal. En ik zou hem vandaag kunnen vragen om daar verslag van uit te brengen en ernaar te luisteren en daar eventueel op in te pikken. Maar ik wil mijn puntje toch iets breder kaderen dan dat. Ik denk inderdaad, dat het nieuws over het mogelijk verdwijnen van 't Oneindig verhaal zeer veel reacties heeft losgemaakt in de stad. Wat toch getuigt van een grote betrokkenheid van de mensen, bij een belangrijk deel van de mensen die hier wonen, bij het functioneren van zo'n boekhandel. Nu, ik denk dat dat op zich nog geen reden moet zijn om daarover vanavond in de raad een politiek debat te voeren. Wat dat wel is – en Jef heeft daar een paar dingen van aangeraakt – dat is het feit, dat 't Oneindige verhaal de jongste jaren is zelfs een understatement, vanaf zijn begin in feite, meer dan 20 jaar geleden een belangrijke partner geweest is, om niet te zeggen dé partner geweest is van de stad bij alles wat hier in Sint-Niklaas gebeurde rond literatuur ... (overschakelen naar bandopname 8) ... Het is 't Oneindig verhaal zelf, dat aan de basis gelegen heeft van Archipel, waar men dan in de stad en in het cultureel centrum gaandeweg ja, een bondgenoot in gevonden heeft, die mettertijd ook het evenement zelf beginnen organiseren is en overgenomen heeft. Maar altijd in nauwe samenwerking met de boekhandel. Hier kon in Sint-Niklaas ook geen auteur van enige allure passeren of 't Oneindig verhaal stond daar met een boekenstandje, wat toch ook een zeker cachet geeft aan die evenementen. En Jef heeft het ook gezegd, daarnaast zijn er natuurlijk de eigen activiteiten, de eigen lezingen die men organiseerde, de eigen uitgaven van mensen hier uit de streek die anders waarschijnlijk nooit voor het grote publiek beschikbaar zouden zijn, gemaakt. Dus in die zin, denk ik dat de vraag aan schepen Baeyens verleden week heel logisch was. Er dreigt een belangrijke partner van de stad in het cultureel leven – en meer bepaald in het literaire leven – in onze stad te verdwijnen. Praat met die mensen, ga na wat er scheelt en ga ook eventueel na of de stad binnen de marges die we daarvoor moeten respecteren, of de stad er iets aan kan doen om die boekhandel in onze stad open te houden. Ik denk dat dat meer dan nodig is, omdat ik toch ook vernomen heb, dat er in het recent verleden zeer weinig communicatie geweest is. Er is bv. blijkbaar geen reactie geweest op het schrijven van die mensen, nadat ze het perceel in de bibliotheek verloren hadden om het zo te zeggen bij de openbare aanbesteding. Hebben ze daar een brief over geschreven. Daar is allemaal geen reactie op geweest. Ik vind dat toch een beetje minnetjes voor een stadsbestuur.

Er is ook geen enkele vraag geweest dit jaar blijkbaar om mee te werken aan Archipel, waardoor dat je tot toch wel een merkwaardige vaststelling komt, dat bij het evenement, dat ze zelf uit de grond gestampt hebben, ja, dat dit jaar de boekhandel toe was op de zondag van Archipel. Dus ik denk dat er heel wat gepraat zal geweest zijn. Ik ben optimist en ik ga ervanuit dat ge straks zult zeggen “ik heb contact gehad”. Dat er heel wat gepraat kan geweest zijn over wat er in het recent verleden gebeurd is, naast natuurlijk de blik op de toekomst en het proberen samen uitkijken ja, naar de manier waarop dat Sint-Niklaas een onafhankelijke boekhandel op zijn grondgebied zou kunnen blijven hebben.

VOORZITTER: Oké, ik geef het woord aan schepen Baeyens. Excuseer, eerst nog een ...

WYMEERSCH: Een klein vraagje tussendoor. Ik ben helemaal thuis in de literaire wereld en ook van boekhandels. Maar ik meen te weten, dat er – er wordt hier gedaan alsof er geen onafhankelijke, zelfstandige boekhandel niet meer zou zijn in Sint-Niklaas – ik meen mij te herinneren dat er nog zoiets bestaat als de Wase boekhandel, die toch tot ... Ik weet niet of dat nu nog het geval is. Die zelfstandig is, die nog altijd of geruime tijd heeft ingestaan voor de levering van de boeken voor de scholen en dergelijke. Ik weet niet of dat allemaal nog gebeurt, maar nu afgeven dat er geen onafhankelijk en zelfstandige boekhandel meer zou zijn, ik denk dat als de Wase boekhandel nog zelfstandig en onafhankelijk is, ik denk dat dat ietske te ver is.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik nu het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, de analyse dat – moest het inderdaad definitief dichtgaan – een verarming is voor Sint-Niklaas, dat delen we natuurlijk. Dat is vanzelfsprekend. De boekhandel is al jaren, 20 jaar partner van de bibliotheek in de stad, voor allerlei evenementen. Eén van de laatste dingen, die ik daar gezien heb, was Befolkt, waar ook een groepje stond te spelen in de boekhandel. Dus, die analyse is klaar. Dat is duidelijk, dat zou een enorm verlies zijn. Ik heb ze nog niet gesproken. We gaan volgende week contact opnemen. Dat is nog niet gelukt. Volgende week nemen we contact op om een afspraak te maken. Dus dat zal één dezer ingepland worden. Daar kun je vanop aan. Dat heb ik ook beloofd. Wordt zeker gedaan. En dan gaan we luisteren wat daar het verhaal is. Ik ga daar niet op vooruitlopen. Er zouden een aantal zaken, hoor ik zeggen, maar ik ga eerst luisteren wat de ware toedracht is, waarom dat de boekhandel, waarom dat zij stoppen. Dat lijkt mij ook maar correct, dat ik niet afga op wat er in sociale media, kranten en zo staat. We gaan luisteren. Dan natuurlijk, de mogelijkheden die een stad heeft om dat dan te gaan ondersteunen en te gaan, ja, die zijn heel beperkt.

En ik denk dat de vorige beleidsperiode zeer hard is ingezet om die mogelijkheid, dat ze mee kunnen dingen om boeken, die door de bibliotheek aangekocht worden of door de scholen aangekocht worden, dat ze daarop kunnen meedingen, dat is heel veel gebeurd. Dat is in percelen gesplitst, er is een manier gecreëerd dat je op verschillende percelen kon inzetten. En dat was ook succesvol voor hen. Ze hebben, het laatste contract dat ze binnengehaald hebben, was voor de scholen. En dat is toch meer dan 80.000 euro. Allé, dat zijn toch stevige bedragen, die ze op die manier hebben binnengehaald. En ik denk en ik geloof en ik ben er zeker van, dat dat voor zo'n boekhandel belangrijk is, dat ze die contacten hebben en dat ze daarop kunnen inschrijven. De regio is groter dan Sint-Niklaas alleen. Ik denk dat daar buiten Sint-Niklaas ook nog wel boeken gekocht worden in bibliotheken. Dus inderdaad, die zelfstandige boekhandel zal wel onder druk staan en je hebt het allemaal gezegd en een studie van Nederland aangehaald. Die ketenvorming en E-commerce is niet te stoppen, maar dat zal niet alleen waar zijn voor boeken. Ik denk dat dat klopt. Of dat Mechelen en Brugge actief dingen ondernomen hebben om de zelfstandige boekhandels daar te houden en anders dan Sint-Niklaas zou ik wel durven betwijfelen. Ik denk dat de samenwerking met de boekhandel zeer groot was. En op heel veel evenementen – en Archipel was daar een goed voorbeeld van – is daar altijd mee samengewerkt in zeer goeie verstandhouding, absoluut. Dat er gezocht wordt – en Nederland hebt ge opnieuw aangehaald – om een meerwaarde te creëren, dat die vanuit die winkel ... Dat is ook duidelijk hé. In Nederland zijn er heel wat horecazaken ondergebracht in de boekhandel. Wel initiatieven van die boekhandel natuurlijk hé. Het is aan de boekhandel om te investeren, te ondernemen en daar een meerwaarde in te zoeken. Ik denk dat dat een terechte opmerking is en dat dat ook wel iets teweegbrengt. Dat is ook de bedoeling van die Nederlandse boekhandel. Ik geloof daarin, dat als die een extra daarbij doen, dat dat kan werken. Ik was ook content van uw persbericht van De Volkskrant, waar eigenlijk ook duidelijk stond, dat zowel de boekhandel van Tilburg als Leeuwarden heel duidelijk zeggen “subsidie is geen goed idee”. Wij blijven een commercieel gebeuren. Dus wij moeten zelf een manier vinden om handel, om te ondernemen. Ik vind dat ook wel belangrijk in dat artikel, dat die daarmee voor de pinnen kwamen. Dus goed, ik denk dat de mogelijkheden, die wij hebben, lagen in de dingen die we eigenlijk al vele jaren doen. Dat samenwerken, dat is forum geven. Dat is naar percelen kijken, dat ze mee kunnen dingen. Dat is ook waar voor de onafhankelijke boekhandel van andere steden, die dat hier zouden kunnen doen. Dus dat zou je nog breder kunnen trekken. Maar ik denk dat dat eigenlijk al heel structureel gebeurde. Of daar nog meer mogelijkheden zitten, liggen, dat weet ik niet. Ik hoop in ieder geval, dat er alsnog een overnemer gevonden wordt. Ik denk dat het nu maar pas wereldkundig is, dat ze stoppen.

Dus ik hoop dat er nog altijd mensen zijn, die geïnteresseerd zijn om boeken te ondernemen hé. Dus goed, ik ga beginnen met te luisteren en dat zal de komende week ingepland worden.

VOORZITTER: Ja, ik ga mijnheer Van Der Coelden deze keer eerst ... Ja?

VAN DER COELDEN: Kort, voorzitter. Allé, twee dingen. Eén, wat de aanbestedingen betreft, ik heb er zelf niets in gezegd in mijn tussenkomst, omdat ik dat een vrij delicaat thema vind. Ik voel mij daar ook zelf een beetje verantwoordelijk voor, want ik heb zelf nog in het college, als lid van het college, erbij geweest als op dat gebied beslissingen moesten genomen worden. Mijn indruk was altijd, dat de politiek daar een beetje te weinig ambtelijk gedacht heeft en zich te weinig heeft ingelaten met het opmaken van de bestekken, waar uiteindelijk de toewijzingscriteria in opgenomen zijn, die toegepast moeten worden. Maar dat van de andere kant de administratie misschien soms ook wel wat te weinig politiek gedacht heeft en ja, te weinig gedacht heeft in functie van het belang van die lokale boekhandel. Maar dat is een algemene beschouwing. Twee, doet het mij plezier – het is rijkelijk laat, maar bon, beter laat dan nooit – dat de schepen het gesprek wil aangaan. Ik zou hem willen aanraden van dat niet alleen te doen en daar meer van te maken dan een beleefdheidsbezoek. En van dat ook samen te doen met de verantwoordelijke van het cultureel centrum, met de verantwoordelijke van de bibliotheek, omdat ik denk dat er toch ook met die twee instellingen wel wat uit te praten valt. En ik kijk met veel belangstelling uit naar de commissie op de gemeenteraad van augustus, waarin dat we hopelijk dat thema opnieuw kunnen opnemen.

VOORZITTER: Goed. Dan geef ik ook het woord nog aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u wel. Ja, ik wil toch even, ik vind het toch wel jammer, dat u nog niet gesproken heeft met de boekhandel. Want ik moet wel zeggen, ik weet dat de boekhandel onderhandelingen aan het voeren was met overnemers, maar dat die op 23 mei – en die dag was ik op de hoogte van het feit dat hij zou sluiten – heeft hij mij dat gezegd. En als ik mij niet vergis, dan heeft hij ook die dag een gesprek gehad met de burgemeester. Want wij stonden alletwee op de Grote Markt naar aanleiding van de verkiezingen en ik weet niet of hij dat met zoveel woorden aan u heeft gezegd, maar ik denk dat het op dat moment wel alarm rood was voor de boekhandel en dat we vandaag 21 juni, bijna een maand verder zijn en dat er met de zaakvoerder nog niet gesproken is, dat vind ik heel jammer. Want ik vind als ik zoiets zou vernemen, dan zou ik toch met enige bekommernis daar toch onmiddellijk initiatieven nemen. En er zijn telefoons nog altijd en er kunnen afspraken gemaakt worden om te praten. Dat is één gegeven. Tweede, ik wil ook duidelijk zeggen wat u zegt over de subsidies voor de boekhandel, er is geen enkele boekhandel die subsidie vraagt. Ook 't Oneindige verhaal vraagt geen subsidie.

Wat zij vragen, is dat er eigenlijk op een ja, op een gelijk speelveld kan opgetreden worden ten opzichte van grote spelers. En dat is zo, dat zij op die manier een ander karakter naar voor brengen als boekhandel dan grote spelers. Ander karakter dan bv. wat Bol.com via internet kan doen. En ik weet nu toevallig, omdat ik daar beroepsmatig bij betrokken was, toch vrij goed hoe het in Mechelen en Brugge eraan toe is gegaan. En in Mechelen is het zo, dat er een consensus was met de hoofdbibliothecaris, de burgemeester en de financieel directeur, dat men bij het opstellen van het bestek in eerste instantie de dienstverlening en de lokale verankering het meeste punten gaf en niet zozeer het financiële een rol liet spelen. En hier in Sint-Niklaas is het vaak het financiële, dat ... En dat kan perfect. Ik heb u die studie van professor Colpaert doorgestuurd, waar alle mogelijkheden van samenwerking tussen bibliotheek en boekhandel opgelijst zijn. Dus daar moet u maar eens in grasduinen en daar kunnen de mensen ook verder inspiratie uit opdoen. Want het kan perfect om die criteria van dienstverlening en lokale verankering te laten primeren op het financiële. En ik vrees dat hier in Sint-Niklaas voornamelijk naar het financiële is gekeken. En als ik dan hoor, dat het vaak maar over een paar 100 euro verschil gaat, zelfs op het vlak van het financiële en dat men dan premies geeft voor winkels om in de Stationsstraat zich te vestigen, ja, dan is de vraag waarom gaat men het dan spelen op die paar 100 euro. Dus ik denk dat het belangrijk is inderdaad, zoals mijn collega zegt, van met een aantal mensen rond de tafel te zitten en toch wel duidelijkheid te scheppen, dat een boekhandel in Sint-Niklaas een leefbare situatie zonder subsidies kan krijgen naar de toekomst toe, zodanig dat het ook hier in Sint-Niklaas mogelijk is, zoals in Mechelen en in Brugge. Oh ja, misschien nog even een antwoord formuleren op wat mijnheer Wymeersch zegt over de Wase boekhandel. Je kan dat eigenlijk nog moeilijk echt een assortimentsboekhandel gaan noemen. Want het is toch voornamelijk een ja, een veredeld postkantoor op dit moment. En als je het bekijkt ...

BURGEMEESTER: Allé, het is toch heel delicaat ...

MAES: Ja, ik ben daar ook al geweest en ik kan daar wel mijn boeken niet echt terugvinden hoor, sorry.

BURGEMEESTER: Ik ga in de geheime zitting nog een paar dingen zeggen.

MAES: Ik kan u zeggen, dat in Vlaanderen er een samenwerkingsverband is van assortimentsboekhandels, van literaire boekhandels dat in het CoLibro – 't Oneindige verhaal is daar lid van – en dat is eigenlijk de beste samenwerking van alle zelfstandige boekhandels. En ik denk dat die wel verdienen om steun daarvoor te krijgen.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we verder gaan met het volgende punt en dan blijf ik bij mijnheer Maes, vragen rond de stijgende kinderarmoede in onze stad naar aanleiding van nieuwe cijfers van Kind & Gezin.

MAES: Ja, vorige week hebben we de cijfers van Kind & Gezin vernomen wat betreft dus de jaarlijkse kinderarmoede-index. De cijfers voor Sint-Niklaas, die zijn toch wel onrustwekkend hoog. Als we zien dat die voor de stad zelf – en ik neem dan abstractie van de deelgemeenten – gestegen is naar 28,8 % terwijl dat die in 2016 23,1 % bedroeg – dus 5,7 % minder, dus op 2 jaar tijd is dat met 5 % gestegen – als we dan kijken naar 2012 dan was dat 14 %. Dus dat is eigenlijk een verdubbeling van die cijfers. Dus dat is toch wel gigantisch. En ik denk, dat we toch daarrond een alarmkreet moeten naar vorebrengen, dat er een gigantisch groot probleem is in onze stad op het vlak van kinderarmoede. En u zal zeker zeggen, we doen veel en dat is misschien ook wel zo en dat de verantwoordelijkheid in de eerste plaats ligt op federaal of op Vlaams niveau. Dat klopt ten dele. Maar de verantwoordelijkheid, die ligt daar dan wel bij een minister van uw eigen partij. En dus die 5 jaar geleden gezegd heeft, dat men haar mocht afrekenen op de kinderarmoede, dat die met de helft zou teruggebracht worden. Wel, de kinderarmoede in Vlaanderen blijft stijgen. Dus ... Anderzijds is het ook wel zo, dat er gemeenten en steden zijn, waar de kinderarmoede daalt. Dus het is niet dat in alle steden de kinderarmoede stijgt. In Kortrijk, in Gent bv., in Blankenberge en Leuven, daar wijst de barometer van Kind & Gezin eerder naar beneden dan naar omhoog. Dus wij hebben daar als PVDA al meermaals op gewezen, dat er een groot probleem is op vlak van armoede. En als we dat naar voorschrijven, dan is dat niet om daarrond politiek te scoren, want je scoort niet met armoede politiek. Maar dan is dat omwille van het feit, dat we een bevraging gedaan hebben in 2018 en dat als eerste punt daaruit is gekomen vanuit de bevolking het probleem van de armoede in onze stad. Dat was toen al begin 2018 vrij duidelijk. En ik denk als we zien wat dus die stijging vandaag is, dan kan je toch moeilijk zeggen van kijk, we zijn als stad goed bezig. Dus wij pleiten vandaag dan ook voor een totaalplan om de armoede in het algemeen en de kinderarmoede in het bijzonder drastisch aan te pakken. En blijkbaar – want dat heb ik gemerkt, ik had de vraag gestuurd, gevraagd naar schepen Heyrman, maar u gaat antwoorden, ik vind dat geen enkel probleem, fijn – maar wat mij wel verontrust, is dat die opdeling van die verantwoordelijkheden, u bent verantwoordelijk voor kinderarmoede, mevrouw Heyrman is verantwoordelijk voor de strijd tegen armoede, hoe kan je nu een scheiding maken tussen de situatie van het kind en de situatie van de ouders. Armoede in het algemeen en kinderarmoede in het bijzonder, dat vraagt een totaalaanpak.

En dus in dat opzicht willen wij daar toch wel pleiten om dus ja, op een hogere versnelling te schieten en te schakelen naar een hogere versnelling en een totaal globaal plan inzake kinderarmoede aan te pakken en daar ook een groter budget voor uit te trekken. Dus de vraag is dan ook, welke nieuwe initiatieven plant het stadsbestuur om de kinderarmoede structureel te doen dalen, nu de cijfers duidelijk aantonen dat de aanpak, die de voorbije jaren is gevoerd, dat die niet zorgt dat die cijfers dalen, maar dat die cijfers blijven toenemen? Ik denk dat een mooi stadhuis en een nieuwe markt, dat is allemaal mooi, maar wat doe je daarmee als de mensen daarrond in armoede opgroeien? En ik hoop dat we hier niet moeten discussiëren vandaag over het belang en de juistheid van de cijfers. Want we hebben dat indertijd over de bossen nog gedaan. Maar ik denk dat dit veel te belangrijk is om daar niet over te praten, want het gaat, het zijn cijfers van een officiële instelling. En als je zo'n stijging ziet op 5 jaar tijd, dan moet je toch wel toegeven, allé, of ja, zien dat het een gigantisch probleem is, waar echt dringende maatregelen voor nodig zijn.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan schepen Henne.

HENNE: Ja, Kind & Gezin heeft inderdaad recent haar meest, allé, haar nieuwe armoedecijfers gepubliceerd, die ook een beeld schetsen van de kansarmoede bij gezinnen met 0- tot 3-jarige kinderen in onze stad. Dat dat een reëel probleem is, armoede in onze stad, dat gaat niemand van ons ontkennen. Elk kind in armoede is er één te veel en daarover is geen discussie. Daarover zijn we het allemaal eens. Dat armoede een problematiek is, die zich ook scherper stelt of sterker manifesteert in centrumsteden, dat is denk ik ook geen punt van discussie. Vooraleer dat ik inga op de situatie in Sint-Niklaas en hoe wij ermee omgaan, wil ik ook wel eerst de cijfers van Kind & Gezin een beetje kaderen, zodat je goed weet wat die cijfers betekenen, maar ook welke conclusies je er niet uit mag trekken. Kort na de geboorte gaat Kind & Gezin langs bij elk gezin. Op dat moment wordt een foto gemaakt, een momentopname van de situatie van het kind en het gezin waarin het opgroeit. Er wordt op 6 indicatoren een score gegeven. En wanneer een gezin op minstens 3 van die indicatoren onvoldoende krijgt, dan wordt het opgenomen in de risicogroep voor kinderarmoede. Die indicatoren zijn het beschikbaar maandinkomen, de opleiding van de ouders, de arbeidssituatie van de ouders, het al dan niet, het stimulatie-niveau van het kind of dat voldoende hoog is, de huisvesting van het gezin en dan de beschikbaarheid van of de toegang tot gezondheidszorg en de gezondheid van de leden van het gezin. Die kansarmoede-index, die wordt berekend als een rollend gemiddelde over een periode van 3 jaar. Dus voor 2018 gaat het over de kinderen geboren in 2018, 2017 en 2016. Er wordt dan gekeken naar wie er op 31 december van dat jaar in de stad woont. Kinderen, die hier dan wonen, maar niet hier geboren zijn, die worden ook meegeteld.

In de meeste gevallen gaat het om een beoordeling van de situatie in de eerste 3 maanden na de geboorte. Die cijfers, die worden verzameld op basis van gesprek, van bevraging en observatie. Wat die cijfers wel uniek en anders maakt dan de meeste andere cijfers, die zich meer baseren op statistische gegevens. Maar gelet op die werkwijze is het resultaat natuurlijk ook onderhevig aan persoonlijke inschattingen. En de laatste jaren merken wij, dat het regioteam in Sint-Niklaas veel sterker is gaan inzetten op detecteren van armoedesignalen, maar ook dat door de grotere aandacht voor armoede de openheid van ouders om daarover te praten gestegen is. Door beide evoluties wordt wellicht veel beter geregistreerd dan jaren geleden, wat op zich goed is hé, dan krijg je een beter beeld. Kind & Gezin, die hecht zelf heel veel belang aan die cijfers. Wil ze ook een belangrijke signaalfunctie geven, maar nuanceert zelf ook op een aantal punten. En het is wel belangrijk, dat je die nuances kent. Een eerste belangrijke opmerking is dat die cijfers op geen enkele manier rekening houden met wijzigingen in de levensomstandigheden van dat gezin in de maanden of jaren die volgen op dat registratiemoment. Nu, het gaat echt om een momentopname, die een beeld geeft van één moment, het moment dat het kind geboren is, in de situatie op dat moment. Maar alle inspanningen of alle trajecten, die daarna volgen, die zullen nooit een aanleiding geven om die cijfers te veranderen of een nieuwe beoordeling te maken. Door de berekeningswijze is die index ook gevoelig voor verhuisbewegingen. En de instroom van nieuwkomers, iets waar je als lokale overheid geen vat op hebt, heeft daar impact op. Dat is iets wat zeker met twee asielcentra op ons grondgebied wel meespeelt. De inspanningen, die je doet, die vertalen zich vaak ook niet meteen in een daling van het armoederisico. Activering- en opleidingstrajecten bv., die zijn pas na een tijd, die kunnen pas na een tijd een gezin structureel sterker maken en de resultaten daarvan zullen ook maar na een tijd zichtbaar worden in de cijfers. En bovendien wordt er maar naar 6 domeinen gekeken. Inspanningen, die je op andere domeinen doet, die gaan nooit zichtbaar worden in die cijfers. Het is belangrijk om mee te geven, dat Kind & Gezin zelf stelt, dat die cijfers niet geschikt zijn om het succes van lokale inspanningen af te meten. Zeker niet op korte termijn. Dus de conclusie, dat we fundamenteel fout bezig zijn en het geweer van schouder moeten veranderen, die kan en die mag je niet trekken op basis van die cijfers. Dat is geen eerlijke conclusie. Het klopt wel, dat de cijfers van Sint-Niklaas al jaren een stijgende lijn vertonen. Momenteel is het gemiddelde voor Sint-Niklaas 24,3 %. Maar eenzelfde tendens van stijging merk je in heel veel centrumsteden. De cijfers van Sint-Niklaas kunnen nog wel verder verfijnd worden. Ze maken in de cijfers onderscheid tussen risico op armoede bij gezinnen van Belgische origine en van niet-Belgische origine. En bij de Belgische gezinnen gaat het om 9,3 % van de gezinnen. Bij de niet-Belgen om 42,3 %.

Van alle jonge gezinnen in armoede is er bij 66 % een combinatie van arbeidsinkomen en opleiding waar het grootste risico zit. Een kwart van de gezinnen scoort slecht op alle 6 de indicatoren. En net geen 92 % van alle gezinnen in armoede woont wel in de kernstad. Dus dat verklaart het hogere cijfer, dat jij daarnet gaf. De cijfers evolueren natuurlijk ook mee met het geboortecijfer. 2015 is een groter geboortjaar dan 2018, maar in 2018 zijn er meer kansarme gezinnen geregistreerd. Dus dat heeft een impact op die index. Ja, de cijfers als ge het wilt, ze staan allemaal op de website van Kind & Gezin. Ze zijn toegankelijk. En het is ook zo, dat de kinderen van de Rode Kruiscentra, van Westakkers en de Kasteelstraat – ik heb er daarnet al naar verwezen – dat die vervat zitten in onze cijfers, wat toch wel een specifieke situatie is voor onze stad. Als je kijkt op het totaal aantal geboortes gaat dat om 2 à 2,5 % van alle kinderen in Sint-Niklaas. Als je kijkt binnen de groep van de kansarme kinderen gaat dat om 7 à 7,5 %. Binnen de gekaderde werkwijze is het logisch dat zij allemaal mee opgenomen worden in de kansarmoedecijfers, want op vlak van huisvesting, werk, inkomen bv., scoren zij sowieso al onvoldoendes. Het zegt natuurlijk niets over hoe zij later het hier gaan doen in de stad of hier in de omgeving. Wij hebben ook cijfers beschikbaar op wijkniveau. En ook daarin vertaalt die aanwezigheid van asielcentra zich wel sterk. Ge hebt er zelf ook naar verwezen, de belangrijkste hefboomen voor structurele armoedebestrijding, die zitten niet op lokaal niveau, die zitten bij andere overheden. Maar dat neemt niet weg, dat wij als stad een hele hoop inspanningen doen om kinderen, die opgroeien in een kwetsbare thuissituatie, toch zoveel mogelijk kansen op een brede ontwikkeling te geven. We doen dat niet omdat we dat moeten doen, ook niet omdat we geloven dat we het armoedeprobleem in de stad kunnen oplossen in ons eentje of die statistieken kunnen veranderen, maar wel omdat we geloven dat we wezenlijk verschil kunnen maken in het leven van die kinderen en hun gezinnen. En we doen een hele hoop dingen om mee op weg te gaan met die gezinnen en hen sterker te maken. Onze kansanwerkers bv. hebben in 2018 163 gezinnen, kwetsbare gezinnen opgevolgd, waar een kind tussen 0 en 12 jaar aanwezig was of een zwangere mama. Onze brugfiguren werken in de link tussen ouders en scholen. We hebben de Roma Buurtstewards, we hebben de taalcoach die rond anderstaligheid en meertaligheid werkt, we hebben de werkgroepen kansen voor kinderen en kansen voor jongeren, we ondersteunen de kindzwangenschapcentra, we ondersteunen DOMO, we ondersteunen het EF-project, we hebben een aantal moedergroepen die we begeleiden, we hebben de werking van Huppel, de Speel-o-theek, ruilhuis BizaBijs, we doen een hele hoop financiële tussenkomsten via het schoolparticipatiefonds. We hebben recent ook nog een project van Brede School opgezet.

Dat lijstje is niet volledig en we doen nog veel meer dan dat, maar ook in de komende bestuursperiode willen wij nog werk maken van een aantal nieuwe zaken. We hebben de bestrijding van gezinsarmoede heel bewust opgenomen als één van onze prioriteiten. En dat is niet alleen een zaak van mij of een zaak van Sofie. Dat is een zaak van heel het beleid, van heel onze organisatie van elk beleidsdomein. Dus in die zin, ik denk dat wij daar goed in samenwerken. Maar ik denk dat dat ook niet mag verengd worden tot een taak van welzijn alleen. Binnen welzijn, er staan in het beleidsprogramma een heel aantal specifieke zaken al neergeschreven. U heeft dat ook gelezen. Ik kan er nog een aantal uithalen. Het nieuw lokaal armoedeplan is de globale kapstok, het globale kader waarbinnen wij ons beleid willen voeren. Maar we gaan bv. ook onze premies, het steunsysteem, het schoolparticipatiefonds evalueren en bijsturen, inzetten op activeringstrajecten en voortrajecten. Sociale huisvesting en betaalbare huisvesting is een groot aandachtspunt. Verder werken op gelijke onderwijskansen. Taalverwerving, automatische rechtentoekenning. We gaan binnenkort ook starten met een buurtgericht netwerk in functie van het bieden van ontwikkelingskansen aan 0- tot 12-jarigen. We krijgen daar vanaf 1 juli subsidies voor van Kind & Gezin. Dus ik herhaal, voor ons is elk kind in armoede er één te veel, maar ons engagement om een beleid te voeren, waarin we gezinsarmoede willen tegengaan, is en blijft zeer groot.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, schepen, bedankt. Wat mij toch wel verbaast, is dat we dan toch uiteindelijk over de relativiteit van de cijfers gaan discussiëren. En ik vind dat toch wel een beetje raar. Ja, want u zegt dan dat bv. dat nu Kind & Gezin zou op een andere manier hier cijfers registreren dan in andere gebieden.

HENNE: Nee. Maar ik zeg dat ze net meer aandacht hebben voor ...

VOORZITTER: Mevrouw de schepen, mag ik een minuutje. Mag ik vragen aan het publiek om rustig te zijn, want er mag niet gesproken worden. Ja?

HENNE: Wat ik wou zeggen, is dat zowel binnen het regioteam van Kind & Gezin als bij de lokale besturen en ook in ons lokaal bestuur, dat de aandacht voor de problematiek van armoede groter is en dat door die grotere aandacht men er ook meer oog voor heeft, dus beter gaat registreren. Waar ik bij gezegd heb, dat dat een goeie zaak is, want dan krijg je een concreter beeld.

MAES: Dat dacht ik toch ook, ja.

HENNE: Maar dat heb ik toch ook gezegd. Ik heb dat letterlijk gezegd. En wat ik ook gezegd heb, is dat net doordat je zo'n uitgebreide werking daarvoor hebt, daarrond hebt, dat ouders ook gemakkelijker daarover praten. Dus het is langs twee kanten.

Het is zowel een betere registratie, als ouders die ook makkelijker het probleem waarin dat ze zich bevinden op dat moment, bespreekbaar durven maken.

MAES: Wat ik vooral denk, is dat Kind & Gezin – en die zien daar nauwlettend op toe – op dezelfde manier overal registreren wat er uiteindelijk binnen hun organisatie wordt geregistreerd en duidelijk als cijfers naar voor worden gebracht. Dus als ge, allé, ge kunt daar toch niet zeggen dat er nu in Sint-Niklaas op een meer, dat die cijfers te wijten zijn aan het feit dat er meer aandacht voor is. Ik begrijp dat echt niet. Want waarom en u zegt als er in centrumsteden ... Natuurlijk is er in centrumsteden ... (overschakelen naar bandopname 9) ... veel meer armoede dan in andere steden en dat is hetzelfde wat betreft de stad zelf en de deelgemeenten is daar een groot verschil in. Maar waarom Leuven, Gent, Kortrijk zijn ook allemaal centrumsteden en daar merk je een daling van de kinderarmoede. Waarom is dat dan uitgerkend in Sint-Niklaas? En als dat in die stijging, die ... En als ik dan uiteindelijk zie, dat die stijging voor een groot deel te wijten is aan kinderen uit asielcentra dat u zegt, ja, dan vraag ik mij dat af ... Ja, maar dat is toch ook wel belangrijk om daar op een degelijke manier de toekomst voor die kinderen te vrijwaren en te zorgen, dat die op een goede manier worden opgevangen. Dus, wat ik toch wel nog wou vragen, want u spreekt over ons nieuw globaal armoedeplan. Dat is de leidraad van ons beleid. Wanneer wordt dat nieuw plan voorgesteld? Wanneer is dat plan klaar? Want dat is al in het vooruitzicht gesteld ...

HENNE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HEYRMAN: We werken er samen aan en ik heb dat toegelicht op de commissie. Wij zijn nu al een traject met Polsslag begonnen. En het zou de bedoeling zijn, er is nog één en dat blijft verder. Het is niet dat we daarop wachten om rond armoede te werken. Maar we willen landen tegen ongeveer juni volgend jaar, omdat we ook een goed proces willen maken. Er zal ook op een commissie nog eens gezegd worden wat we allemaal al doen, wat de nieuwe plannen zijn en ook jullie ideeën daarover zullen ook gevraagd worden. Dus dat gebeurt sowieso in participatie. We hebben al twee vergaderingen gehad met Polsslag en er komen er nog.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor, dat we naar het volgende punt gaan. Een voorstel tot beslissing van raadslid Christel Geerts, de strijd tegen de lege brooddozen, mag het ietsje meer zijn.

GEERTS: Ja, het sluit eigenlijk naadloos aan bij de voorgaande discussie. En ik herinner mij dat in de vorige tussenkomsten rond dit thema ik ook al gezegd heb, dat dit, dit is té belangrijk. Laat ons niet discussiëren over de cijfers op zich. Ik denk dat we er met z'n allen van overtuigd zijn, dat er een probleem is en dat we ook met z'n allen, meerderheid en oppositie, alle mogelijkheden die we hebben willen gebruiken om daar iets aan te doen.

Ik heb toen ook in één van mijn eerste tussenkomsten verwezen naar het feit, dat Willem De Klerck dit thema ook al herhaaldelijk heeft aangebracht op het bijzonder comité. En hij al een aantal keren toch gezegd heeft om inzake – dat is dan maar één klein elementje van die grote puzzel, dat voedingsgebeuren – dat hij er toch voor pleit om beter tezamen te werken en om tot concrete acties te komen. En ik moet zeggen, dat de vorige twee keren, dat we in het kader van de algemene besprekingen, dat ik het hier naar voorgebracht heb, hebben jullie wel gezegd ja, wij nemen het op in het armoedeplan. Mevrouw Henne heeft nog gezegd, ja, we geloven daar niet zo in. Er moeten meer structurele zaken gebeuren. En allé, we zijn daar toch een beetje teleurgesteld in. Uiteraard moet je werken aan een armoedeplan. Uiteraard moet je ook kijken naar structurele oplossingen. Maar dat mag nu toch geen excuus zijn om ondertussen niets te doen. Het is fijn om te horen, dat er volgend jaar in juni een vernieuwd armoedeplan zal zijn, maar dat mag de boel niet stilleggen voor een jaar. Dus wij vinden eigenlijk, dat men toch meer met ...(?)prioriteit werk zou moeten maken van de schande van de lege brooddozen. Wij mogen echt geen tijd niet meer verliezen. Er zijn ook, als we dan toch over cijfers en documenten, ook binnen de Vlaamse onderwijsraad is daar heel veel aandacht voor. Wij vragen eigenlijk een concreet engagement van het college. Wij willen niet een jaar wachten. En er zijn tal van inspirerende voorbeelden. En misschien is het wel geen toeval, want net de steden, mijnheer Maes, die u genoemd hebt – waar de verbetering is – zijn ook wel de steden waar heel wat interessante initiatieven zijn. Ik kan ze u bezorgen als jullie willen, maar gekent ze waarschijnlijk even goed dan ikzelf. In Antwerpen, de onmiddellijke link tussen een lege brooddoos en inschakelen van het hulpverleningscircuit. Hetzelfde in Gent, het project kinderen eerst. In Leuven zijn er heel wat initiatieven rond gezonde maaltijden. En gratis maaltijden daar waar nodig. En ook in het Gentse stadsbestuur rond de gezondheid van die maaltijden is heel wat te doen. Er was vorige keer ook en ik kon dat niet onmiddellijk plaatsen, dat jullie zeiden van we hebben een vergadering gehad met de scholen, maar dat bleek dan toch iets meer informeel te zijn. Dus Willem De Klerck is zo vrij geweest van een aantal scholen en een aantal mensen ook uit armoedeorganisaties zelf te contacteren rond dit thema. En dan denk ik dat jullie of toch in de antwoorden, die jullie mij vorige keer gegeven hebben, dat je het probleem een stuk onderschat. Iemand zei letterlijk ook “ja, ze komen inderdaad, soms is de brooddoos misschien niet leeg, maar zitten er alleen beschimmelde voedingswaren in, omdat er niets anders is”. Dus het is wel degelijk een problematiek. Gaan we daarmee alles oplossen? Want dat was vorige keer de reden om toch niet in te gaan op onze vraag. Neen, maar ik denk dat we toch voor de kinderen zelf, die getroffen zijn in die situatie, een wereld van verschil kunnen maken.

Daarom zou ik eigenlijk drie zaken heel concreet willen voorstellen. Om één, op een gefaseerde manier werk te maken van de invoering van gezonde – en ik heb tussen haakjes gezet “gratis of zeer low-budget” – maaltijden voor alle kleuters en lagere school-kinderen, zodanig eigenlijk dat er op termijn voor elk kind in kleuter- en in lagere school op zijn minst één gezonde en duurzame maaltijd is. Twee, om op korte termijn - want laat ons alstublieft nu geen jaar meer wachten op een armoedeplan – op korte termijn, september 2019, proefprojecten op te starten in scholen, die zich daarvoor aanbieden. En we kunnen u zeker de contacten doorgeven. Om die projecten met alle betrokken partners daar zaken op te starten, die nadien te evalueren en zo geleidelijk te werken naar een breed draagvlak voor gezonde gratis of low-budget maaltijden op alle scholen. En dan ten derde is een stuk geïnspireerd op wat we gezien hebben onder andere in Gent. En daar zou ik graag aan jullie vragen om een engagement te nemen om bij de aankoop van maaltijden binnen de eigen scholen en ook binnen de eigen kinderopvanginitiatieven slechts in beperkte mate rekening te houden met de prijs – dat sluit dan weer aan bij onze discussie van ’t Oneindig verhaal – maar vooral een aantal kwalitatieve criteria voorop te stellen, zoals de versheid, de duurzaamheid, Fairtrade-ingrediënten, biologische en seizoensgebonden producten, duurzame verpakking, enz... Dus ik denk dat dit een, voor het bestuur een kleine blijk van goodwill is, mogelijk met een groot effect voor die kinderen, die getroffen worden door een lege of een beschimmelde brooddoos.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan schepen Henne.

HENNE: Ja, het onderwerp is inderdaad al meer dan één keer aan bod gekomen, maar mijn antwoord zal denk ik niet wezenlijk verschillen van de antwoorden, die ik de vorige keer al gegeven heb. Het sluit inderdaad zeer sterk aan bij de voorgaande bespreking. En ik wil om te starten wel verwijzen naar alle grote inspanningen, die wij samen – ook de voorbije jaren – al geleverd hebben om kinderen en gezinnen in armoede te ondersteunen en hen te versterken. U spreekt over de voorbeeldrol en over de goeie voorbeelden van andere steden. Maar ik denk dat wij als stad een zeer sterk welzijnsbeleid hebben. En dat dat de verdienste is van zeer veel mensen hier aanwezig. Als stad mogen wij gerust trots zijn op wat wij doen en op vele vlakken zijn wij ook pioniers en vervullen wij ook een voorbeeldrol voor anderen. Ik noem bv. ons eigen Huis van het Kind, dat voor Kind & Gezin model staat als voorbeeld in heel Vlaanderen. Onze ambitie op dat vlak vermindert niet en de strijd tegen gezinsarmoede is – ik heb dat daarnet ook gezegd – één van de prioriteiten binnen ons lokaal welzijnsbeleid. In uw vraag, die u op papier had gezet, stonden nog een aantal andere vragen, nog een aantal andere opmerkingen en vragen, waar ik dan nu misschien minder op moet ingaan, omdat die niet aan bod zijn gekomen. Maar om te focussen op de lege brooddozen.

Het is vreemd, dat u daarover die signalen krijgt en ondanks de vele overlegmomenten, die wij met de scholen, met onderwijs, met de CLB's, met LOP hebben, dat die niet tot bij ons terechtkomen. Als wij daarover spreken, ook bv. met de voorzitter van het LOP, mensen van samenlevingsopbouw, dan gaan die ons eerder afraden om daarop in te zetten. Het zou heel goed zijn, moest u mij de namen van de scholen kunnen doorgeven. De namen van de scholen, die daar melding van maken, zodanig dat wij rechtstreeks met hen in gesprek kunnen gaan over de noden, die zij ervaren en de antwoorden, die daarop kunnen geboden worden. Ik blijf erbij, dat wij het geen goed idee vinden om nu zeer ad hoc een brooddozenproject op te zetten, zonder enige kadering in een ruimere aanpak. Wat voor mij belangrijk is, is dat kinderen gezond opgevoed worden en een gezonde lunch is daarin belangrijk, maar zeker niet het enige onderdeel daarvan. Sporten en bewegen zijn bv. even belangrijk. In ons beleidsprogramma staat daar ook een concrete actie rond vermeld. Kinderen eten ook maar slechts een heel beperkt aantal maaltijden op school en ik zou graag hebben, dat die kinderen ook tijdens alle andere keren dat ze thuis of elders aan tafel zitten, gezonde maaltijden voorgeschoteld krijgen en dat gezinnen bewust een gezond levenspatroon proberen aanhouden. Dat vraagt een veel bredere, meer structurele aanpak. En ik blijf erbij, dat dat de weg is, die we moeten bewandelen. Om het met een clichévoorbeeld te stellen, je kan iemand elke dag een vis geven, daarmee heeft hij gegeten, maar ge kunt ook iemand leren vissen. Dat laatste is veel moeilijker en duurt dus ook veel langer, maar biedt veel meer langetermijnperspectief. En we kiezen voor dat laatste pad. Gratis maaltijden uitdelen, past niet echt binnen die visie. Wij willen werk maken van een armoedebeleid in een coherent kader. We hebben dat kader met ons huidig armoedeplan. Het is niet dat we ondertussen niets aan het doen zijn. Ons huidig armoedeplan loopt nog steeds. Daar wordt nog steeds hard aan gewerkt. En wij gaan een nieuw plan opmaken. Sofie heeft net geschetst binnen welk proces en hoe dat zal verlopen. In dat armoedeplan willen wij acties ontwikkelen, die liefst zoveel mogelijk samenhangend en gekoppeld zijn aan elkaar. Liefst zo weinig mogelijk ad hoc-projecten en zo weinig mogelijk geïsoleerde projecten. En ik herhaal dus mijn vraag, als scholen bij u concrete noden over lege brooddozen aankarten, dan had ik graag geweten welke scholen dat precies zijn, zodat we prioritair met die directies aan tafel kunnen gaan zitten om daarover in gesprek te gaan en na te denken over een mogelijk plan van aanpak. Ik wil ook nog eens melden – want u geeft dat ook als voorbeeld – maar ook bij ons is er een afspraak tussen scholen en de sociale dienst van het OCMW, dat scholen rechtstreeks gegevens mogen doorgeven van gezinnen, uiteraard mits de toelating van die gezinnen, wanneer de hulpverlening van het OCMW nodig zou zijn.

Gezinnen moeten dan zelf geen actieve hulpvraag meer stellen, maar worden dan rechtstreeks door een maatschappelijk assistent gecontacteerd. U haalt ook voorbeelden uit Gent en Antwerpen aan. Beide steden, die worden – net als wij – geconfronteerd met een stijgende – Antwerpen stijgende, Gent hoogstens stagnerende – index kinderarmoede van Kind & Gezin, als je de cijfers van 2015 met die van nu vergelijkt. Toveroplossingen bestaan niet. En ook wij kunnen een aantal mooie praktijkvoorbeelden voorleggen en wij kijken zeer veel over het muurtje om nieuwe initiatieven, om te kijken wat er aan voorbeelden is. Maar u weet evengoed dat elke lokale context anders is en dus ook altijd maatwerk vraagt.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik ben het eigenlijk helemaal eens met de schepen. Ook ik zou willen, dat kinderen alle maaltijden gezonde maaltijden zijn, dat ze kunnen bewegen en dergelijke meer. En ook ik vind, dat je armoede – en ik denk dat wij dat allemaal vinden – moet aanpakken in een globale, structurele context. U had daar misschien geen 10 minuten voor moeten uittrekken. We zijn het daarover eens. U hebt ook een aantal keren gezegd, dat er heel wat goeie dingen gebeuren. Ik denk dat ik op geen enkele manier gezegd heb, dat dat niet zo is. Maar laat dat nu toch eens geen alibi zijn om dit ook niet de kans te geven. En als u heel concreet kijkt naar mijn voorstel tot beslissing, dan zeg ik “ik spreek van proefprojecten”. Die moeten geëvalueerd worden. Stel dat je zegt, neen, het werkt toch niet naar behoren, ja, dan kunnen wij samen ook beslissen van dat was een verkeerde keuze, dat heeft niet het juiste effect. Dus wij vragen eigenlijk gewoon om een aantal proefprojecten op te stellen. U zegt gratis weggeven. Dat vraag ik niet. Ik zeg gratis of low-budget. Dus ik vind dat eigenlijk, ja, heel teleurstellend dat u ja, zelfs ook dat ... Ik vraag hier niet om in alle scholen in Sint-Niklaas een volledig voedselprogramma te ontwikkelen. Ik vraag een beetje goodwill van de schepen van sociale zaken ook, een beetje goodwill om een proefproject op te zetten in één of meerdere scholen. En onmiddellijk wordt er gezegd “ja, we doen goed werk en dergelijke”. Uiteraard gebeuren er heel veel goeie dingen. Ik heb niets anders beweerd. En dan het laatste, daar zou ik misschien toch nog graag eens stukje duiding krijgen, waarom dat dan, allé, dat hoop ik toch ten minste dat ge dat mee gaat stemmen om in de aankoop van maaltijden, waar we zelf mee te maken hebben, om daar de kwaliteit veel meer te laten doorwegen dan de prijs.

VOORZITTER: Schepen Heyrman?

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... engagement wat wij sowieso zullen meenemen, want we hebben ook daarover gediscussieerd bij de opmaak van het eerste armoedeplan.

En ik denk dat we er dan uiteindelijk voor gekozen hebben om een verhoging te geven aan zowel De Springplank als 't VLOS om ja, op die manier zelf ervoor te zorgen dat men eten aan zijn kind kon meegeven. Maar we zullen bij de opmaak sowieso ook met Polsslag nog een keer het overleg doen. Zoals Marijke zegt, we zullen met de scholen, die het aangeven, ook met hen de redenering maken van kijk, wat zou jullie nu helpen. Ik denk dat we dat engagement kunnen nemen. En voor de rest ja, zitten we niet, hebben we geen meningsverschil over dat we dat fundamenteel erg vinden, maar wel over de oplossing.

VOORZITTER: Schepen Henne eerst misschien nog in antwoord.

HENNE: U weet ook, dat wij als stad met beperkte middelen en beperkte mensen werken. Een beperkt aantal wil ik zeggen mensen werken. En de energie, die je in één project steekt, die kan je niet in het andere steken. En als ik moet kiezen waar wij de energie en de middelen gaan inzetten, dan kies ik voor veel meer structurele plannen van aanpak dan proefprojecten, die denk ik veel te weinig gekaderd zijn in een brede aanpak. En wat betreft uw voorstel tot beslissing, het 3^e punt, dat is zonder voorwerp. De eigen scholen, die bieden geen maaltijden aan. Die doen dus ook geen aanbestedingen voor eigen maaltijden. En de kinderopvanginitiatieven, dat zit vervat in een samenwerkingsovereenkomst met zorg... (?).

VOORZITTER: Ja, er was ook nog een vraag van de heer Uytendhouwen.

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wij wensen toch te benadrukken, dat we het een waardevol voorstel vinden, dat collega Geerts geformuleerd heeft. Maar wel op voorwaarde ook, dat daar inderdaad voldoende voorafgaandelijk overleg met de scholen is en dat dat vooral niet op kosten van het werkingsbudget van de scholen zelf is, maar dat er dus inderdaad wel extra middelen worden voorzien vanuit de stad. Dus in die zin gaan wij, kunnen wij ons vinden in het voorstel en gaan wij dat ook ondersteunen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Nog twee dingen zeggen over dat structurele, voorzitter. Allé, ten eerste, wij geven Godbetert, nog altijd stookoliepremies aan mensen. Ja, waarom zouden we dan niet structureel leren om een woning op een andere manier of zuiniger te verwarmen? We geven mensen via een aanvullende steun compensatie voor de medische kosten. Waarom zouden we die mensen in het kader van de structurele aanpak niet leren om gezonder te leven? Allé, die redenering van leer de mensen vissen in plaats van ze vis te geven, dat kun je toepassen voor 25 verschillende aspecten van uw welzijnsbeleid, die ge niet in vraag stelt en die ge wel blijft doen gelijk dat ge ze altijd gedaan hebt. En ten tweede, allé, ge kunt dat voorzien van goedkope of gratis maaltijden op school, ge kunt dat toch ook perfect gebruiken als een kapstok om structureel rond te gaan werken op die school.

Geef die maaltijden en werk daarrond. Werk daarrond met de ouders. Zeg wat er gebeurt. Werk daarrond met de kinderen. Zorg dat ze dat mee naar huis brengen. Allé, het ene sluit toch het andere niet uit?

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, nog ...

GEERTS: Ja, allé, ik denk dat Kris verwoordt wat ik ook niet zo goed vat. Ik vind dat ook niet, dat het het ene of het andere is. Het is niet omdat we een proefproject zouden opzetten in één of twee scholen, dat ge daarom niet structureel kunt werken. Ik vind dat een heel rare koppeling. Het voorbeeld, dat de schepen zegt van ja, we hebben meer geld gegeven aan Springplank en aan VLOS, dat is natuurlijk heel goed, maar dat is niet toereikend. Anders zou het probleem zich niet meer voordoen. Bovendien heb ik bij de bespreking denk ik van het beleidsplan of hebben we hier toch al eens aangegeven, dat binnen die grote groep van mensen, die dan misschien geen lege brooddoos, maar toch geen frisse brooddoos meegeven, ja, die organisaties, die werken met mensen in armoede, die bereiken ook maar een deel van de mensen. Dus we moeten natuurlijk wel oppassen door die groepen, dan ben je eigenlijk aan het segregeren tussen gezinnen met problemen hé. Want mensen, allé, voordat men de stap zet naar een armenorganisatie, dan is er vaak al heel veel gebeurd. Dus ik vind dat bijzonder jammer. En ik ben er echt van overtuigd, dat jullie heel hard aan die problematiek aan het werken zijn. En dat we hier volgend jaar wellicht een goed armoedeplan krijgen, maar is dat nu omdat dat vanuit de oppositie komt of wat, allé, dat wordt systematisch, elk kleinschalig voorstel krijgt systematisch, zelfs een voorstel om iets te onderzoeken, zelfs hier een voorstel voor een proefproject wordt met alle argumenten die ge maar kunt vinden van tafel gesmeten. En allé, ik vind dat gewoon jammer, echt jammer.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we stemmen over het voorstel tot beslissing. Wie stemt voor het voorstel? De voltallige oppositie. Wie tegen? En wie onthoudt zich? Oké.

UYTDENHOUWEN: Voorzitter, we vragen 5 minuutjes schorsing.

HENNE: Ja, mag ik wel nog juist even de vraag stellen, ik wil echt wel graag in gesprek gaan met de scholen, die dat probleem aankaarten. Dus het zou fijn zijn, moest je de namen en de contactgegevens van die scholen bezorgen.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja. Ja, we gaan even schorsen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, maar er wordt een schorsing gevraagd. Als er een schorsing wordt gevraagd, dan sta ik dat altijd toe, dus ...

S C H O R S I N G

VOORZITTER: Oké? Dan open ik terug de zitting voor de laatste interpellatie van de heer Jef Maes, vragen rond het openbaar vervoer bij verhuis AZ Nikolaas naar Neerkouter en rond onderzoek alternatieven. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ja, het zijn een paar vragen naar aanleiding onder andere van een mail, die wij met z'n allen hebben gekregen, nl. een studie van ABLLO omtrent het openbaar vervoer en voornamelijk de meerkost en de daling van de kwaliteit in geval van verhuis van AZ Nikolaas naar de Neerkouter. We hebben allemaal die mail ontvangen enerzijds. En anderzijds hebben we hier een presentatie gekregen van de directeur van AZ Nikolaas op de commissie van de burgemeester in mei. En naar aanleiding van die twee feiten heb ik een aantal vragen. Eén, omtrent dus het openbaar vervoer in geval van verhuis naar de Neerkouter. Dus ten eerste die studie, die wijst op een meerkost van 1,1 miljoen euro voor de organisatie van het openbaar vervoer. Dus de vraag is, ja, wie gaat dat betalen? Is AZ Nikolaas bereid om die kost te betalen? Zo niet, ja, gaat De Lijn dat betalen? Gaat die meerkost gefinancierd worden door het stadsbestuur? Of allé, wie gaat dat betalen? Als we zien welke problemen er zijn bij De Lijn om de huidige lijnen, buslijnen te bemannen omwille van besparingen, die er overal zijn gebeurd, dan vragen wij ons af hoe dat gaat gebeuren, één. Twee, is er al overleg geweest met De Lijn ingeval van die verhuis doorgaat naar de Neerkouter, hoe het busvervoer kan georganiseerd worden? Is dat een onderdeel van het milieueffectenrapport of is dat niet aan de orde van de dag? Drie, de kwaliteit van het busvervoer en dat komt uit die studie van ABLLO, die zou zwaar te lijden krijgen, vooral ook op vlak van overstap en reistijd. Hoe denkt het stadsbestuur die kwaliteit van het streekbusnet op het huidige peil te houden? En dan een ander punt, is dat uit die studie ook blijkt, dat het klimaatplan op zijn kop wordt gezet door a), meer verkeer en b), extra buskilometers. 277.000 meer bepaald. Dus hoe gaat men daarmee om? Gaat men die ambities van het klimaatplan bijsturen? Dus dat zijn een 4-tal vragen omtrent openbaar vervoer. En dan had ik ook een paar vragen over dus de mogelijke alternatieven. Dus AZ Nikolaas heeft hier op de commissie een presentatie gegeven en op de voorlaatste slide was duidelijk het volgende te lezen “opmaak rup MER, niettemin bijkomend onderzoek naar 5 binnenstedelijke locaties en De Woningen, ten einde het dossier maximaal Raad van State-proof te maken”. Ik lees dit alsof dat eigenlijk die MER-studie en bijkomend onderzoek naar die 5 binnenstedelijke locaties eigenlijk maar pro forma zijn voor hen. Is dat ook de visie van het stadsbestuur en zo niet, kunt u aangeven wat uw visie daaromtrent is? Ten tweede, er worden nu 5 binnen..., andere locaties onderzocht.

Dat onderzoek, heeft u een idee wanneer dat dat klaar zal zijn en hoe dat gaat gecommuniceerd en besproken worden? En ten derde en toch niet onbelangrijk, Sint-Lucas die hebben een uitgebreid atelier met studenten georganiseerd rond alternatieve locaties en alternatieve, ja, alternatieven bestudeerd en uitgewerkt. Ze hebben een 8-tal werken gemaakt. Dat is gepresenteerd geworden enkele weken geleden. Het stadsbestuur was uitgenodigd. Maar er was van het stadsbestuur niemand aanwezig. Waarom is men er eigenlijk niet in geslaagd om iemand, die op dat dossier werkt, daar naartoe te sturen, zodanig dat dus die voorstellen kunnen meegenomen worden? Want dat lijken ons toch ook interessante elementen in het alternatievenonderzoek. En misschien – en dat is een suggestie naar de schepen – kunnen we die mensen van Sint-Lucas uitnodigen op de commissie ruimtelijke ordening bv. in de maand september om dat te presenteren, want die gaan die studies en die alternatieven verder uitwerken en publiceerbaar maken tegen september. En dan als laatste vraag heb ik ook vernomen, dat vandaag de stuurgroep verhuis AZ Nikolaas is samengekomen. En de vraag is of we daar een verslag van kunnen krijgen. Niet daarom vandaag, maar schriftelijk achteraf.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Goed. De vervoersregio is nog maar net opgestart en het regionaal mobiliteitsplan moet nog opgemaakt worden, dus ik weet niet hoe ons net er zal uitzien in december 2020 en eigenlijk al zeker niet in 2027. Dus ... (overschakelen naar bandopname 9) ... hier nu berekenen hoeveel extra kilometers er in 2027 zouden moeten gereden worden ten opzichte van 2026 wordt wel zeer moeilijk. Dus dat is eigenlijk een gisoefening op basis van een lijnvoering, die nog niet bestaat. Wel heeft De Lijn zich reeds formeel geëngageerd om AZ Nikolaas ook op een nieuwe locatie te blijven bedienen. Dus dat is wat het openbaar vervoer betreft. Het is heel moeilijk om te speculeren over kilometers als het net eigenlijk nog moet hertekend worden. Wat de alternatieve locaties betreft, denk ik dat het in de gemeenteraad van februari, dat ik mij zeer duidelijk heb uitgedrukt. De rup-procedure schrijft een alternatievenonderzoek voor en wij staan erop, dat dat op een degelijke manier gebeurt. In de gemeenteraad heb ik ook beloofd de procedure nog eens toe te lichten in de volgende commissie. En in de commissie van maart is dat ook gebeurd en hebben we ook die procedure nog eens overlopen. En de beste garantie, allé, of dat de beste garantie is, maar het is een garantie in elk geval, dat het alternatievenonderzoek op een onafhankelijke manier gebeurd is. Ook dat die procedure geleid wordt – dat is trouwens decretaal zo vastgelegd – door het planteam. En dat planteam bestaat uit het team MER van de Vlaamse overheid, departement omgeving, departement landbouw, provincie Oost-Vlaanderen, vanuit de stad mensen van ruimtelijke planning, mobiliteit, team vergunnen en dan ook nog het studie bureau.

Dus ge ziet, eigenlijk bestaat dat zo goed als volledig uit ambtenaren, geen politieke inmen- ging. Dus ik denk dat dat de beste garantie is of toch een goede garantie is dat die procedure op een onafhankelijke manier gebeurt. Hoe dat die procedure moet verlopen, dat ligt ook de- cretaal vast, zoals ik ook toegelicht heb op die commissie, in de commissie van maart. We hebben een startnota gehad, we hebben een openbaar onderzoek gehad van 22 mei 2018 tot 20 juli 2018 over die startnota, met op 16 juni ook nog eens een infomarkt. Op basis van de startnota en de opmerkingen, die tijdens dat onderzoek zijn geformuleerd, is er een eerste ver- sie van de scopingnota gemaakt. Daarin zijn alle opmerkingen verwerkt, alle suggesties, alle bijkomende vragen tot alternatieven mee opgenomen. En die scopingnota, die staat ook gepu- bliceerd op onze website. Dat is ook naar – en dat is geen verplichting, maar dat hebben we wel gedaan – naar alle mensen, die opmerkingen geformuleerd hebben, hebben we ook die scopingnota en erop gewezen dat die op onze website ter beschikking staat. De timing van dat onderzoek is afhankelijk van heel wat verschillende factoren, want eigenlijk wordt er in elke stap bijkomend onderzoek gevoerd om de verschillende locaties op een correcte manier tegen mekaar af te wegen. Dus vandaar dat het ook zeer moeilijk is om daar een zeer concrete ti- ming op te zetten. Het is voor ons vooral belangrijk dat dat correct gebeurt, dat dat goed ge- beurt, dat dat degelijk gebeurt. Meer dan dat we snel snel tot een oplossing zouden komen. Want ik denk dat dat alleen uw wantrouwen zou vergroten. En ik denk dat dat absoluut niet aan de orde is. Wat de vraag van Sint-Lucas betreft, die hebben ons inderdaad op dinsdag- avond, 14 mei om 19 uur of na 19 uur gemaïld met de vraag of met de uitnodiging om op dinsdag, 28 mei heel de dag de jurering van de eindwerken, masterproeven, bachelorproeven, het was mij niet zo duidelijk in de mail, om die jurering bij te wonen. Maar ge verstaat, min- der dan twee weken voor het moment vragen om een hele dag naar Gent te komen, dat dat heel moeilijk is. Allé, de puzzels in de agenda is sowieso al heel moeilijk. Dus dat dat niet gelukt is. Maar we hebben wel donderdag, 16 mei dus zeer snel na die uitnodiging geant- woord, dat we niet aanwezig konden zijn, maar dat we wel zeer sterk geïnteresseerd zijn in de ontwerpen en met de vraag om ze ons te bezorgen. We hebben daar sindsdien geen antwoord meer op ontvangen, maar ik hoop in elk geval, dat we die ontwerpen, dat ze ons die nog kun- nen bezorgen. Of dat die toegelicht kunnen worden of zo. Ik wil dat wel eens bekijken, wat daar de mogelijkheden zijn. In elk geval, we hebben direct laten weten dat we niet aanwezig konden zijn, maar dat we wel zeer sterk geïnteresseerd waren. En uiteraard, van zodra het verslag beschikbaar is, kan dat bezorgd worden. Dat is geen enkel probleem.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, bedankt voor de toelichting. Ik denk dat het vrij duidelijk is. Ik heb daar verder geen vragen of opmerkingen bij. Bedankt.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Dan wil ik nu ... (einde opname).

---ooO---